

IEAS
Thammasat University
since 1984

ISSN (Online) 2774-1125

Thai Journal of East Asian Studies

VOL. 28 NO. 1 January – June 2024

**INSTITUTE OF EAST ASIAN STUDIES
THAMMASAT UNIVERSITY, RANGSIT CAMPUS
PATHUMTHANI, THAILAND**

Thai Journal of East Asian Studies

Vol. 28 No. 1 January – June 2024

The *Thai Journal of East Asian Studies (TJEAS)* is an academic journal produced by the Institute of East Asian Studies, Thammasat University. The Journal publishes primarily in the fields of history, politics, economics, sociology, and international relations. However, it welcomes interdisciplinary works and contributions from other related fields as well.

TJEAS is published as a periodical, with two issues annually (No.1: January-June, No.2: July-December). The journal includes research articles, regular articles and book reviews that fall within its scope.

1. Research Article present data and findings from research originally conducted by the authors that are related to or with implications for East and Southeast Asia.

2. Academic Article present a critical evaluation or a new interpretation of existing literature on a particular topic related to the region of East and Southeast Asia. Regular articles share some similarities with “review articles” that draw on scholarly analysis and conceptual synthesis.

3. Book Review consist of a critical appraisal of selected books on humanities and social sciences that are related to the region of East and Southeast Asia.

The editors welcome manuscripts bearing upon issues in the humanities and social sciences related to the region of East and Southeast Asia. All manuscripts should be consistent with the author submission guidelines of TJEAS that can be found at <https://www.tci-thaijo.org/index.php/easttu/>.

Copyright © 2019 by the Institute of East Asian Studies, Thammasat University

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, copied or transmitted, in any form or by any means, electronic, mechanical, and photocopying, or otherwise without proper written permission from the publisher.

ISSN 2774-1125 (Online)

Published by the Institute of East Asian Studies, Thammasat University

Klong Luang, Pathumthani 12121, Thailand

Tel: + 66 (0) 2 564 5000#401

Fax: + 66 (0) 2 564 4888

E-mail: tjeas@asia.tu.ac.th

Website: <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/easttu>

The Institute of East Asian Studies makes no representations or warranties whatsoever as to the accuracy, completeness or suitability for any purpose of the information and disclaim all such representations and warranties whether express or implied to the maximum extent permitted by law. Any views expressed in this publication are the views of the authors and are not necessarily the views of the editors, the editorial board or the Institute.

Thai Journal of East Asian Studies

Published biannually by the Institute of East Asian Studies

Editor

Associate Professor Dr. Dulyapak Preecharush, Thammasat University

Associate editor

Mr. Benjamin Ivry, Thammasat University

Assistant editor

Miss Orawan Nugprachaya, Thammasat University

Advisory Board

Professor Dr. Surachai Sirikrai, Thammasat University

Professor Dr. Kitti Prasirtsuk, Thammasat University

Professor Dr. Nophadol Chartprasert, Thammasat University

Assistant Professor Dr. Chaiwat Meesanthan, Thammasat University

Editorial Board

Professor Dr. Sitthiphon Kruarattikan, Thammasat University

Assistant Professor Dr. Nithi Nuangjamnong, Naresuan University

Assistant Professor Dr. Narut Charoensri, Chiang Mai University

Assistant Professor Dr. Pongphisoot Busbarat, Chulalongkorn University

Dr. Ampa Kaewkumkong, Thammasat University

Professor Dr. Zhou Fangye, Chinese Academy of Social Science, China

Professor Dr. Sen Ke, South China Normal University, China

Dr. Huang Kwei-Bo, National Chengchi University, Taiwan

Professor Dr. Hanafi Bin Hussin, University of Malaya, Malaysia

Managing and Public Relations Team

Mrs. Wannisa Vaichayee, Thammasat University

Miss Katamon Thepsida, Thammasat University

Editorial Office:

The Editors, TJEAS

Institute of East Asian Studies

Thammasat University,

Rangsit Campus

Pathumthani 12121, Thailand

Tel: +66 (0) 2 564 5000

E-mail: tjeas@asia.tu.ac.th

Website: <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/easttu>

Thai Journal of East Asian Studies

Contents

Vol. 28 No. 1 January – June 2024

ปีที่ 28 ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน 2567

Research Articles

- A critique of Pine's construction theory of "Shanrang" in the Zhan Guo period
from a historical writing perspective
Yi Zhang 1
- Political reasons behind the ambiguity of the treaty of Punakha
Matteo Miele 16
- Achievements and limitations in China-Philippines relations in the first two decades
of the twenty-first century
Tran Thai Bao 32
- ยุทธศาสตร์ทางเศรษฐกิจของสาธารณรัฐเกาหลี : กรณีศึกษาอุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์
นภควัฒน์ วันชัย 53
- พัฒนาการวัฒนธรรมแฟนคลับซีรีส์วายไทยในประเทศจีน
หลานซิน หลี, กิรติพร จูตะวิริยะ และ ธนันท บუნวรรณา 74

Academic Articles

- Differences between Chinese and Western cultures: Analyzing the concepts of "division"
and "combination"
Ha Trinh Le 94
- Integration concept of Taoist sites in Jiangxi province: Interpretation, analysis
and sustainable tourism
Xin Liu 111

Book Review

- Modern Japan: A Very Short Introduction
Muskan Jha 133
- Author Guidelines 138
- คำแนะนำสำหรับผู้เขียน 139

Editor's Statement

I would like to welcome our readers to the Thai Journal of East Asian Studies (Vol. 28, No. 1, January–June 2024). There are eight papers, including five research articles, two academic articles, and a book review. All are concerned with East and Southeast Asia, particularly in history, politics, society, culture, religion, tourism, international relations, economy and industry.

The first research article is *“A Critique of Pine’s Construction Theory of ‘Shanrang’ in the Zhan Guo Period from A Historical Writing Perspective.”* The author in this article thoroughly explores and examines the Shanrang narrative in the traditional Chinese historical books to determine how Shanrang has existed in Chinese historical dynamism.

The second work is *“Political Reasons behind the Ambiguity of the Treaty of Punakha.”* It studies the 1910 Treaty of Punakha (between the British and the Bhutanese) on the issue of whether the agreement did not unambiguously clarify Bhutan’s political status in the British Empire, which remains a puzzle for diplomats and scholars in field of Himalayan Studies. *“Achievements and Limitations in China-Philippines Relations in the First Two Decades of the Twenty-First Century”* is the third research article which clarifies the achievements and limitations in these two Asian countries' bilateral relations, especially in the first two decades of the twenty-first century.

The final two research articles are about the economy, industry, and culture in Asia. *“Economic Strategy of the Republic of Korea: A Case Study of the Semiconductor Industry”* examines significant factors influencing the South Korean semiconductor industry’s global economic house and technological setting. A mixed research methods were conducted using data acquired from several trade statistics, market proportions, academic works, and online materials. The main research framework employs international political economy (IPE), which emphasizes geopolitical and geo-economic views for the systematic conceptual analysis. *“Development of Thai Y-Series Fan Culture in China”* is another interesting article that examines how Thai Y-series fan culture has developed in contemporary China. It employs a documentary research approach within the fan cultural theoretical framework. It also focuses on content analysis, developing from the discourse of Chinese fans on the Weibo platform.

We have two academic articles about culture, religion, and tourism. The first one is *“Differences between Chinese and Western Cultures from the Perspective of ‘Division’ and ‘Combination’”* while the second piece is *“Integration Concept of Taoist Sites in Jiangxi Province: Interpretation, Analysis, and Sustainable Tourism.”*

We also have a book review for Christopher Goto-Jones's *Modern Japan: A Very Short Introduction*, published by Oxford University Press. This book explores the reality of modern Japan in historical, economic, political, and cultural perspectives.

I hope that this volume will provide the readers with useful insights, lessons, and body of knowledge concerning with East and Southeast Asian Studies.

Assoc. Prof. Dr. Dulyapak Preecharush
Editor of Thai Journal of East Asian Studies

**Thai Journal
of East Asian Studies**

A critique of Pine's construction theory of "Shanrang" in the Zhan Guo period from a historical writing perspective

Yi Zhang

School of Information and electromechanical engineering,
Hunan International Economics University

Corresponding Author:

Yi Zhang

School of Information and electromechanical engineering,
Hunan International Economics University

No. 822, Fenglin Road (the 3rd.), Changsha, 410205, China

E-mail: scholarzhangyi@163.com

Received: 7 August 2023

Revised: 13 November 2023

Accepted: 7 February 2024

A critique of Pine's construction theory of "Shanrang" in the Zhan Guo period from a historical writing perspective

Abstract

Yuri Pines once proposed that shanrang (abdication) was a construction of the Zhanguo (Warring States) period, about 475 BCE to 221 BCE, and regarded shanrang as the historical invention of political thinkers of that era, especially equalitarians, rather than existing as a system in history. This article attempts to reexamine this viewpoint by existing literature in relevant fields (whether traditional Chinese books or the literature), and combining concepts, theories, and methods of history writing to comprehensively scrutinize the shanrang narrative in traditional Chinese history books, to discern whether and how shanrang should exist in history. After pinpointing shanrang's place in history as an historical process, Pines' theory was critically evaluated. The validation of this approach innovates in discussing ancient Chinese systems while revealing limitations in the shanrang construction theory during the Zhanguo period. These include an innately negative attitude about the existence of the shanrang system, and theoretical issues requiring attention that should inspire innovative thematic study of sinology.

Keywords: Yuri Pines, Shanrang system, Zhanguo period, History writing

1. Introduction

Renowned Israeli Sinologist Yuri Pines, in his article "Disputers of Abdication: Zhan Guo Egalitarianism and the Sovereign's Power," argues that the concept of Shanrang (禪讓, 'abdication') was a construct of the Zhan Guo Period (戰國, Warring States Period, BC476-221). (Pines, 2005, pp. 243-300) Pines' analysis is grounded in a wealth of research, including the intellectual history of the Zhan Guo era, scholarly literature on Chinese historical writing, and unearthed texts from the period. He posits that the Shanrang system was not a feature of the pre-dynastic historical record in China. Instead, Pines suggests that political debaters of the Zhan Guo Period utilized the narrative of Shanrang to articulate and legitimize their egalitarian ideologies. This historical construction, he argues, was a means for these theorists to indirectly influence the politics of their time.

Pines' theory has prompted scholars of Chinese history to critically reassess the historical narratives crafted by scribes of the Zhan Guo Period and to scrutinize the underlying historical concepts. Most importantly, it has instigated a reevaluation of the veracity of the Shanrang practice, compelling researchers to question the legitimacy of political systems and the reliability of historical accounts that precede the establishment of Chinese dynasties.

The concept in question, namely Shanrang, specifically denotes a political system predating the establishment of Chinese dynasties. Within this system, the reigning monarch voluntarily cedes power, peacefully transferring authority and status to a worthy successor. Traditional narratives depict the successor as one who ascends not through bloodline but by merit, having earned the favor of the reigning monarch and thereby securing a peaceful transition of power and status. Typically, such transfers occur when the incumbent is advanced in age or in declining health. This system has been lauded by subsequent Chinese scholars as an exemplar of virtuous governance. It also embodies the aspirations for stable political power and social harmony, which have become integral to the foundation of Chinese political philosophy.

Revisiting the discussion of this theory, all historical theories must adhere to a fundamental characteristic of historical scholarship—concordance with historical facts. This article reassesses the plausibility of the theory through textual analysis of historical evidence. The most critical aspect is to scrutinize the theory's underlying issues from the perspectives of historical thought, theory, and methodology. Michel de Certeau, a renowned French historian and a leading figure of the Annales School, explores the intricacies of historical writing in his book "L'Écriture de l'Histoire." He challenges traditional, mainstream, and static historical narratives from the vantage

point of historiography. In this work, Certeau delves into the subjectivity inherent in the historical process, suggesting that literary narratives and historical events may undergo distortion due to the historians' own subjectivity, which is intertwined with the complex dynamics of power, meaning, and historical practice. This implies that history is not merely an objective and singular factual record but also a form of individualized existence. Individualization here pertains to the personal interpretation of historical facts, entailing the construction and understanding of objective history through one's unique viewpoints, experiences, and thought processes. This reconstruction of history is connected to "La Pragmatique du quotidien" (everyday practice), where individuals can resist, adapt to, and reinterpret complex social structures through their everyday actions.

This article critiques the theory through a systematic process. Initially, it examines the actual occurrences and nature of Shanrang as documented in traditional Chinese classics and the scholarly works of predecessors. Subsequently, it undertakes a comprehensive and detailed discussion of the Shanrang narrative from the vantage point of historiography. Concurrently, the article re-evaluates the theory itself. Building on this foundation, the article presents a nuanced critique: it acknowledges the theory's originality and value while also offering critical perspectives.

2. Disputes over the Shanrang

2.1 Disputes over the Shanrang in traditional Chinese classics

In traditional Chinese classics, including unearthed literature, there are two principal types of controversies surrounding the concept of Shanrang: the first pertains to the very existence of Shanrang; the second concerns the specifics of its practice, assuming its historical reality is acknowledged.

The discourse on the Shanrang in the Zhan Guo period is marked by two distinct and opposing views, as reflected in the historical records of "Shiji" (史記, The Grand Scribe's Records) and "Zhu Jinian" (竹書紀年, Bamboo Annals). The former text posits the Shanrang as an authentic historical phenomenon, while the latter casts it as a purely fictional creation. A central point of contention is the succession narrative of Shun (舜), with divergent accounts detailing both voluntary abdication and usurpation. The historical record that supports the narrative of peaceful abdication includes the anecdotes of "Yao (wants to) give up the world to Xu You" (堯讓天下於許由) (Wang, 1987, p. 4) and "Xu You rejected the world" (許由讓天下)

(Han, 460). In opposition, the records that suggest a power struggle are found in statements such as "In the past, Yao's rule declined, and Shun imprisoned him" (昔堯德衰，為舜所囚也) (Fang & Wang, 1981, p. 63) and "(Shun replacing Yao) is a usurper, not bestowed by heaven (based on virtue)" (是篡也，非天與也) (Mencius, 2017, p. 206).

These conflicting historical records coincide with and emerge from the Zhan Guo period. Prior to this era, traditional Chinese classics hint at political traditions reminiscent of the Shanrang system, albeit with uncertain authenticity. A representative pre-Zhan Guo period account of a Shanrang-like event is found in the "Yaoyue" (堯曰, Yao said) chapter of "Lunyu" (論語, The Analects of Confucius), which records the words attributed to Yao (堯) in a story that later influenced the instructions given to Yu (禹). This passage is indicative of a political cultural tradition conducive to the context of Shanrang. Additionally, the political and cultural traditions of "Erwangsanke" (二王三恪, The system of venerating the families of previous supreme rulers), foundational to the Zhou Dynasty's enfeoffment system before the establishment of Chinese dynastic history, substantiate the historical validity of such events. In contrast, dissenting voices, such as the negation of Shanrang in "Shanhaijing" (山海經, the Classic of Mountains and Seas) which regards Shun's son Danzhu (丹朱) as Di (帝, Supreme ruler) contrary to other literature, are less prevalent (Hao, 1881, 3b).

Beyond the debate on the existence of Shanrang, there is further controversy surrounding the specifics of its historical narrative, assuming Shanrang to be a real historical phenomenon. The Zhan Guo period's recognition of Shanrang as a genuine historical event is marked by clear discrepancies in the details of its accounts. Notably, significant differences exist between the unearthed documents and the transmitted texts regarding the title of Shanrang and its associated remuneration. The unearthed literature from the Zhan Guo period credits the emergence of Shanrang to the achievements of a Shengwang (聖王, a ruler with the characteristics of a saint)—a ruler embodying saintly qualities—and attempts to trace its origins. In contrast, the biographical literature of the same period does not explore its connection to Shanrang, focusing instead on the concept of talent selection and merit-based promotion (Lin, 2016, pp. 80-96). This divergence in historical records is evidently due to the underdevelopment of historical recording practices, resulting in incomplete data. In the absence of comprehensive records, understanding the workings or existence of the system has become a subject of considerable debate.

The ongoing controversy is clearly rooted in the underdeveloped historical recording practices of the past, resulting in incomplete data. Without comprehensive records, the functioning

and existence of the Shanrang system have become topics of significant debate. From a historiographical standpoint, Michel de Certeau suggests that the ‘other side’ of history emerges from cultural faults (Certeau, 2012, p. 191). However, the continuous thread of Chinese civilization makes such a speculative approach unreasonable, necessitating alternative theories to explain the occurrence of these cultural faults. Dutch historian Franklin Rudolf Ankersmit, renowned for his work on narrative logic, has posited that noble historical experiences are often marked by fractures (Zhang, 2011, pp. 19-22). The historical experience of Shanrang is intimately connected with exalted notions such as ritual, myth, identity, and national ethics. It might represent another kind of fault, akin to what Gaston Bachelard refers to as “Failles épistémologiques” (Epistemological Faults). This epistemological divergence is evidenced by the intriguing phenomenon that historical records related to Shanrang have progressively become more detailed over time.

2.2 Disputes over the Shanrang in Previous research

The notion that Shanrang is a historical fiction is not originally attributed to Pines. The Chinese historian Gu Jiegang (顾颉刚) once suggested that the concept of Shanrang emanated from the Mohist school during the Zhan Guo period and was extensively utilized in scholarly debates. (Gu, 1982, pp. 30-116) The discourse on the historical authenticity of Shanrang remains contentious among contemporary historians. These divergent perspectives can be broadly categorized into three schools of thought: the fictional, the factual, and the reconciliatory. The first viewpoint, shared by Pines and Gu Jiegang, as well as Ye Shuxian (叶舒宪), posits that Shanrang is a political myth of Confucianism, with Ye Shuxian being the proponent of this stance. (Ye, 2016, pp. 37-47) Xu Zhongshu (徐中舒) represents the second perspective, substantiating the existence of Shanrang through ethnographic research. (Xu, 1958, pp. 115-128) The third approach reconciles the first two, attempting to mediate their differences. A case in point is the American scholar Sarah Allan, who, from a structuralist perspective, has proposed that a period of coexistence between abdication and hereditary succession preceded the history of Chinese dynasties. (Allan, 2015, p. 25)

3. Shanrang: analysis based on history writing

3.1 The positioning of the Shanrang narrative

Historical narration is inherently a representational act, and historiography, by its nature, cannot escape the linguistic constraints inherent in the description and interpretation of its

subject matter. Scholars such as Barthes and Munslow have highlighted these limitations in their works (Barthes, 1988, pp. 48-62; Munslow, 1947, pp. 18-19). The debate over the Shanrang system in the literature of the Zhan Guo period reveals that the historical accounts of Shanrang are, in fact, veiled statements. These narratives serve didactic purposes and act as a form of camouflage. The profound implications of this discourse, embodying the principle of "Weiyandayi" (微言大義, small words with deep meaning), can be discerned through the lens of historical linguistics. In pre-Qin and Qin-Han era texts, the term "Shanrang" is understood to have dual symbolism—representing both a political act and a moral concept (Yang, 2005, pp. 9-13). Collectively, these narratives construct a historical account of Shanrang that is intimately connected to the power structures of the time, reflecting an episteme shaped by epistemological fractures.

As previously discussed, the widespread discourse on Shanrang, particularly the prevalence of debate in historical narration, was a form of collective consciousness characteristic of the Zhan Guo period. Jacques Berque suggests that collective concepts often arise from responses to historical transformations (Berque, 1972, pp. 3-26). This implies that for a more profound understanding, it is essential to delve deeper into the historical context of that era.

3.2 Discussion: the historical background

The narrative of Shanrang, as previously discussed, is positioned as an epic closely intertwined with power. This positioning is examined through its historical backdrop, which is connected to two significant social and political historical currents of the time: the emergence and spread of the virtuous advocacy concept, and the ongoing consolidation of monarchical power. Documents such as "Chunqiu dashi biao" (春秋大勢表, The General Situation Table in Spring and Autumn era), "Chu lingyin biao" (楚令尹表, The Table of The Lingyin of the Chu), "Song zhizheng biao" (宋執政表, The Table of The Zhizheng of the Song), and "Zheng zhizheng biao" (鄭執政表, The Table of The Zhizheng of the Zheng) record instances where, upon a position becoming vacant, a nobleman would take over instead of his son. Cho-yun Hsu (許倬雲) commented on this phenomenon, noting that the disappearance of the Shiqin (世卿, Hereditary nobility) during the Spring and Autumn Period signifies a reordering of the social class structure, which in turn implies an increase in class mobility (Xu, 1963, p. 566). This enhanced social mobility fostered the idea of advocating for capable individuals within society. The unearthed documents of "Zigao," (子羔) "Tangyu zhi dao," (唐虞之道) and "Rongchengshi" (容成氏) reflect Shanrang as

an embodiment of this ideology (Wang, 2016, p. 88). However, the historical context for the rise of Shanrang is even more complex, also stemming from its own historical origins.

Another historical trend was the strengthening of monarchical power, leading to a transformation in the role of state monarchs. Unlike the monarchs of the Spring and Autumn Period, who were described as “Politics is handled by Ningxi, and the ritualism is preferred over by me” (政由寧氏，祭則寡人), those in the Zhan Guo period possessed authority that shifted from hierarchical to absolute, prompting monarchs to pursue personal and familial interests (Lei, 1934, pp. 853-871). This historical trend was echoed by numerous commentators, such as the assertion that “The monarch is the noblest person in the country” (君者，國之隆也) (Xun, 1922, p. 14b) and the principle that “Ministers serve the monarch...Following this principle, the world enjoys times of peace and prosperity” (臣事君 順則天下治) (Han, 2018, p. 459).

Moreover, the phenomenon of fictional historical records was prevalent in the culture of that era. These fictions were not only pervasive in textual discourse but also manifested in the creation of apocryphal classics. For instance, “Yaodian” (堯典, Notes on the Deeds of Yao and Shun) within “Shangshu” (尚書, The Book of Documents) is believed to have been composed during the middle to late Warring States period (Chen, 2001, pp. 152-163). The Dutch historian Johan Huizinga posits that historiography serves as a cultural expression of a society’s consciousness of its past (Krul, 1995, p. 284). From this perspective, the Shanrang history constructed by the politicians of the Warring States period can be seen as a cultural expression in itself, encapsulating the objectives of the political thinkers of that time. As Steven G. Crowell notes, historical narratives often have cognitive and normative dimensions (Crowell, 1998, pp. 220-244). Thus, the narrative of Shanrang should be understood not merely as a chronicle of actual events but as a narrative crafted to convey certain historical insights or to establish specific norms. The intent behind this fiction is clearly to employ ‘Tuogugaizhi’ (托古改制, Using history to reform existing systems), as Pines has argued in the context of political debate. Lv Simian (呂思勉) refers to all texts engaged in political discourse as allegorical literature rather than sources of historical information (Lv, 2020, p. 87). While this view may be seen as extreme, it significantly highlights the prevalence of historical fiction at the time and substantiates the role of fiction within Pines’ theoretical framework.

Understanding the historical social and political currents and the cultural fictions of the time allows us to delve deeper into the historical context. A critical question arises: What drives the political transformation of reality through the fabrication of history? In the annals

of Chinese political thought, there is a notable phenomenon—Chinese political thinkers propose ideals rather than mere theories, aiming to construct an ideal political form. This strong purposiveness in their discourse aims to establish the so-called norms of reality as the ideal political form (Aleksandr, 1987, pp. 10-57). This ideal political form is often envisioned as a utopia of absolute monarchy. However, from a practical standpoint, absolute monarchy invariably faces a challenge: the unbridgeable gap between the ideal and the reality of monarchical rule (Zhang, 2004, pp. 624-721).

In the context of the strengthening of monarchical power at the time, discussions about ideal politics, particularly hereditary monarchy, became a sensitive subject. To circumvent the politically sensitive issue of hereditary monarchy, the advocacy of the historical concept of monarchical abdication, or Shanrang, and its associated events, served as a subtle entry point into broader political discourse (Graham, 1989, p. 293). From this vantage point, in conjunction with the previous discussion on the narrative of Shanrang, it can be deduced that the historical narrative of Shanrang is, in fact, a form of political argot, reflecting discontent with the actual state of monarchy. Historical practice shows that the concept of bloodline inheritance, as advocated by actual monarchies, often conflicts with the principle of honoring the virtuous.

Thus, the motivation behind the Shanrang concept is to idealize and reform the system through the crafting of historical narratives, aiming to realize the principle of honoring the virtuous within the framework of the system. From a historiographical perspective, how did political thinkers of the Warring States period convey this metaphorical purpose through their narratives on Shanrang? This question merits further exploration.

3.3 The narrative construction of Shanrang in the Zhan Guo period

Essentially, the narrative construction of Shanrang during the Zhan Guo period involves political thinkers endowing historical data with symbolic meanings, thereby creating a narrative that serves as an allegory for an ideal political order. The question arises: how did these thinkers transform raw historical data into a narrative with metaphorical significance that could be considered an experimental experience of an ideal polity? They achieved this by leveraging the selective affinity of language, constructing heterogeneity within the homogeneity of linguistic codes, and overlaying the original historical scenes with more realistic interpretations. In doing so, they utilized the narrative constructed by these symbolic codes to deliver a metaphorically

charged historical summary and critique. This approach aimed to fragment and re-envision the existing state of affairs in line with their political objectives.

However, this method of construction implies that there were inherent issues within the constructed narratives, leading to further questions: how did the political thinkers of the Zhan Guo period address these narrative challenges? In essence, they sought to fulfill certain political aims through historical practice. From a historiographical standpoint, the rationalization of historical interpretation and the allure of historical storytelling enabled a metaphorical narration of power strategies that corresponded to contemporary realities (Ni, 2012, pp. 13-14).

3.4 Build the problems and coping methods

The previous discussion highlighted the construction of the Shanrang narrative during the Zhan Guo period and the challenges inherent in this process. The most evident issue is the verification of this narrative against historical rationality and the historical records available at the time. Political thinkers of the Zhan Guo period crafted narratives replete with imaginative and fictitious elements, creating symbolic figures such as the lives of sages. In this worldview, the space for literal expression was upended by the power of imagination, while the veracity of the original historical events was obscured by dramatic storytelling. The seemingly divine realm of meaning is, in fact, founded on linguistic manipulation, and its narrative is ensnared in a paradox akin to “The Bed of Procrustes.” These thinkers indeed acquired the authority to assess historical materials and to infer Realpolitik by reinterpreting the coherent significance of facts. However, this narrative, caught in the Procrustean dilemma, grappled with the challenge of reconciling truth and fiction—essentially, the “Scylla” and “vortex of Kharybdis/Charybdis” of narrative content. Such a predicament complicates the narrative’s ability to withstand the scrutiny of historical rationality and the historical records of the era.

Political thinkers of the Zhan Guo period addressed the challenge of aligning their narratives with historical rationality and the historical records of the time through a grid of metaphorical meanings. This methodological framework gave rise to the formal content found in the discourse on Shanrang. To ensure the authenticity of their historical narratives, these thinkers relied on third-party references within contemporary historical records. Essentially, their task was to artistically process the objectively given historical subjects and to elaborate on the historical facts related to the Shanrang system as a series of comprehensive concepts.

These concepts were then scrutinized by historians of the time from an Olympian perspective. Within the metahistoriographical framework, the metaphorical meaning can be regarded as a hypothesis about historical reality (White, 1973). From the standpoint of historical data analysis, Shanrang can be characterized as a phenomenon within historical literature. Historical phenomena are, in fact, the outcomes of historical interpretation, where the subject of interpretation is the struggle and transfer of power (Ankersmit, 1983, pp. 88-89; Huang, 2011). This implies that the metaphorical meaning of the Shanrang system for the political thinkers of the Zhan Guo period is fundamentally a hypothesis or an interpretation of history, not a mere statement of historical facts. It skillfully balances the elements of reality and fiction, thus navigating away from the dilemma of "The Bed of Procrustes."

4 Critique of Pines' theory

4.1 Summary before criticism

Before delving into a critique of Pines' theory of Shanrang in the Zhan Guo period, it is essential to recapitulate the preceding discussion, which sets the stage for the forthcoming critical analysis. The previous content has elucidated that, from a historiographical standpoint, Pines' conception of Shanrang as a constructed theory can be encapsulated as follows: political thinkers of the Zhan Guo period endeavored to reconstruct history through texts imbued with teleological overtones, employing this reconstructed narrative as a vehicle for an ideal political metaphor. In Pines' own words, these thinkers sought to legitimize political theory by reconstructing history to build or dismantle counter-narratives that served their purposes (Pines, 2004, pp. 197-226).

4.2 Affirmation part of its doctrine and its value

I believe that Pines' discussion on the construction of Shanrang during the Zhan Guo period is indeed insightful, a viewpoint that finds support in the previous article. Consequently, this theory holds substantial significance for the study of the intellectual history of the Zhan Guo period and Shanrang itself, offering at the very least a novel perspective on the debate surrounding the existence of Shanrang. This significance extends well beyond merely discussing Shanrang and its system; it also paves the way for integrating concepts, methodologies, and theories from Western postmodern historiography into certain sinological studies. For instance, this article adopts a historiographical perspective to explore Shanrang and its system and critiques Pines' theory on that foundation.

Revisiting the discussion of this possibility, Pines' discourse can indeed stimulate thematic research within Sinology, much like the present article, which applies concepts, methodologies, and theories from postmodern historiography to rethink these thematic studies. It is worth considering whether these postmodern historiographical tools, when used for re-examining research and drawing conclusions, can play a distinctive role. The thematic study of Sinology addressed in this article encompasses, but is not limited to, the investigation of traditional Chinese systems, the history writing within traditional Chinese historiography, narrative and rhetoric in the history of Chinese thought, and the authenticity of systems within Chinese historical accounts.

4.3 Critique of its attitude towards comprehensive negation of existence

Pines' construction theory of Shanrang during the Zhan Guo period may have overlooked the potential historical validity of Shanrang and certain elements of its narrative. In the realm of Chinese mythology, which predates the formal history of Chinese dynasties and is characterized by myths and stories with mythological attributes, there exists a pertinent investigation into the historical substance within these myths. A quintessential case in point is Chang Xiaobing's (常晓彬) historical examination of ancient Chinese myths, including the flood narrative from the era of Yao. It is undeniable that Pines' theory tends toward an extreme negation of the actual historical existence of Shanrang (Chang, 2015, pp. 61-67).

Chris Lorenz posits that the binary logic of 'either/or' is primarily evident in metaphorical narrative analysis, which can be either an artifact of Positivist research or a construct of literary imagination (Lorenz, 1998, pp. 309-329). Pines' theory indeed interprets the political narratives of the Zhan Guo period regarding Shanrang as metaphorical. However, it does not employ Positivism, largely due to an absence of positivistic evidence, that is, historical data, which inevitably renders it a product of sheer literary imagination. As previously emphasized, from the vantage point of history writing, the political discourse-makers of the Zhan Guo period were more engaged in interpreting historical facts than merely presenting them, thus maintaining a subtle and effective equilibrium between creating and recounting history. Consequently, the notion that Shanrang might be a narrative born of misinformation warrants skepticism. From this perspective, Pines' construction theory of Shanrang for the Zhan Guo period exhibits limitations, particularly in its extremely negative stance.

4.4 Critique of its limitations: from the perspective of the authenticity of the existing historical materials

In contrast to some of the earlier criticisms, a more significant issue is that the contradictory objective situations documented in the literature pertaining to the Zhan Guo period as historical materials are not adequately addressed by Pines' construction theory of Shanrang for that era. The primary concern is that this theory fails to account for the historical records of Shanrang and analogous contentious circumstances that emerged prior to the Zhan Guo period, as previously mentioned (even if they were not as pronounced). Furthermore, regarding the actual existence of Shanrang, Pines' Zhan Guo period construction theory of Shanrang only examines the historical writings of the period's political thinkers as historical chroniclers. When it comes to the authenticity of the historical data on Shanrang, this theory falls short of providing a comprehensive explanation. This situation underscores the limitations or imperfections in Pines' construction theory of Shanrang for the Zhan Guo period, indicating a need for refinement or correction.

5. Conclusion

This article revisits the narrative of Shanrang through the lens of historiography, conducting a thorough exploration of existing literature. Building on this foundation, it subjects Yuri Pines' construction theory of Shanrang for the Zhan Guo period to renewed scrutiny. This critical examination of the theory yields a dual assessment: while the theory's innovativeness and value are acknowledged, particularly its challenge to certain entrenched myths within historical records, there are notable shortcomings that cannot be overlooked. These include an overly dismissive stance towards the historical existence of Shanrang and a neglect of pertinent historical materials. This dismissive stance likely stems from a lack of profound understanding of the objectives, strategies, and methodologies employed by political thinkers of the Zhan Guo era who leveraged the concept of Shanrang—a perspective this article seeks to address through historiographical analysis. Concurrently, it demonstrates the flawed understanding of Shanrang that Pines held at the time.

Acknowledgement

I would like to especially thank Zhang Jincun (张金存), a doctor of Northeast Normal University, who put forward many valuable suggestions for revision after reading this article.

References

- Allan, S. (2015). 世袭与禅让：古代中国的王朝更替传说 (Yu, J. Trans.). 商务印书馆. (Original work published 1981).
- Лександр, С. М. (1987). Конфуцианская утопия в древности и средневековье. In Л. П. Делюсин & Л. Н. Борох (Eds.), *Китайские социальные утопии* (pp. 10-57). Наука.
- Ankersmit, F. R. (1983). *Narrative Logic: A Semantic Analysis of the Historian's Language*. Martinus Nijhoff.
- Barthes, R. (1988). 现代西方学术文库 符号学原理 (Li, Y. Z. Trans.). 三联书店. (Original work published 1964).
- Berque, J. (1972). Logique pluraliste du progrès. *Diogenes*, 79, 3-26.
- Certeau, de. M. (2012). 历史书写. 北京：中国人民大学出版社.
- Chang, X. B. (2015). 后羿射日、除妖与尧之洪水的历史质地. 史志学刊, 23(4), 61-67.
- Chen, M. J. (2001). 尚书通论(外二种). 河北教育出版社.
- Crowell, S. G. (1998). Mixed Message: The Heterogeneity of Historical Discourse. *History & Theory*, 37(3), 220-244. <https://doi.org/10.1111/0018-2656.00050>
- Fang, S. M. & Wang, X. L. (1981). 古本竹书纪年辑证. 上海古籍出版社.
- Gu, J. G. (1982). 古史辨(第1册). 上海古籍出版社.
- Graham, A. (1989). *Disputers of the Tao: Philosophical Argument in Ancient China*. Open Court.
- Han, F. (2018). 韩非子. 漓江出版社.
- Hao, Y. X. (1881). 郝氏遗书: 山海经笺疏(卷十). 顺天府衙门.
- Hsu, C. Y. (1963). 春秋戰國間的社會變動. 中央研究院歷史語言研究所集刊, 34(2), 559-587.
- Huang, X. P. (2011). 禅让制与传统中国政权危机化解: 基于传统“宪法”视角的考察. 中国政法大学出版社.
- Krul, W. (1995). Huizinga's definitie van de geschiedenis. In W. Krul (Ed.), *De taak der cultuurgeschiedenis/Johan Huizinga* (pp. 241-339). Historische Uitgeverij.
- Lei, H. Z. (1934). 皇帝制度之成立. 清華學報 (自然科學版), 9(1), 853-871.
- Lin, Z. P. (2016). 上博竹书《荣成氏》所见禹行征赋考. In History Department of East China Normal University (ed.). 华东师范大学出土文献与先秦史工作坊论文集. (pp.80-96). 华东师范大学历史系.
- Lorenz, C. (1998). Can Histories be True? Narrativism, Positivism, and the “Metaphorical Turn”. *History & Theory*, 37(3), 309-329. <https://doi.org/10.1111/0018-2656.00056>

- Lu, S. M. (2020). 先秦史. 江苏人民出版社.
- Mencius. (2017). 孟子. 华夏出版社.
- Munslow, A. (1947). *Deconstructing History* (2nd ed.). Routledge.
- Ni, F. S. (2012). 书写与历史. In M. de. Certeau. 当代世界学术名著 历史书写 (Translated by Ni,F.S.) (pp. 1-23). 中国人民大学出版社. (Original work published 1975).
- Pines, Y. (2004). Speeches and the Question of Authenticity in Ancient Chinese Historical Records. In Schmidt-Glintzer,H. et al (Ed.). *Historical Truth, Historical Criticism, and Ideology:Chinese Historiography and Historical Culture from a New Comparative Perspective*. (pp. 197-226). Brill. https://doi.org/10.1163/9789047406914_013
- Pines, Y. (2005). Disputers of Abdication: Zhan Guo Egalitarianism and the Sovereign's Power, *T'oung Pao*, 90(4-5), 243-300. <https://doi.org/10.1163/156853205774910098>
- White, H. (1973). *Metahistory: The Historical Imagination in Nineteenth-Century Europe*. Johns Hopkins University Press.
- Wang, Q. W. (2006). 从出土文献对战国禅让思想的思考 In Cheng, J.Z. (Ed.). 陕西历史博物馆馆刊(13辑). (pp. 77-83). 三秦出版社.
- Wang, X. Q. (1987). 庄子集解. 中华书局.
- Xu, Z. S. (1958). 论尧舜禅让与父系家族私有制的发生和发展. 四川大学学报 (哲学社会科学版), 4(1), 115-128.
- Xun, Z. (1922). 荀子(卷三). 景芬楼.
- Yang, Y. J. (2005). “禅”、“让”释义及其在先秦、秦汉典籍中的运用. 井冈山师范学院学报 (社会科学版) , 26(2), 9-13.
- Ye, S. X. (2016). 尧舜禅让：儒家政治神话的历史建构. 民族艺术, 32(2), 37-47.
- Zhang, F. T. (2004). 中国帝王观念：社会普遍意识中的“尊君-罪君”文化范式. 中国人民大学出版社.
- Zhang, Y. B. (2011). 安克斯密特论语言与崇高历史经验的关系. 史学理论研究, 20(3), 19-22.

Political reasons behind the ambiguity of the treaty of Punakha

Matteo Miele^{1, 2}

¹ University of Florence, Italy

² Center for Southeast Asian Studies (CSEAS), Kyoto University, Japan

Corresponding Author:

Matteo Miele

University of Florence, Department of Political and Social Sciences

Via delle Pandette, 21 - 50127 – Florence, Italy

E-mail: matteo.miele@unifi.it

Received: 1 December 2023

Revised: 24 April 2024

Accepted: 2 May 2024

Political reasons behind the ambiguity of the treaty of Punakha

Abstract

The 1910 Treaty of Punakha between the British and Bhutanese remains a problem for scholars and diplomats because the agreement did not unambiguously clarify Bhutan's status in relation to the Empire. Starting from a 1906 letter from Ugyen Wangchuck to the Viceroy of India, the paper analyzes the position of the Government of India regarding the future of the Anglo-Bhutanese relationship. With that letter, the Bhutanese seemed to accept British supremacy. Sir Louis Dane suggested proceeding in this direction. Charles Lennox Somerville Russell, however, was more cautious and asked to listen to the opinion of John Claude White. The latter interpreted the letter as "a complimentary one." In this context, the paper takes into consideration a letter from Francis Younghusband with which Lord Minto himself agreed. According to Younghusband, keeping the friendship with Bhutan alive without intervening in national politics could positively impact the relationship with Tibet. Therefore, the paper attempts to elucidate the Treaty of Punakha by hypothesizing that the advice expressed by Younghusband motivated, at least in part, the ambiguous wording of the agreement.

Keywords: Bhutan, Ugyen Wangchuck, British empire, Tibet, treaty of Punakha

1. Introduction¹

The history of Anglo-Bhutanese relations can be traced back to the second half of the eighteenth century, with an early mission led by the Scotsman George Bogle (1746-1781) following an agreement between the Druk Desi of Bhutan and the East India Company (Singh, 1972, pp. 30-32; Deb, 1971). Other British missions followed until the humiliating experience of Ashley Eden. Indeed, in 1863, Eden was forced by the Bhutanese to sign a treaty written in Tibetan that he had not had the opportunity to negotiate.² That dishonor was then followed by the Anglo-Bhutanese war of 1864-1865 which ended with the Treaty of Sinchula.³ Twenty years later, in 1885, the internal balance of the Himalayan country was upset by the victory of the Tongsa Penlop, Ugyen Wangchuck, in the Battle of Changlimithang against his enemies, the Thimphu and Punakha dzongpons, while the Paro Penlop and the Wangdi Phodrang Dzongpon had fought alongside him (Phuntsho, 2013, pp. 485-492; White, 1909, pp. 131-134 and 281). Ugyen Wangchuck played the role of mediator between the British and Tibetans during the Younghusband expedition of 1903-1904⁴ and he was awarded the Order of the British Empire in 1905 (White, 1909, pp. 140-144). In 1907 he was crowned the first king (*Druk Gyalpo*) of the country and in 1910 relations between British India and Bhutan were redefined with the Treaty of Punakha. The document profoundly marked Bhutanese history in the 20th century and helped secure Bhutan's independence after the departure of the British from India. This paper aims to contribute to a better understanding of the reasons behind the treaty and its formulation.

¹ The author would like to thank the anonymous reviewers for their valuable comments which contributed greatly to the improvement of the paper. In order to make reading easier, the APA referencing style was used only for secondary sources. The primary sources were indicated in the footnotes in a manner consistent with historical research.

² The English translation of the treaty signed by Eden with the Bhutanese is in D. H. E. Sunder, *Survey and Settlement of the Western Duars in the District of Jalpaiguri, 1889 – 1895*, Calcutta 1895, pp. 30-31. On the mission led by Eden and other British missions in Bhutan, see Eden, Pemberton, & Bose (1865).

³ The full text of the Treaty of Sinchula is in *East India (Bootan). Further papers relating to Bootan*, House of Commons Papers, 13, Vol. LII, London 1866, pp. 94-95.

⁴ To be precise, during the Younghusband Expedition, only the Tibetans formally recognized Ugyen Wangchuck as a mediator. The National Archives, London, Kew (further only TNA), FO 535/4, Inclosure 2 in No. 22, Mr. Walsh to Colonel Younghusband, June 12, 1904: (A.) Letter from the Dalai Lama to the Tongsa Penlop, sent by Lama Se-kong Tulku, dated April 28, 1904, pp. 45-46 [English translation]; TNA, FO 535/4, Inclosure 2 in No. 22, Mr. Walsh to Colonel Younghusband, June 12, 1904: (B.) Letter from the Thibetan Council ("Ka-sha"), to the Tongsa Penlop, dated January 19, 1904, pp. 46-47 [English translation]; TNA, FO 535/4, Inclosure 1 in No. 14, Mr. Walsh to Colonel Younghusband, June 3, 1904, p. 24; TNA, FO 535/3, Inclosure 9 in No. 94, Government of India to Mr. Walsh, May 26, 1904, p. 142.

2. Interpreting the treaty

The definition of the Anglo-Bhutanese relationship after the 1910 Treaty of Punakha is notoriously problematic. There are those who have simplified the issue by using the term ‘protectorate.’ This is, for example, the case of the chapter on Bhutan published in the *Columbia Chronologies of Asian History and Culture* (White, 2000, pp. 384-388). Indeed, according to Pamela White (2000, p. 386) “*January 8, 1910: By the Treaty of Punakha, Bhutan becomes a full British protectorate, placing its foreign policy under control of British government of India. Britain pledges not to interfere in Bhutan’s internal affairs.*” It would also be a protectorate for several other authors, including, just to name a few, Misra (1989, p. 72), Guyot-Réchard (2017, p. 65), Van Praagh (2003, p. 343), Bajpai (1964, p. 17) Alexandrowicz (2017, p. 207). Although widespread, this interpretation is essentially a perhaps excessive simplification. Sinha (2001, p. 103) even goes so far as to define the country as an “*Indian princely state.*” De Riencourt (1951, p. 102) had a different view. According to him “*The British [...] established a protectorate over Sikkim state and a semi-protectorate over Bhutan.*”⁵

The problem for scholars of political history or international law arises precisely from the interpretation of the Treaty of Punakha.⁶ The document amended and integrated the Treaty of Sinchula of 1865. First, the new treaty doubled the annual allowance that the British paid to the Bhutanese from 50,000 to 100,000 rupees. Then it guaranteed the full autonomy of the Bhutanese government in the internal affairs of the kingdom (“*The British Government undertakes to exercise no interference in the internal administration of Bhutan*”), but at the same time: “*On its part, the Bhutanese Government agrees to be guided by the advice of the British Government in regard to its external relations. In the event of disputes with or causes of complaint against the Maharajas of Sikkim and Cooch Behar, such matters will be referred for arbitration to the British Government which will settle them in such manner as justice may require, and insist upon the observance of its decision by the Maharajas named.*” Therefore, while recognizing British guidance, the Kingdom did not completely renounce its own foreign policy.

⁵ For a more careful and precise analysis of the issue, see Álvarez Ortega, 2024. Sincere thanks to my friend Prof. Miguel Álvarez Ortega for sending me the draft of his precious work.

⁶ Full text: Cd. 5240, *East India (Tibet). Further papers relating to Tibet*, London 1910, Treaty with Bhutan, signed 8th January 1910, No. 346, p. 214.

The problem, far from being a purely academic dispute, also moved to the diplomatic level. In August 1949, in fact, the terms of the Treaty of Punakha were transferred to the Treaty of Perpetual Peace and Friendship between the Government of India and the Government of Bhutan: “*The Government of India undertakes to exercise no interference in the internal administration of Bhutan. On its part the Government of Bhutan agrees to be guided by the advice of the Government of India in regard to its external relations.*” (Article II).⁷ The same year, in October, Mao took power in Peking. Due to the threat – which later came to pass – of the invasion of Tibet by the Chinese communists, the question of Bhutan’s status thus emerged among Western diplomats.⁸ About twenty years later, the issue was revived when Bhutan was about to join the United Nations. In that period, the British documentation became of enormous interest to the Bhutanese.⁹ At the same time the British themselves searched their archives for the answer to the question. Entry into the United Nations and the possibility of entry into the Commonwealth revealed the need to better understand the country’s status. T.H.R. Cashmore (S. & S.E. Asia Section, RD) wrote on December 4, 1970: “*The status of Bhutan was and is sui generis. It is not an Indian Protectorate (contrast the 1950 Sikkim Treaty [...]) and probably not even a Protected State since India has no defence obligations or rights under the existing treaty [...]. Nevertheless India appears to regard it as a Protectorate.*”¹⁰

This paper will not propose a further interpretation of the Treaty, but instead will investigate the reasons for such an ambiguous formula. In particular, this paper proposes a discussion that took place in 1906, the year before the coronation of Ugyen Wangchuck, relating to a declaration made by the latter. As will be seen, that declaration had initially been read

⁷ Full text of the treaty in A. J. Peaslee, *Constitutions of Nations*, Volume I: Afghanistan to Finland, Martinus Nijhoff, The Hague 1956, pp. 172-174.

⁸ “*I might mention that the United States Ambassador last month in the course of a talk with Roberts on Tibet said that he thought that it was necessary to have a clear idea of the exact constitutional position of Bhutan as this might assume importance in the event of Chinese Communists taking over Tibet and then bringing pressure to bear on Bhutan.*” TNA, FO/371/84250, J. G. Taylor (Office of the High Commissioner for the United Kingdom, New Delhi) to Miss E. J. Emery (Commonwealth Relations Office), January 14, 1950.

⁹ “*You may recall that in August 1970 you sent me a minute about the Bhutan Government’s interest in obtaining copies of archive materials in the India Office Library and Records relating to the history of Bhutan. Since then Bhutan has shown spasmodic interest in our records, firstly in asking for copies of certain maps and more recently in enquiring generally about the possibility of tracing and microfilming virtually all documents in the India Office Records relating to the history of Bhutan from the late 18th century down to Indian Independence.*” TNA, FCO/37/751, The India Office Library and Records (Minute by M.I. Moir, India Office Records) to Mr Birch (Foreign Office), November 2, 1971, fol. 44.

¹⁰ TNA, FCO/37/751, T.H.R. Cashmore to Mr. Lyne (Commonwealth Co-ordination Dept.), December 4, 1970, fol. 30.

as a clear recognition of Bhutanese submission to the British. Later, thanks to the interpretation given by John Claude White followed by wise advice expressed by Francis Younghusband regarding relations with Bhutan and Ugyen Wangchuck, the Government of India reconsidered the text of the letter and above all the possible political and diplomatic consequences. 1906 is also the year of the Convention between Great Britain and China respecting Tibet. The agreement was signed in Peking and partially reiterated some of the points defined in the agreement signed in Lhasa in 1904.¹¹ With the 1906 Convention the British agreed “*not to annex Tibetan territory or to interfere in the administration of Tibet.*” On the other hand, the Chinese government “*undertakes not to permit any other foreign State to interfere with the territory or internal administration of Tibet.*” In this context, in which Anglo-Tibetan relations remained fragile and unpredictable, Younghusband’s words became a guide for Lord Minto himself.

3. Ugyen Wangchuck’s letter

On January 5, 1906, Ugyen Wangchuck wrote a letter (*kharita*) to the Viceroy and Governor-General of India, Lord Minto:¹²

“*To*

*The foot of the most high and noble golden throne of the world
Commanding Ruler, His Excellency the Viceroy and Governor-General of India.*

*With most sincere wishes for the welfare and prosperity from
the Tongsa Penlop of Bhutan, K.C.I.E.*

*Henceforth His Most Gracious Majesty the King-Emperor and His
Excellency the Viceroy are as the sun and moon, and we the minor Chiefs
under the Supreme Government as the stars. As the stars and constellations
never fail in loyalty attending on the sun and moon, so do we the entire
Bhutanese Nation resolve to do likewise to the Supreme Government hoping
that as the sun and moon are like the parents of the whole world, we also
will enjoy the blessings of their beneficent rays for ever and ever till the cessation
of worldly existence.*

¹¹ Cd. 3088, Convention between Great Britain and China respecting Tibet. Signed at Peking, April 27, 1906, London 1906. Chinese text: *Treaties, Conventions, etc., between China and Foreign States 1917*, pp. 652-654

¹² National Archives of India, New Delhi (further only NAI), Government of India, Foreign Department, External A, Proceedings, May 1906, Nos. 84-86 (Simla Records), *Kharita* from the Tongsa Penlop to His Excellency, January 5, 1906, pp. 13-14.

I, on behalf of the whole Bhutan Durbar comprising Raja and ministers, beg to offer this with our most sincere and earnest prayers on this the 10th day of the 11th month of the Bhutia Shingdul year (5th January 1906)."

The kharita thrilled Sir Louis Dane, Secretary to the Government of India in the Foreign Department who interpreted the text as *"a very important admission of subordination by Bhutan."*¹³ The letter had been delivered to the Prince of Wales – the future George V – during his visit to India by Ugyen Wangchuck himself.¹⁴ The political weight of that document was fundamental for Dane because *"The Tongsa Penlop was specially deputed by the Deb Dharma Raja to represent him and he was accompanied by the Deb Zimpon and another member of the Bhutan Council, so that he is fully qualified to speak as he does on behalf of Bhutan."*¹⁵ Indeed, according to Dane, *"The letter should appear in Aitchison,"* as if it were a new treaty between Bhutan and the United Kingdom that *"settles the question of the status of Bhutan once for all."*¹⁶ He suggested *"to send it home with a despatch detailing the circumstances of the visit and the nature of the treatment accorded to the Tonga Penlop here, as marking the formal inclusion of Bhutan amongst the feudatories of the Empire."*¹⁷ Even Robert E. Holland, at the time officiating assistant secretary of the foreign department to the Government of India,¹⁸ was aware of the importance of the document. However, he suggested caution regarding the immediate use of that document as a source for revising the Treaty of Sinchula of 1865. He wrote on January 26:

"The profession of loyalty made in the Tongsa Penlop's letter amounts to the expression of a desire that Bhutan should, for the future, be included among the feudatory States of the Indian Empire. If, however, any formal steps were taken by the Government of India in compliance with the Tongsa

¹³ NAI, Government of India, Foreign Department, External A, Proceedings, May 1906, Nos. 84-86 (Simla Records), L. W. Dane, January 8, 1906, p. 4.

¹⁴ Ibidem.

¹⁵ Ibidem.

¹⁶ Ibidem.

¹⁷ NAI, Government of India, Foreign Department, External A, Proceedings, May 1906, Nos. 84-86 (Simla Records), L. W. Dane, January 21, 1906, p. 4.

¹⁸ The India Office List for 1920, p. 595.

Penlop's desire, it would mean an alteration in the Treaty relations which have hitherto existed between the Government of India and the Bhutan State. [...] Having regard to the fact that all Treaties with the Bhutan State in the past were made with the Deb and Dharma Rajas, and that the present Deb and Dharma Raja is still the de jure Ruler of the State, I venture to think that, even though the Tongsa Penlop has been deputed to Calcutta on this occasion as the representative of the Raja, yet this fact should not be regarded as conferring upon him power to make any formal declaration as to the policy of his State, which may be inconsistent with the provisions of existing Treaties. But, on the other hand, it does not appear necessary that the document should be made the basis of any formal claim by the Government of India at the present moment, and, even if it is regarded merely as an informal assurance, its importance is hardly lessened on this account. It will be possible, in consequence of its existence, gradually to place our relations with the Bhutan State on the same footing as those with other States in India and, so long as the Tongsa Penlop is in power.”¹⁹

Finally, the position of Charles Lennox Somerville Russell was perhaps the most cautious. Charles Lennox Somerville Russell was the deputy secretary of the foreign department to the government of India.²⁰ Russell chimed in on January 29, defining Ugyen Wangchuck's letter “*primarily a complimentary communication presented on a ceremonial occasion*” and invited to ask for John Claude White's opinion, to be able to specify the nature of the response as well as the subjects to whom it should be sent: “*If the Tongsa Penlop be regarded as the real Chief, as in fact he appears to be, it is to be borne in it is to be borne in mind that his honourable reception in Calcutta has constituted in a manner a reply to his address. If on the other hand the Deb Raja be looked to as the true Chief of Bhutan, it will*

¹⁹ NAI, Government of India, Foreign Department, External A, Proceedings, May 1906, Nos. 84-86 (Simla Records), R. E. Holland, January 26, 1906, p. 5.

²⁰ The India Office List for 1916, p. 664.

*be necessary to avoid offence to the Tongsa Penlop's susceptibilities. In any case the terms of the reply would presumably be mainly of a formal and complimentary character."*²¹

John Claude White's response to the Government of India's query arrived on February 22. The text had to extinguish the enthusiasm of the first days. The British political officer in Sikkim wrote at the end of his short communication: "*the letter was only a complimentary one and that no reply is necessary.*"²² The next day, Russell intervened again on the matter and therefore advised against proceeding further.²³ However, White's letter had not yet changed Dane's mind. Indeed, Dane wrote on February 24: "*Have we ever received such a letter from Bhutan before? I must confess that the wording of it looks as if it was intended to mark a new departure and the Tongsa Penlop's action in presenting it himself on behalf of the whole Bhutan Durbar comprising Raja and Ministers was significant. Why should the word "Henceforth" be used, also what is the meaning of the expression "we the minor Chiefs under the Supreme Government". To the best of my belief we have never had any such admissions of subordination from Bhutan before, but the point should be examined.*"²⁴ According to Dane, that letter from Ugyen Wangchuck was different from previous communications that the Bhutanese had written in 1886 – and which also could be interpreted as an admission of submission of the Bhutanese to the British Empire²⁵ – and the letter from Ugyen Wangchuck of 1906.²⁶ There were also other letters sent in 1905 by Ugyen Wangchuck to Lord Curzon and the Foreign Secretary, as well as a letter of the same year "*from the*

²¹ NAI, Government of India, Foreign Department, External A, Proceedings, May 1906, Nos. 84-86 (Simla Records), L. Russell, January 29, 1906, pp. 5-6.

²² NAI, Government of India, Foreign Department, External A, Proceedings, May 1906, Nos. 84-86 (Simla Records), From the Political Agent in Sikkim to the Secretary to the Government of India in the Foreign Department, February 17, 1906 (received February 22, 1906), p. 15.

²³ NAI, Government of India, Foreign Department, External A, Proceedings, May 1906, Nos. 84-86 (Simla Records), C. L. S. Russell, February 23, 1906, p. 7.

²⁴ NAI, Government of India, Foreign Department, External A, Proceedings, May 1906, Nos. 84-86 (Simla Records), L. W. Dane, February 24, 1906, p. 7.

²⁵ NAI, Government of India, Foreign Department, External A, Proceedings, May 1906, Nos. 84-86 (Simla Records), K. F., March 2, 1906, R. W. S., March 2, 1906, p. 7.

²⁶ NAI, Government of India, Foreign Department, External A, Proceedings, May 1906, Nos. 84-86 (Simla Records), L. W. Dane, March 5, 1906, p. 7.

*Lamas and Ministers of Bhutan in Council to the Political Officer in Sikkim.*²⁷ According to Dane, the British Mission to Tibet of 1903-1904 led by Francis Younghusband had also changed the attitude of the Bhutanese. In fact, Dane wrote on March 5:

*“Just as I thought there is the widest possible difference in tone between the two letters of 1886 and the letters written since the Tibet Mission, after which the de facto Government of Bhutan evidently fully decided to come under the ægis of the British Government. It is therefore important to show that we have taken note of the change and a short despatch to Secretary of State should be prepared explaining the doubtful attitude of Bhutan in 1903, the change after the arrival of the Tibet Mission in Chumbi, the reasons why it was thought desirable to invite the Bhutan Deb Dharma Raja to Calcutta, his reply to the invitation, the coming of the Tongsa Penlop as the representative of the Bhutan Government, and his proceedings as such including the formal tendering of this letter at the return visit of His Royal Highness and the sending of a similar letter to the Viceroy. The despatch might conclude with an expression of satisfaction at the very friendly and intimate relations which have been opened up with Bhutan in which our officers have now freely travelled, and attention can be drawn to the wording of the letter, which as a formal summing up of the attitude of the Bhutan Durbar as expressed in several similar letters received since April 1905, is very significant and is in happy contrast to the few communications that were received from the Durbar before the Tibet Mission.”*²⁸

4. Francis Younghusband’s advice

To better understand subsequent British actions, alongside the discussion relating to the kharita, reference should be made at this point to a note by Francis Younghusband

²⁷ NAI, Government of India, Foreign Department, External A, Proceedings, May 1906, Nos. 84-86 (Simla Records), K. F., March 2, 1906, R. W. S., March 2, 1906, p. 7.

²⁸ NAI, Government of India, Foreign Department, External A, Proceedings, May 1906, Nos. 84-86 (Simla Records), L. W. Dane, April 21, 1906, p. 8.

regarding Bhutan and Ugyen Wangchuck.²⁹ The note is dated April 23, 1906. Two days earlier, Dane had suggested hearing his opinion after the Viceroy had reported to him that “*His Majesty’s Government is very nervous about our proceedings in Tibet.*”³⁰ Lord Minto suggested “*to suspend any action drawing attention to the result of the Mission as affecting Bhutan.*”³¹ Younghusband did not intervene directly on the question of the kharita, but presented his opinion on relations with Bhutan which had to definitely circumscribe the enthusiasm of Dane and those who were inclined towards a full submission of the Himalayan country to the Raj. Younghusband’s letter thus appears central in the attempt to define the objectives and boundaries of British political action in the region. In the text, Younghusband explained how, after the occupation of the Chumbi Valley by the British, the Bhutanese “*decided to throw in their lot with us and having once made the decision they stuck to it thoroughly.*”³² Younghusband recalls Ugyen Wangchuck’s commitment to accompanying him to the Tibetan capital and that the future king “*was of great use as an intermediary with the Tibetans.*”³³ According to Younghusband, that experience had allowed Ugyen Wangchuck to better understand British power, but also the possibility of a better and benevolent relationship.³⁴ However, Younghusband wrote: “*But we can hardly expect Bhutanese enthusiasm to always remain at its present temperature.*”³⁵ According to him, after the British withdrawal from the Chumbi Valley, things would change, although he hoped “*however that we shall always keep*

²⁹ NAI, Government of India, Foreign Department, External A, Proceedings, May 1906, Nos. 84-86 (Simla Records), F. Younghusband, April 23, 1906, pp. 8-9.

³⁰ NAI, Government of India, Foreign Department, External A, Proceedings, May 1906, Nos. 84-86 (Simla Records), L. W. Dane, March 5, 1906, p. 7.

³¹ Ibidem.

³² Ibidem, p. 9.

³³ Ibidem. Younghusband recognized in this letter the importance of the help given by Ugyen Wangchuck during the Expedition. It should be remembered, however, that the English had refused to officially recognize Ugyen Wangchuck’s role as mediator, unlike the Tibetans. TNA, FO 535/4, Inclosure 2 in No. 22, Mr. Walsh to Colonel Younghusband, June 12, 1904: (A.) Letter from the Dalai Lama to the Tongsa Penlop, sent by Lama Se-kong Tulku, dated April 28, 1904, pp. 45-46 [English translation]; TNA, FO 535/4, Inclosure 2 in No. 22, Mr. Walsh to Colonel Younghusband, June 12, 1904: (B.) Letter from the Thibetan Council (“Ka-sha”), to the Tongsa Penlop, dated January 19, 1904, pp. 46-47 [English translation]; TNA, FO 535/4, Inclosure 1 in No. 14, Mr. Walsh to Colonel Younghusband, June 3, 1904, p. 24; TNA, FO 535/3, Inclosure 9 in No. 94, Government of India to Mr. Walsh, May 26, 1904, p. 142.

³⁴ NAI, Government of India, Foreign Department, External A, Proceedings, May 1906, Nos. 84-86 (Simla Records), F. Younghusband, April 23, 1906, p. 9.

³⁵ Ibidem.

*up a light and delicate touch with the Bhutanese and not let go of them entirely.”*³⁶ It was necessary to avoid in any way interfering in the internal balance of the small Himalayan state and to ensure that the Bhutanese became aware of this choice: *“The last thing in the world that we can desire is to get entangled in their internal affairs, and we should be very careful indeed to avoid anything which would lead up to an entanglement and to make it absolutely clear that we have no time or inclination to meddle with matters which concern themselves alone.”*³⁷ This position, however, should not jeopardize the good relations that had now been established:

“I think there is advantage in making it equally clear that we do regard the preservation of general friendly relations with them as a matter of importance – that we are not wholly indifferent to them or forgetful of the friendly attitude they preserved during the time the Mission was in Tibet[.]

*The conferring of the K.C.I.E upon the Tongsa Penlop and the invitation to the Deb or Dharm Raja to visit Calcutta have sufficiently shown this regard for the present. From year to year in the future an occasion may arise I hope that similar token of regard for the rulers of Bhutan may be shown. As long as Mr White is in Sikkim, I am sure that the personal relations with the Bhutanese will be friendly, and if local officers can interchange letters and small presents now and then with the leading Bhutanese and the Government of India send an occasional complimentary letter or invitation, we shall, I hope, be able to prevent the Bhutanese drifting back into the sulky mood they used to preserve.”*³⁸

At this point Younghusband suggested a broader reading of the Anglo-Bhutanese relationship, highlighting the effects of this on the relationship with Lhasa:

“And if we can thus keep the Bhutanese cheerful and well-disposed towards us the effect upon the Tibetans may not be small. They will be able to report in Tibet from year to year that as far as their experience goes the English are a pleasant enough people to deal with as long as they are not rubbed up

³⁶ Ibidem.

³⁷ Ibidem.

³⁸ Ibidem.

the wrong way, and this will go some little way towards producing in the Tibetans that generally favourable temper towards us which was my chief aim in Tibet and which we might have produced if we had not been compelled to scurry back from Lhasa so quickly. My advice then, as regards Bhutan, would be to avoid, as we would avoid putting our hand into a wasp's nest, making any move which might lead insensibly on to entanglement in the internal affairs of the country but to avoid likewise running into the opposite extreme of preserving a frigid aloofness and taking not the slightest interest whatever in the welfare of men who stood by us well when their aid was most needed. I would therefore recommend that local officers should be encouraged to keep up good personal relations with the Tongsa Penlop, the Trimpuk Jongpen, and other leading men in Bhutan who have already been brought in contact with British officials and that the Government of India should by an occasional complimentary letter or invitation show their continued regard for Bhutan.”³⁹

This last section of the letter seems perhaps the most interesting part from the perspective of our research. If, as is evident, there was a British interest in staying away from that “wasp's nest” in Bhutan, at the same time Younghusband suggested a beneficial effect on the image of the British in Tibet. Bhutanese autonomy therefore had to be preserved both to avoid political problems, but at the same time to redefine the British image in the eyes of the Tibetans.

On April 28, Lord Minto intervened in the matter with a very short note in which he agreed with Younghusband: “*Sir F. Younghusband's note is of great value as coming from him. I need not say how thoroughly I agree with it.*”⁴⁰

5. Conclusion

This work attempted to analyze the different positions within the Government of India through the discussion that followed a 1906 letter from Ugyen Wangchuck to the Viceroy and Governor-General of India, Lord Minto. As seen, the letter was interpreted by Sir Louis Dane

³⁹ Ibidem.

⁴⁰ NAI, Government of India, Foreign Department, External A, Proceedings, May 1906, Nos. 84-86 (Simla Records), M[into], April 28, 1906, p. 9.

as the definitive Bhutanese full acceptance of British supremacy, while others had read the text in a more nuanced sense until John Claude White's clarification. Subsequently, the paper analyzed Francis Younghusband's letter which suggested a more far-sighted political line. Younghusband understood the importance of strengthening the relationship of mutual trust that had been built over the years with the Bhutanese, also as proof to propose to the Tibetans of British good faith towards the Tibetans. Younghusband did not specifically mention it in the letter, but it is easy for us to think of the mistakes, the imprudent actions, but also the objective difficulties in managing the relationship with Sikkim⁴¹ and imagine the tension generated in the Tibetan Government. The Tibetans had crossed the borders of Sikkim in 1886 to prevent a mission to Lhasa that the English had agreed with Peking.⁴² Then in 1888 the British intervened to expel the Tibetans and that expedition was followed in 1890 by the *Convention between Great Britain and China relating to Sikkim and Tibet* in which Peking officially recognized Sikkim as a British protectorate.⁴³ In December 1894, the convention was then integrated by the *Regulations regarding Trade, Communication, and Pasturage*.⁴⁴ Just under ten years later the English were forced to invade Tibet. On the other hand, relations with Bhutan were based on a different path that had matured over time and taken on a new form. The times of the humiliating treatment suffered by Ashley Eden seemed far away.

⁴¹ The English had defeated the Sikkimese in the short war of 1861 and had then signed the Treaty of Tumlong which severely limited the external and internal autonomy of the small country. Text of the Treaty of Tumlong: British Library, London (further only BL), IOR/L/PS/20/CA1, The Secretary to the Government of India to the Secretary to the Government of Bengal, April 16th, 1861, fol. 156, p. 6. On the Anglo-Sikkim War of 1861 see A. MCKAY, "A Difficult Country, a Hostile Chief, and a still more Hostile Minister": the Anglo-Sikkim War of 1861, in: Bulletin of Tibetology, 45, 2, 2009 and 46, 1, 2010, pp. 31-48.

⁴² BL, IOR/L/MIL/17/12/60, *Report on the Sikkim Expedition: From January 1888 to January 1890*, prepared (under the orders of the Quarter Master General in India) by Lieutenant C. J. Markham, in the Intelligence Branch, Calcutta 1890, pp. 1-2; *Frontier and overseas expeditions from India*, compiled in the Intelligence Branch Division of the Chief of the Staff Army Head Quarters, India, Vol. IV, North and North-Eastern Frontier Tribes, Simla 1907, p. 50; TNA, Foreign Office 17/1108, The Viceroy of India to the Thirteenth Dalai Lama, 7th February 1888, Enclosure of a letter to Her Majesty's Secretary of State for India, No. 24, f. 21.

⁴³ C. 7312, *Convention between Great Britain and China relating to Sikkim and Tibet. Signed at Calcutta, March 17, 1890. With Regulations appended thereto, signed at Darjeeling, December 5, 1893*, London 1894, Convention between Great Britain and China relating to Sikkim and Tibet, pp. 1-3. The Chinese text is in *Treaties, Conventions, etc., between China and Foreign States*, Vol. I, Second Edition, published by Order of the Inspector General of Customs, Shanghai 1917, pp. 513-515.

⁴⁴ C. 7312, *Convention between Great Britain and China relating to Sikkim and Tibet. Signed at Calcutta, March 17, 1890. With Regulations appended thereto, signed at Darjeeling, December 5, 1893*, London 1894, Regulations regarding Trade, Communication, and Pasturage, to be appended to the Sikkim-Tibet Convention of 1890, pp. 3-5. The Chinese text is in: *Treaties, Conventions, etc., between China and Foreign States* 1917, pp. 516-519

Bhutan was now different and approaching the moment of the greatest institutional change since it was founded in the 17th century. Yet as Younghusband's words demonstrate, caution was more than necessary. The discussion analyzed so far provides us with precious elements to understand the reason for that very cautious formula inserted in the Treaty of Punakha. Knowing the subsequent history, we understand that those full guarantees on internal autonomy as well as that ambiguous formula with respect to foreign policy, then reproduced in 1949 in the treaty with independent India, allowed Bhutan to remain independent and then to be admitted to the United Nations in 1971. On the contrary, continuing the parallel mentioned above, Sikkim not only failed to join the UN, but in 1975 it was annexed by India.

References

- Alexandrowicz, C. H. (2017). *The Law of Nations in Global History*. Oxford University Press.
- Álvarez Ortega, M. (2024). *Why (not) put a label on it? The plural conceptualization of the Bhutanese-British relationship*. Forthcoming.
- Bajpai, S. C. (1964). Bhutan – The Himalayan State. *Parliamentary Studies*, 8(10-11), 14-17.
- De Riencourt, A. (1951). *Lost World: Tibet, Key to Asia*. Victor Gollancz Ltd.
- Deb, A. (1971). George Bogle's Treaty with Bhutan (1775). *Bulletin of Tibetology*, 8(1), 5-14.
- Eden, S. A., Pemberton, R. B., & Bose, K. K. (1865). *Political Missions to Bootan*. Printed at the Bengal Secretariat Office
- Guyot-Réchart, B. (2017). *Shadow States: India, China and the Himalayas, 1910-1962*. Cambridge University Press.
- Misra, R. C. (1989). *Emergence of Bhutan*. Sandarbh Prakashan.
- Phuntsho, K. (2013). *The History of Bhutan*. Random House India.
- Sinha, A. C. (2001). *Himalayan Kingdom Bhutan: Tradition, Transition, and Transformation*. Indus Publishing Company.
- Singh, A. C. (1972). *Bhutan: a Kingdom in the Himalayas: A Study of the Land, Its People, and Their Government*. Thomson Press.
- Van Praagh, D. (2003). *The Greater Game: India's Race with Destiny and China*. McGill-Queen's University Press.
- White, J. C. (1909). *Sikhim & Bhutan: Twenty-One Years on the North-East Frontier, 1887-1908*. Edward Arnold.
- White, P. (2000). Bhutan. In J. S. Bowman (Ed.), *Columbia Chronologies of Asian History and Culture* (pp. 384-388). Columbia University Press.

Achievements and limitations in China-Philippines relations in the first two decades of the twenty-first century

Tran Thai Bao

Yersin University of Da Lat

Corresponding Author:

Tran Thai Bao

Yersin University of Da Lat

27 Ton That Tung Street, Ward 8, Da Lat City, Lam Dong, Vietnam

E-mail: josbaocmf1010@gmail.com

Received: 20 November 2023

Revised: 4 June 2024

Accepted: 10 June 2024

Achievements and limitations in China-Philippines relations in the first two decades of the twenty-first century

Abstract

Since 1975, when diplomatic relations were established between the Philippines and China, despite challenges, an essential alliance has strengthened and endured. Filipino strategic philosophy and flexible foreign policy towards China helps the two countries maintain stable cooperative relations at bilateral and regional levels. This article clarifies achievements and limitations in China-Philippines relations in the first two decades of the twenty-first century.

Keywords: Philippines, China, achievements, cooperation

1. Introduction

Philippines-China relations have undergone dramatic developments that no ASEAN country has ever experienced in relations with China in the period 2001-2021. However, this relationship has also achieved important milestones. Although there have been years of tension, even facing the risk of armed conflict in the South China Sea, overall, Philippine-China relations have developed much more comprehensively and deeply than in previous years. Some traditional areas of cooperation have been deepened, while many new areas of cooperation have been opened, including security and defense cooperation. In the period 2001-2021, the Philippines and China have launched the process of economic integration with each other through jointly implementing the plan to build the ASEAN-China Free Trade Area (ACFTA) which was implemented by both sides since January 2004. The legal foundation for the development of this relationship has been supplemented to become more solid. There is no longer any field where the Philippines and China have not signed some cooperation document at different legal levels from Treaties, Agreements to Memoranda of Understanding. Thanks to that thick legal foundation, Philippines-China relations quickly recovered and developed after experiencing harsh challenges during the administration of President B. Aquino III. In the political and diplomatic relations between the Philippines and China, many achievements have been achieved, overcoming all obstacles to get closer to each other despite the fact that many unresolved problems between the two sides have been achieved. More and more visits at all levels are taking place between the two sides. During those visits, the two sides have achieved many good results and signed many bilateral and multilateral cooperation programs. The two sides also promoted the launch of a comprehensive strategic partnership and brought many outstanding achievements. In the field of security, the Philippines and China have cooperated in both traditional and non-traditional security. Traditional security cooperation is focused on containing conflicts in the South China Sea, while non-traditional security cooperation is promoted in joint activities on fighting epidemics, transnational crimes and overcoming consequences. In the economic field, cooperation activities are focused on building an increasingly strong trade relationship between the Philippines and China. The two sides have signed many agreements and programs to implement trade exchanges, encourage investment and develop infrastructure. In agreements and cooperation mechanisms, the two sides have implemented preferential tariffs for goods and services and investment promotion. Another remarkable achievement in Philippines-China

relations is reflected in the bustle of people-to-people exchanges. This success is thanks to the twinned relationships between the localities of the two countries, the two-way tourism flow, especially the flow of visitors from China, and the cultural and artistic exchange activities conducted in these events. Golden period of Philippines-China relations.

2. Philippine-China relations have developed comprehensively, covering all fields

The Philippines and China are two countries that are geographically close, but different in most aspects from political regime, level of development, culture and society. In the context of widespread globalization, especially since the beginning In the 21st century, the above differences are not a major obstacle to the development of relations of peaceful coexistence and cooperation for mutual development between countries, including the Philippines and China. In terms of territorial size and overall national strength, the Philippines is a small country, while China is a large, rising country. In deed, this is not a major barrier to the development of cooperative relations between the two countries. The main obstacle to this relationship is the dispute between the two countries in the South China (which the Philippines calls the West Sea) and the Philippines' traditional alliance with the United States, China's main competitor in the Asia-Pacific during the Cold War period and even today. However, due to the shared interests of peace and stability in Southeast Asia, which both countries need and the great and practical benefits that cooperation can bring them.

In the political and diplomatic field, the Philippine and Chinese government leaders are determined to overcome all barriers to move the two countries' relations forward. Their tireless efforts have brought encouraging results. From the coldness that lasted for many years from the official establishment of diplomatic relations (March 1975) until the late 20th century, in November 2018, Philippine-China relations were upgraded to Comprehensive Strategic Partnership. This is a very high level in international relations. With this upgrade, Philippines-China relations are only lower than the Philippines' relationship with the US. If we compare the relations of other ASEAN countries with China, the Philippines-China strategic partnership was established later.¹ However, this is a great step forward, if we look back at the problems left by history in Philippine-China relations and the negative impacts from the development of US-Philippine relations during the same period.²

¹ Malaysia and Indonesia established a strategic partnership with China in 2013

² We will address these issues in the following section

Along with gradually upgrading relations, high-level visits are increasingly carried out. If before 2001, Philippine leaders rarely visited China,³ then under the administration of President Gloria Arroyo and President Duterte, state visits to China have become more frequent. Ms. Gloria Macapagal-Arroyo paid two official visits to China, in November 2001 and September 2004. During her first visit (from January 20-21, 2001), the female President of the Philippines held bilateral talks with other leaders in China such as General Secretary and President Jiang Zemin; Chairman of the State Department Li Peng and Prime Minister Zhu Rongji. During that visit, eight important bilateral agreements between the Philippines and China were signed. Following her official trip to China, she attended the APEC Summit held in Shanghai from October 20-21, 2001 and met with Chinese President Jiang Zemin. In addition to the above state⁴ visits, Ms. G. Arroyo also conducted many visits to Beijing and many localities in China.

Under the administration of President Benigno Aquino III - the political-security relationship between the two countries became tense due to the Philippines suing China related to Beijing's nine-dash line claim in the South China Sea and high-level visits were stopped, except for the first visit (after Aquino III came to power) which took place in August 2011.

Official visits to China have become unprecedentedly bustling under President Rodrigo Duterte. During 6 years in power, Mr. Duterte visited China 5 times: October 2016, May 2017, April 2018, April 2019 and September 8-9, 2019. Such frequent visits show the extremely warm political and diplomatic relations that Manila wants to give to Beijing.

On China's side, from 2001 to 2021, high-level visits to the Philippines were fewer in number, and the distance between trips was also longer. Indeed, 6 years after Prime Minister Li Peng's visit to the Philippines (December 1990), Chinese President Jiang Zemin visited the Philippines (November 1996). Even when the relationship between the two countries was in a "golden period" during the years of President G. Arroyo or President R. Duterte, Chinese leaders did not make many visits to the Philippines. However, each of their visits creates important turning points in the relationship between the two countries. Most notable was

³ President Marcos visited China in May 1975; President Corason Aquino visited in April 1988, President Fidel Ramos visited in April 1993

⁴ In April 2007, President Arroyo attended the annual conference of the Asean Forum for Asia. In June 2007, she visited Chengdu and Chongqing and in October, she attended the Special Olympics in Shanghai and visited Antai, Shandong Province; In August 2008, General Arroyo attended the opening ceremony of the Olympics in Beijing and visited Chengdu; October 2008. General Arroyo attended ASEM in China and visited Wuhan and Hangzhou.

the visit of Chinese President Xi Jinping in November 2018. In Manila, relations between the two countries were upgraded to a comprehensive strategic partnership.

Another noteworthy point in the visits of Chinese leaders to the Philippines is that the interval between visits has been shortened compared to previous periods. From President Hu Jintao's visit to Premier Wen Jiabao's visit there were only two years. If not for the political and security tensions in the years 2013-2016, perhaps it would not have been until 2018 for Chinese President Xi Jinping to come to Manila for an official visit to the Philippines.

In addition to visits by the heads of the two countries, many other high-level visits are also held with higher frequency. That fact shows the increasingly profound development in Philippine-China relations.

In the field of Security-Defense, the development of political-diplomatic relations has increased mutual trust between the Philippines and China, creating opportunities for the two sides to expand cooperation into the field of security-National defense, a sensitive field, was not included in the cooperation agenda between the Philippines and China before 2001. In April 2002, Philippine Defense Secretary Reyes visited China. Two months later, the Philippine Fleet visited China for the first time. In 2004, Narciso Abaya, General Staff of the Armed Forces of the Philippines, and Defense Secretary Avelino Cruz visited China one after another. During those visits, the two sides established an annual defense consultation mechanism.

The first defense and security consultation with Philippine Deputy Defense Secretary Antonio Santos. Until 2007, three Philippine-China defense and security consultation roundtables were conducted between the two sides in Beijing and Manila. In October, China's North Sea Fleet visited the Philippines and conducted joint security and non-communication exercises.

In the economic field, the trade cooperation relationship between the Philippines and China in the period 2001-2021 has had remarkable developments in scale and nature compared to the previous period. The key point of this development is that both countries find common points and their own interests in the context of globalization, integration and development of the world. Through high-level visits, bilateral agreements on economic, cultural and social cooperation are established. Regarding the import and export situation, entering the 21st century, the Philippines and China have increased their contact more and more flexibly, and both sides believe that the relationship between the two countries is

entering a “golden age”. President Arroyo is the first President in Philippine history to recognize that China plays a particularly important and indispensable role in the global economic development process.

Thus, increasing and more flexible contact with China has made the economy between the two countries progress according to “new winds”. Trade relations between the two countries have achieved many significant achievements, especially in the field of import and export.

Table 1 Philippines – China trade from 2001 -2010

Billion: Billion USD

Financial year	Export	Import	Bilateral trade balance	Total trade turnover
2001	792	975	-183	1,767
2002	1,355	1,251	104	2,606
2003	2,144	1,797	347	3,941
2004	2,653	2,659	-6	5,312
2005	4,076	2,972	1,104	7,048
2006	4,627	3,647	980	8,274
2007	5,749	4,001	1748	9,750
2008	5,466	4,245	1221	9,711
2009	2,933	3,807	-874	6,740
2010	5,724	4,627	1097	10,351

Source: Philippines Statistical Yearbook (PSY) (2005) and Philippines Statistical Yearbook (PSY) (2011)

The export situation of Philippine products to China is increasingly promising. Specifically, exports from the Philippines to China reached 792 billion USD in 2001. The export level increased rapidly and reached 5.749 billion USD in 2007, and this was also the highest level during President Arroyo’s two terms.

Since President Benigno Aquino III took office, visits to China have taken place more frequently to promote the stable, long-term and sustainable development of China-Philippines cooperation. A Joint Action Plan for China-Philippines Strategic Cooperation signed on October 29, 2009 is considered a testament to this good development (China-Philippines Joint Press Release). Since 2010, two-way trade turnover has continuously increased rapidly,

although before that both the Philippines and China were affected by the global economic crisis, causing trade relations between the two sides to decline significantly. Overcoming those difficulties, in 2010, bilateral trade turnover reached 27.7 billion USD, an increase of 35% compared to 2009 and China became the third largest trading partner of the Philippines (Wang Qishan, 2021). The export situation tends to decrease, from 7.025 billion USD in 2013 to 6.372 billion USD in 2016, the level of deficit is increasing, the trade balance is tilted towards China with an increasing trend. For example, at the end of 2016, the total trade turnover between the two countries, according to the Philippine Bureau of Statistics, was 21.937 billion USD, an increase of 45% compared to 2013. From the perspective of trade balance, it shows that, The trade deficit is increasing, from -1.047 billion USD in 2013 to 9.193 billion USD in 2016, an increase of 9 times compared to the same period in 2013 (See Table 1).

Table 2 Philippines - China trade period 2013 - 2016

(Unit: Billion USD)

Year	Total trade turnover	Export	Import	Balance of trade Bilateral
2013	15,097	7,025	8,072	-1,047
2014	18,336	8,467	9,869	-1,402
2015	17,644	6,174	11,470	-5,296
2016	21,937	6,372	15,565	-9,193

Source: Philippine Statistical Yearbook, 2017.

From 2016 to 2018, China always maintained its position as the leading trading partner in the Philippines. In general, the market share of Philippines-China bilateral turnover in the Philippines' total annual trade is quite high and occupies an important position.

Also according to the Philippine Board of Investments, in 2019 China was the Philippines' leading trade partner, export market and import source. Bilateral trade between the Philippines and China reached nearly 50 billion USD, an average growth of 17% over the past 5 years. Exports to China increased from 18.4 billion USD in 2018, to 19.5 billion USD in 2019 while imports increased by 16.02% in 2019 (Philippines-China Business Relations, 2021). Some of the items in the top export sectors are electronics, minerals, fresh foods, electricity, chemicals, machinery, fashion accessories, transportation

and other industrial products. Also in 2019, China approved the import of fresh young coconuts and Hass avocados from the Philippines, adding to the Philippines' fresh fruit basket for export to China.

Regarding investment cooperation, The Philippines-an archipelagic country is facing financial difficulties, the economy is still facing many difficulties, and people's lives are still backward. In the context of globalization trends, to improve economic competitiveness, ability to respond to natural disasters and also fight against radical Islamic groups and terrorists at home and abroad, the Philippines has continuously Using different diplomatic tools and policies to attract foreign support, that's why when entering the 21st century, the Philippines has continuously opened its doors, welcoming investors, including foreign investors. investors from China.

FDI capital from China into the Philippines is increasing: in 2001, total FDI capital from China into the Philippines reached 209.39 million USD, and this number increased by 11.27% at the end of President Arroyo (2004). However, in the second term of President G. Arroyo, China's FDI capital into the Philippines seriously decreased, this number reached 134.34 million USD, a decrease of 28% compared to the previous year. The opposition of the Opposition Party and social movements is said to be the cause of the decline in FDI capital from China.

Thus, during the leadership period of President R. Duterte, economic relations between the Philippines and China have developed rapidly. With policies of prioritizing economics and promoting trade cooperation, the two sides have achieved many encouraging achievements. These results have motivated both countries to continue strengthening economic cooperation, despite the difficulties posed by territorial disputes. However, looking back on more than 20 years of trade and investment cooperation between the Philippines and China, it can be said that cooperation between the two countries depends on developments in the security and political situation. China's commercial investment has not really met the needs and development plans of the Philippines. Environmental issues have not been paid attention towards sustainable development.

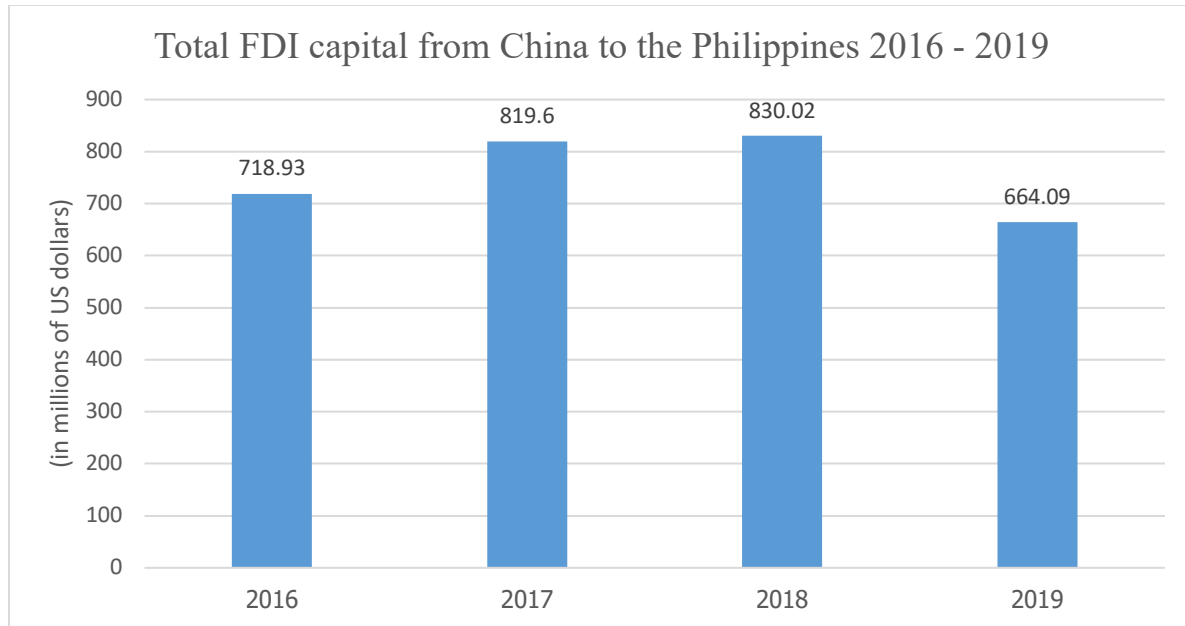

Figure 1 Total FDI capital from China into the Philippines in the period 2016-2019

Source: Total FDI stock from China to the Philippines. By Statista, 2023.

(<https://www.statista.com/statistics/720978/outward-fdi-stock-from-china-to-the-Philippines/>)

As we enter the second decade of the 21st century, Philippine-China relations are no longer as developed as they were under President Arroyo. But thanks to efforts from both sides, economic relations between the two countries have achieved certain successes. Political tensions between China and the Philippines related to the South China Sea issue under President Benigno Aquino III have complicated political and diplomatic relations between the two countries. However, statistics show that these disputes do not much affect trade growth between the two countries, while two-way investment has decreased significantly.

Recently, there have been many opinions that are not very optimistic about the Philippines-China relationship because increasing disagreements between the two countries will inevitably lead to competition and conflict. But the changes in the policies of the two sides, as well as the dependence on international and regional factors, have greatly influenced this relationship, forcing the two countries to pay attention to peace and security. Besides, the most common strategic interests of the Philippines and China come from the bilateral economic relationship, therefore, in the coming time, there is a basis to believe that the relationship between the two sides will continue to develop in a positive direction.

3. Consolidate and expand the legal basis for Philippines-China relations

Since establishing diplomatic relations with each other, the Philippines and China have paid attention to building a legal foundation for the development of their relationship. Until 2001, the two countries signed many cooperation documents such as the 1975 General Trade Agreement; 1978 Science and Technology Cooperation Agreement, Postal Agreement; Air Services Agreement 1979; Cultural Agreement 1979; Investment Promotion and Protection Agreement 1992; Tariff Agreement 1999; Treaty on Mutual Legal Assistance in Criminal Matters 2000...

Above agreements have created a legal basis for Philippines-China cooperation in trade, investment, culture and crime prevention. As the need for bilateral cooperation is increasing, especially since entering the 21st century, the Philippines and China have signed a series of cooperation agreements to expand cooperation into new fields or deepen cooperation. than the old areas of cooperation. Cooperation agreements signed from 2001 to present include: Memorandum of Understanding on Sports Cooperation 2001; Memorandum of Understanding on Information Technology Cooperation 2001; Memorandum of Understanding on Cooperation in Suppressing Transnational Crime (2001); Extradition Treaty 2001; Treaty against Illicit Trafficking and Misuse of Drugs 2001; Memorandum of Understanding on Tourism Cooperation 2002; Memorandum of understanding on cooperation ocean 2005; Convention on Cooperation on Youth Affairs 2005; Memorandum of Understanding on Cooperation in Sanitation and Quarantine 2007; Memorandum of Understanding on Educational Cooperation 2007; Convention on the Protection of Cultural Heritage 2007; Memorandum of understanding on cooperation in sanitation, 2007.

Looking at the list of agreements, MoUs and treaties signed between the Philippines and China since 2001, we can see not only an increase in the number of cooperation documents compared to the previous period, but also the increase in legal value of many cooperation documents. Before 2001, Philippine-China cooperation documents were only agreements and memoranda of understanding and had no treaties or cooperation agreements. Only since 2001 have cooperation documents had strong legal weight such as the Extradition Treat; Treaty against Illicit Trafficking and Abuse of Drugs; The 2005 Convention on Cooperation on Youth Issues... was recently signed. This is one of the great achievements that the Philippines-China relationship has reaped after 20 years of active interaction and cooperation.

4. People-to-people exchanges between the two countries have become busier than ever

As cooperative relations become more and more extensive, exchanges between businesses, youth, students and people of the two countries also become bustling, especially during the administration of presidents G. Arroyo and G. Duterte. Programs to introduce Philippine culture in China, activities of Confucius Institutes in the Philippines as well as festivals organized by both sides on each other's territory have helped the people of both sides have the opportunity to understand and appreciate each other's traditional cultural values. That understanding, in turn, has inspired learning about each other between the two peoples. Twinning activities between 24 cities and provinces of the Philippines and China also make an important contribution to promoting exchanges and mutual understanding between the people of the two countries, in general, and between localities of the two countries in particular.

For both the Philippines and China, tourism is identified as a "key" economic sector-the country's "smokeless" industry, contributing greatly to the economic development of these two countries. In the first two decades of the 21st century, bilateral cooperation between the Philippines and China in the field of tourism has achieved certain results for both countries.

Tourism activities between China and the Philippines have grown rapidly since Mr. Duterte implemented a policy of closer contact with this country. On October 20, 2016, Philippine Secretary of Tourism Wanda Teo and Director General of China National Tourism Administration Li Jinzao signed a memorandum of understanding (MOU) on tourism cooperation in Beijing (Rappler, 2016). Accordingly, the cooperation contents have been discussed, agreed upon and included in the long-term cooperation content by the two sides, in order to promote tourism cooperation to attract more tourists from the two countries to each other. Also in the spirit of tourism cooperation between the two countries, the Philippine Department of Tourism has received a number of contracts with a number of Philippine art performances at two main offices in China, one in Beijing and one in Shanghai.

One of the factors promoting the choice of Chinese people to travel in the Philippines is that most companies, businesses, and travel agencies in the Philippines are founded and managed by Chinese people. This plays an important role in helping Chinese tourists come to the Philippines feel safe and confident. Although many of these people are from Fujian province and speak only Hokkien (Fukien/Hokkien), most travel agencies, hotels and resorts

have Chinese employees, they said. Mandarin Chinese is very good. In addition, the Philippines has a system of hotels, resorts, and restaurants fully equipped with modern facilities, meeting the needs of tourists at prices suitable for all budgets.

Also in 2014, the Philippine Bureau of Tourism launched the logo and website, “It’s More Fun in the Philippines” as a marketing campaign for tourists and expatriates worldwide. Accordingly, visitors will get a list of all tourist destinations, a database system of hotels, resorts and travel agencies in the Philippines. From there, visitors will proactively plan long trips and experiences in the Philippines in an economical and effective way. Therefore, this is one of the reasons why Chinese tourists come to the Philippines every day. By November 2021 - The Philippine Consulate General in Chongqing, on behalf of the Philippine Embassy in Beijing, welcomes the launch of “Trilippines”, a comprehensive mobile application dedicated to products and services Philippines tourism service for mainland Chinese tourists (chongqingpcg, 2021). Philippine Consul General in Chongqing Flerida Ann Camille P. Mayo appreciated the partnership between the two countries for keeping up with trends in smart tourism. Ms. Flerida Ann Camille P. Mayo also thanked the creators of Trilippines for their foresight and appreciated their trust in Philippine tourism despite the current border restrictions. “When pent-up Chinese travel demand meets pent-up Filipino hospitality, we will all be there - Philippine foreign service agencies and DOT offices in China, Philippines Airlines, Cebu Pacific and Trilippines - to help open the route to our long-awaited travelers from the mainland (Department of Foreign Affairs, 2021).

According to data released by the Department of Tourism (DOT, Departement of Tourims), China is one of the Philippines’ largest tourism markets. Despite the maritime dispute with the Philippines, the number of Chinese visitors to the country peaked at 490,841 in 2015 - 24% higher than in 2014 and also the third largest market after Korea and America. After two years of efforts since President Rodrigo Duterte took office in 2016, China-Philippines relations have made positive changes and created good development momentum. China is currently the largest trading partner, largest export market, largest source of imports and second largest source of tourists for the Philippines (Li & Ramses, 2018). According to the Philippine Department of Tourism, Tourism revenue totaled \$9.31 billion in 2019, up 20.81% from the \$7.71 billion in 2018. Based on data from the Office of Planning Tourism Development, Research and Information Management, the leading customer market is South Korea with the highest tourism spending with about 2,614,685,263 USD, followed by China

with 2,330,491,557 USD and the US with 1,208,907,514 USD (Rocamora, 2020). Tourism Secretary Bernadette Romulo-Puyat also said the continuously increasing numbers demonstrate the fruits of strong collaborative efforts by government, industry and civil society in realizing the goals of the National Tourism Development Program 2016-1022 (NTDP) the country's sustainable and inclusive tourism master plan designed to promote the livelihoods of marginalized stakeholders and spread benefits to rural areas (Xinhua News Agency, 2020). Accordingly, the number of tourists from the Philippines to China is increasing day by day. According to statistics published by the Ministry of Culture and Tourism, in 2013 there were only 996 thousand visitors, but by 2018 it had increased to 1.205 million people.

Table 3 Number of Chinese tourists coming to the Philippines in the period 2008-2020
(Unit: thousand people)

Year	Quantity
2008	163,689
2009	155,019
2010	187,446
2011	243,137
2012	250,883
2013	426,352
2014	394,951
2015	490,841
2016	675,663
2017	968,447
2018	1,257,962
2019	1,743,309
2020	170,432

Source: Philippine Department of Tourism (n.d.)

Philippine Ambassador to China Mr. Jose Romana, the number of tourists and businessmen applying for visas to enter the Philippines increased by a record 200% and affirmed the “golden days of the tourism industry”. The Philippine calendar is back. Mr. Jose Romana also added that during times of tense China-Philippine relations, Chinese people came to Southeast Asia to travel but did not come to the Philippines. Up to now, Chinese

media has also reported the situation in the Philippines more comprehensively, therefore, tourists and businessmen come to the Philippines every day. In 2017, the Philippines welcomed nearly 1 million Chinese visitors. The Chinese Embassy in the Philippines used the term to describe this situation as “Chinese citizens’ visas to the Philippines are already flooded”. Meanwhile, from January to December 2016, the number of Chinese tourists to the Philippines reached 675,663, an increase of 37.65% compared to 2015.

From the above analysis, it can be seen that China is always one of the key customer markets of the Philippines. Meanwhile, Philippine visitors to China also grew steadily. Many destinations in the Philippines have become favorite destinations for Chinese tourists, especially Chinese tourists love this type of beach resort in the Philippines. Tourism cooperation between the two countries is also demonstrated through many activities such as participating in tourism fairs, welcoming tourism survey delegations from businesses and the press, and coordinating to organize tourism introduction and promotion programs. market dynamics. Cooperation activities in the fields of culture and tourism have contributed to tightening the friendship between the Philippines and China.

Firstly, it can be said that the process of cultural and educational cooperation between the Philippines and China in the first decades of the 21st century has achieved many great achievements in many fields in general and especially for the Vietnamese. culture-education. The cooperation process has had a positive impact on the relationship between the two countries, helping to strengthen their relationship and creating a premise for harmonious cooperation and mutual support in other fields. Although there are still some negative points affecting both countries, especially in the South China Sea issue, they are not significant and can be completely improved.

Second, in the first decades of the 21st century, the governments of the two countries have tried to create conditions for the people of the two countries to have the opportunity to access and interact with each other’s cultures. The people of the two countries also have many things in common both culturally and socially, and the two sides have also achieved more achievements when cooperating in this field. The clearest evidence is through cultural, artistic, sports, tourism, culinary, and charity exchange activities in the Philippines as well as China. At the same time, many Memorandums of Understanding and cooperation have been signed to further promote mutual cooperation and support.

Third, if in 2009, revenue from tourism was 2.235 billion USD, (see chart), by 2018 Philippine tourism marked a new milestone of 8,260,913 visitors, an increase of 15.24% compared to the previous year. 7,168,467 visits This number reaches the target of 8.2 million in the National Tourism Development Plan 2017-2022. Among them, China is the second largest source of visitors with 1,743,309 arrivals in 2019, an increase of 38.58% compared to the number of arrivals in 2018. In 2019, China was the only market to reach a record of one million. to NAIA, the Nation's main gateway. Furthermore, similar to the Korean market, the reopening of Boracay has attracted many Chinese tourists as the number of visitors from China to Kalibo increased dramatically by 155.64% (Tourism Department, 2020). Also at this time, the Philippine Department of Tourism (DOT) said Chinese tourists spent a total of 2.33 billion USD when visiting the Philippines in 2019. DOT data shows a total of 1.74 million visitors. Chinese tourists visited the Philippines in 2019, an increase of 38.58% compared to 2018 .

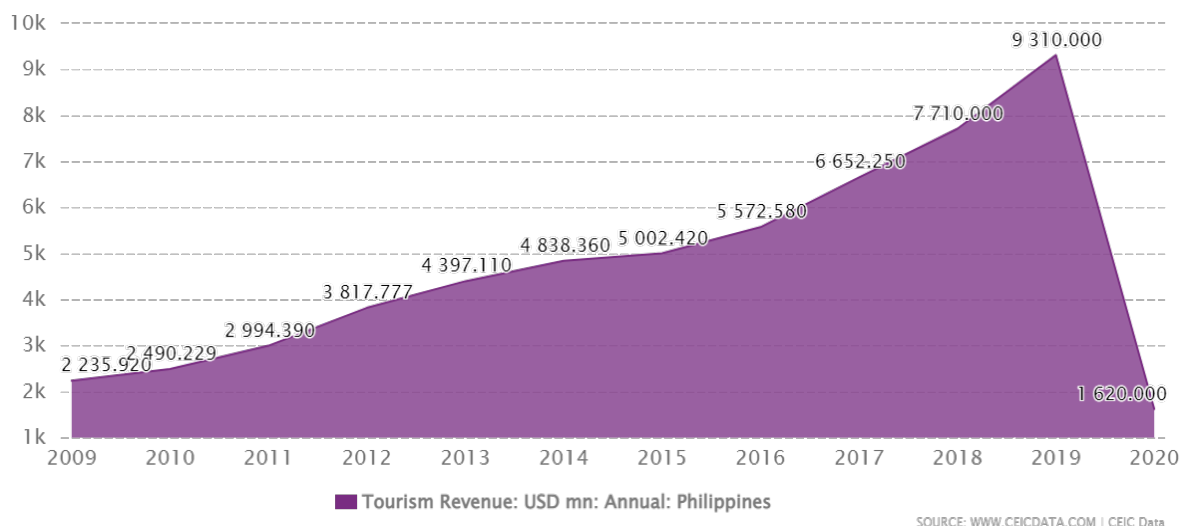

Figure 2 Philippines's Tourism Revenue 2009-2020

Source: Philippines Tourism Revenue. by CEIC, n.d.

(<https://www.ceicdata.com/en/indicator/philippines/tourism-revenue>)

According to DOT, the Philippines' all-time highest number of international tourist arrivals was 8.2 million in 2019, contributing 9.31 billion USD in tourist revenue, 20.81% higher than the figure of 7.71 billion USD in 2018 (Xinhua, 2019). However, in December 2019, the COVID-19 pandemic affected the tourism industry due to the epidemic prevention measures applied, in addition to fear, tourist demand decreased significantly. The Philippine tourism industry

has been seriously affected, as the government has imposed travel restrictions in an effort to prevent the spread of the pandemic.

Above factors created an unprecedented bustle in people-to-people relations between the Philippines and China, especially during the years when the Philippines and China experienced the “golden period” in relations between the two countries. In 2019, with a total of 1.74 million visitors, China ranked second among a total of 8.26 million foreign tourists visiting the Philippines (Adobomagazine, 2023). In addition to visiting each other’s country, different social classes of the two countries also conduct exchange trips, learn from each other’s development experiences, and help each other when facing difficulties. The friendly and cooperative relationship between the people of the Philippines and China has contributed to deepening the relationship between the two countries. That is a guarantee for the stability of this relationship, even when it goes through the most turbulent years.

5. Some limitations in Philippine-China relations

Besides the above encouraging achievements, in the process of development, Philippines-China relations also give rise to a number of complex problems that are not easy to overcome. Unlike Thailand’s relationship with China, the country has also had to face problems left by history, being a traditional ally of the US in Southeast Asia), Philippines-China relations developed with major ups and downs. If under the administration of presidents Gloria Arroyo and Duterte, relations between the two countries developed strongly and became increasingly extensive, then under the administration of President B. Aquino III (2012-2016), Philippine relations-China has become tense, even hostile. This situation not only appears in political-diplomatic, security-defense relations but also in the economic field. High-level exchanges between the two sides were stopped. China did not even invite President B. Aquino to attend the ASEAN-China Trade Exhibition, held in Nanning in October 2013, while The invitation was sent to all heads of state of the remaining ASEAN member countries. In the field of national security and defense, tensions in relations between China and the Philippines peaked in April 2012. The direct cause was the discovery by the Philippine Navy of Chinese fishermen fishing in the waters surrounding Scarborough Reef (called Huangyan in China). On April 10, 2012, two large Chinese ships equipped with modern equipment were dispatched to protect fishermen. Armed clashes occurred between the two sides and neither side intended to withdraw its troops from the disputed area. Political and security tensions between the Philippines

and China have negatively impacted economic relations between the two sides. In March 2016, a few months before the PCA's ruling on the South China Sea case, Chinese consumers destroyed 35 tons of Philippine bananas, citing the discovery that a chemical used in fertilizer was too high compared to standards. level of this country. In that case, Filipino farmers suffered losses of 33,000 USD (Truong Luu, 2016). Total two-way trade between the Philippines and China in 2015 reached 17 billion USD, significantly down from 30 billion USD at the end of 2011 (Truong Luu, 2016), that is, before the dispute at Scarborough Shoal. In the field of investment, China ranks third among countries investing capital in the Philippine economy. After the 2012 dispute and especially since Manila sued Beijing before the PCA on January 22, 2013, the total amount of Chinese direct investment in construction projects was from nearly 8 billion USD at the end of the year. 2011 dropped to 251 million USD exactly one year later (Thanh Ha, 2016). Another sanction that Beijing imposed on Manila was to completely cut down on recruitment programs for Filipino workers to work in China. The economic consequences of tense political and security relations with China due to the Philippines unilaterally suing Beijing have forced the successor President B. Aquino III, Mr. Rodrigo Duterte, to adjust his policy towards China. in general, and policies regarding the sovereignty dispute in the South China Sea between the two countries in particular. As a result, relations between the Philippines and China have gradually improved and reached their peak in 2018, when the two sides upgraded to a comprehensive strategic partnership.

6. Conclusion

Philippines-China relations (2001-2021) have achieved many great achievements. This is a rapidly developing relationship, covering many different fields, at both bilateral and multilateral levels. This is most clearly reflected in the development of economic and diplomatic cooperation. The results in these two areas have promoted bilateral relations, brought benefits to both sides, and contributed to increasing mutual trust and understanding between the Philippines and China. The increasingly strong development of the two countries' relationship, especially since the two sides decided to upgrade the relationship to the level of strategic partnership, has further vibrant this relationship since entering the 21st century. The Philippines has been attracting resources from China to realize its development goals. Meanwhile, China has restored its dominant influence over the US in the Philippines, especially in the political and security field. At the same time, the benefits to be gained from the relationship with

the Philippines are enormous. China's influence is at an unprecedented level in all areas of Filipino life. Thanks to proactive cooperation, China has expanded its commodity market and gained access to the country's rich natural raw materials and cheap labor. In addition to attracting more resources for development from China, the Philippines' position in ASEAN has been enhanced not only because the country is often a pioneer in implementing ASEAN-China cooperation projects but also from independence of opinion and positive contributions to finding solutions to the East Sea issue. With China's support, the Philippines' ambition to become a great power in the Southeast region and reach out to Asia has more favorable conditions to pursue. For China, the impact of close relations with the Philippines has brought them many economic, political and cultural benefits. The Chinese issue is no longer a political-ethnic issue in the Philippines. Never before have traditional Chinese cultural values been honored and widely promoted in the Philippines as they are today. The adjustment of the Philippines' foreign policy towards China has added impetus to Southeast Asian countries' relations with China. Cooperation activities between these two countries in recent times, in general, have been aimed at implementing cooperation projects between ASEAN and China at the national level.

References

- Adobo magazine. (2023, January 6). *The Philippines and China push for bilateral tourism cooperation*. <https://www.adobomagazine.com/travel/the-philippines-and-china-push-for-bilateral-tourism-cooperation/>
- CEIC. (n.d.). *Philippines Tourism Revenue*.
<https://www.ceicdata.com/en/indicator/philippines/tourism-revenue>
- Chongqing PCG. (2021, November 3). *“Trilippines” travel app launched exclusively for Chinese visitors to the Philippines*. <https://chongqingpcg.dfa.gov.ph/example-pages/news-press-releases/560-trilippines-travel-app-launched-exclusively-for-chinese-visitors-to-the-philippines>
- Department of Foreign Affairs of the Philippines (2021, November 8). *Launch of “Trilippines” Travel App for Chinese Visitors to the Philippines*. <https://dfa.gov.ph/dfa-news/news-from-our-foreign-service-postupdate/29690-launch-of-trilippines-travel-app-for-chinese-visitors-to-the-philippines>
- Department of Tourism Philippines. (2019). *Visitor arrivals January-December 2019*.
http://www.tourism.gov.ph/industry_performance/Dec2019/Visitor_Arrivals_Report_FY2019.
- Embassy of the People’s Republic of China in the Republic of the Philippines. (2011, July 9). *China-Philippines Joint Press Release*. http://ph.china-embassy.gov.cn/eng/xwdt/201201/t20120112_1157288.htm
- Embassy of the People’s Republic of China in the Republic of the Philippines. (2011, August 31). *Wang Qishan and Philippine President Aquino Attend the Philippines-China Economic and Trade Forum*. http://ph.china-embassy.gov.cn/eng/zt/Aquino/201201/t20120112_1334761.htm
- Li, J., & Ramses, A. (2018, December). *Xi’s Visit to the Philippines: Implications for China-Philippine Relations*. Institute for Security & Development Policy.
<https://www.isdp.eu/publication/xis-visit-to-the-philippines/#:~:text=The%20visit%20is%20a%20milestone,of%2029%20co%20operation%20documents>.

- Mingmei. (2023, March 2). *Chinese tourists spent more than 2.3 billion dollars in the Philippines in 2019*. Xinhuanet. http://www.xinhuanet.com/english/2020-03/02/c_138836125.htm
- Philippine Department of Tourism. (n.d.). *Tourism Demand Statistics*.
http://www.tourism.gov.ph/tourism_dem_sup_pub.aspx
- Philippine Statistics Authority. (2005). *2005 Philippine Statistical Yearbook*.
<https://psa.gov.ph/system/files/psy/2005%20PSY.pdf>
- Philippine Statistics Authority. (2011). *2011 Philippine Statistical Yearbook*.
https://psa.gov.ph/system/files/psy/2011_PSY_0.pdf
- Philippine Statistics Authority. (2017). *2017 Philippine Statistical Yearbook*.
https://psa.gov.ph/system/files/psy/PSY_2017_Jan%2016%202018.pdf
- Rappler. (2019, October 19). PH, China to sign MOU on tourism cooperation.
<https://www.rappler.com/business/industries/149612-ph-china-mou-tourism-cooperation/>
- Rocamora, J. A. L. (2020, March 2). *PH tourism revenue hits all-time high \$9.31-B in 2019*. Philippine News Agency. <https://www.pna.gov.ph/articles/1095319>
- Statista. (2023, December 4). *Total stock of foreign direct investments from China in the Philippines between 2012 and 2022*.
<https://www.statista.com/statistics/720978/outward-fdi-stock-from-china-to-the-Philippines/>
- The Philippine Board of Investments (BOI). (n.d.). *Philippines-China Business Relations*.
<https://boi.gov.ph/cifit-2020-philippines-china-business-relations/>
- Truong Luu (2016). Diplomatic shift of the Duterte administration and Philippines-China relations. *Journal of Chinese Studies*, 11, 34-43.
- Wang Zheng. (2022, May 26). *2022/57 Assessing the Belt and Road Initiative in Southeast Asia amid the COVID-19 Pandemic (2021-2022)*. ISEAS - Yusof Ishak Institute.
<https://www.iseas.edu.sg/articles-commentaries/iseas-perspective/2022-57-assessing-the-belt-and-road-initiative-in-southeast-asia-amid-the-covid-19-pandemic-2021-2022-by-wang-zheng/>
- Xinhua. (2020, March 3). *Chinese tourists spend more than \$2.3b in Philippines in 2019*. China daily.
<https://www.chinadaily.com.cn/a/202003/03/WS5e5daae4a31012821727bc4e.html>

ยุทธศาสตร์ทางเศรษฐกิจของสาธารณรัฐเกาหลี : กรณีศึกษาอุตสาหกรรม
เซมิคอนดักเตอร์

Economic Strategy of the Republic of Korea: A Case Study of
the Semiconductor Industry

นภควัฒน์ วันชัย

Naphakhawat Wanchai

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

Faculty of Liberal Arts, Thammasat University

Corresponding Author:

Naphakhawat Wanchai

Faculty of Liberal Arts, Thammasat University

2 Prachan Road, Phra Barom Maha Ratchawang, Phra Nakhon, Bangkok 10200, Thailand

E-mail: naphakhawatwanchai@gmail.com

Received: 11 September 2023

Revised: 28 November 2023

Accepted: 19 January 2024

ยุทธศาสตร์ทางเศรษฐกิจของสาธารณรัฐเกาหลี : กรณีศึกษาอุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์

บทคัดย่อ

งานวิจัยชิ้นนี้มีวัตถุประสงค์ในการศึกษา ปัจจัยสนับสนุนต่อยุทธศาสตร์ทางเศรษฐกิจของอุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์ในเกาหลีใต้ต่อสถานะทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยีในระดับโลกด้วยการใช้การวิจัยแบบผสมผสานด้วยข้อมูลที่รวบรวมโดยสถิติการค้า สัดส่วนตลาด บทความวิชาการ วารสาร และเว็บไซต์ โดยมีเศรษฐกิจการเมืองระหว่างประเทศ (IPE) เป็นกรอบการศึกษาหลักและอาศัยมุมมองภูมิรัฐศาสตร์และภูมิเศรษฐศาสตร์เป็นกรอบการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มอุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์ถือเป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญของการกำหนดยุทธศาสตร์ทางเศรษฐกิจของเกาหลีใต้ เนื่องจากเซมิคอนดักเตอร์เป็นความมั่นคงทางเศรษฐกิจ จึงสะท้อนถึงเสถียรภาพทางเศรษฐกิจจากความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ รวมถึงการแข่งขันทางเทคโนโลยีระหว่างสหรัฐอเมริกากับจีน โดยมีการควบคุมการส่งออกด้วยการคว่ำบาตรทางการค้า และการย้ายฐานการผลิตที่ย้ายออกจากจีนเพื่อหลีกเลี่ยงการบีบบังคับทางเศรษฐกิจของจีน และมีมติทางภูมิเศรษฐศาสตร์สะท้อนให้เห็น ความร่วมมือกับสหรัฐฯ การมีโรงงานผลิตชิปรุ่นใหม่ของเกาหลีใต้ที่เป็นผู้นำในกระบวนการผลิต และทรัพยากรมนุษย์ ด้วยเหตุนี้ผลสรุปข้างต้น ยุทธศาสตร์ทางเศรษฐกิจของเกาหลีใต้โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศในการบูรณาการอุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์เข้ากับมูลค่าห่วงโซ่อุปทานทั่วโลก

คำสำคัญ : เซมิคอนดักเตอร์, ภูมิรัฐศาสตร์, ภูมิเศรษฐศาสตร์, เศรษฐกิจการเมืองระหว่างประเทศ

Economic Strategy of the Republic of Korea: A Case Study of the Semiconductor Industry

Abstract

This research studied factors supporting the economic strategy governing the South Korean semiconductor industry towards a global economic and technological status. Mixed methods research was done with data gathered by trade statistics, market proportions, academic articles, journals, and websites and conceptually analyzed. International political economy (IPE) was the main study framework, focusing on geopolitical and geoeconomic perspective for data analysis. Results were that the semiconductor industry is considered a key determinant in South Korean economic strategy. As semiconductors are considered economic indicators, they reflect economic stability during geopolitical conflicts, including the United States (US)-China technology rivalry, featuring trade sanctions export control and production bases moved from China to avoid Chinese economic coercion. In a geo-economic dimension and cooperation with the US, next generation South Korean chip factories leading the manufacturing process and human resources. These findings underline South Korean economic strategy based on national interest to integrate the semiconductor industry in the global supply chain value.

Keywords: Semiconductor, Geopolitical, Geoeconomics, International political economy

1. บทนำ

ห่วงโซ่อุปทานมูลค่าของเซมิคอนดักเตอร์ ประกอบด้วย (1) การพัฒนาแกนทรัพย์สินทางปัญญา (IP) ของชิปสำหรับการสร้างบล็อกที่สร้างรากฐานของชิป (2) การออกแบบชิปโดยใช้เครื่องมือซอฟต์แวร์ Electronic Design Automation (EDA) (3) การจัดหาวัสดุเฉพาะสำหรับการผลิตหรือการพิมพ์การออกแบบเป็นชั้นของโลหะ (4) จัดหาอุปกรณ์ fab สำหรับการผลิตซิลิคอนเวเฟอร์ (5) การออกแบบ การทำการตลาด และการขายชิป ลักษณะบริษัทชิป Fabless (6) การผลิตอุปกรณ์แบบครบวงจร (Integrated Device Manufacturer: IDM) (7) บริการทำชิปจากโรงหล่อ (รับจ้างผลิต) และ (8) บริการทดสอบชิปและบรรจุภัณฑ์ จัดส่งโดยบริษัท Outsourced Semiconductor Assembly and Test (OSAT) (Zaman, 2022) ดังนั้น ประเภทผลิตภัณฑ์เซมิคอนดักเตอร์ ได้แก่ หน่วยความจำ (Memory) ไมโครโพรเซสเซอร์ (Microprocessors) วงจรรวมสินค้าโภคภัณฑ์ (Commodity Integrated Circuit) หรือชิปมาตรฐาน และระบบบนชิป (Complex SOC) เป็นซอฟต์แวร์ในชิป (Segal, 2022)

ในปี ค.ศ. 2022 เกาหลีใต้ครองส่วนแบ่งตลาดเซมิคอนดักเตอร์ทั่วโลกอยู่ที่ร้อยละ 17.7 โดยเฉพาะเซมิคอนดักเตอร์ประเภทหน่วยความจำคิดร้อยละ 60.5 โดยที่ตลาด DRAM ร้อยละ 70.5 และ NAND ร้อยละ 52.6 รวมถึงการขยายส่วนแบ่งตลาดประเภทการผลิต (โรงหล่อ) ร้อยละ 17.3. การส่งออกเซมิคอนดักเตอร์ของเกาหลีใต้ในปี ค.ศ. 2022 มีมูลค่าทั้งสิ้น 129.2 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยประกอบด้วยเซมิคอนดักเตอร์ประเภทหน่วยความจำคิดร้อยละ 73.8 ประกอบร้อยละ 57.46 ของการส่งออกเซมิคอนดักเตอร์ทั้งหมดซึ่งเซมิคอนดักเตอร์เป็นสินค้าส่งออกสำคัญของเกาหลีใต้คิดเป็นร้อยละ 18.9 ของ GDP (Invest KOREA, n.d.)

เมื่อปี ค.ศ. 2021 ยอดขายของอุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์ทั่วโลกมีมูลค่ารวมทั้งสิ้น 555.9 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยบริษัทจากสหรัฐฯ เช่น Intel, Texas Instruments (TI), Nvidia, AMD, และ Qualcomm สร้างรายได้รวม 273.9 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ซึ่งมีส่วนร้อยละ 49.3 ของตลาดโลก ส่วนบริษัทจากเกาหลีใต้ครองตลาดหน่วยความจำร้อยละ 19.3 ของตลาด และบริษัทจากจีนได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลผ่านกองทุนขนาดใหญ่ (Big Fund) มีความสำคัญน้อยในตลาดโลกเป็นร้อยละ 6.1 (Digitimes, 2022) กระนั้นสงครามเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นระหว่างสหรัฐฯ และจีนกลับส่งผลกระทบต่อห่วงโซ่อุปทานมูลค่า (Value Chain) อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ดังนั้นการที่สหรัฐฯ พึ่งพาโรงงานผลิตชิปจาก TSMC และ Samsung Electronics ภูมิภาคข้างต้นกลับเป็นพื้นที่ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ เช่น ข้อบกพร่องได้หวัน จึงเป็นความวิตกกังวลของสหรัฐฯ จากประเด็นการรวมชาติของจีนต่อไต้หวัน ขณะเดียวกันจีนกลับเล็งเห็นความสำคัญของอุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์ ภายใต้แผน Made in China 2025 (Miller, 2022) การผงาดขึ้นมาของจีนภายใต้ระเบียบระหว่างประเทศที่สหรัฐฯ เป็นผู้จัดระเบียบ เช่น องค์การการค้าโลก (WTO) ส่งผลกระทบฉันทามติวอชิงตัน (Washington Consensus) กล่าวคือ สถาบันระหว่างประเทศที่สหรัฐฯ ควบคุมการค้าและการลงทุน ได้รับผลกระทบจากการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของจีน โดยเฉพาะความเป็นผู้นำด้านเทคโนโลยี ด้วยเหตุนี้การแข่งขันด้านเทคโนโลยี เช่น ปัญญาประดิษฐ์ (AI) 5G เซมิคอนดักเตอร์ เทคโนโลยีชีวภาพ และพลังงานสีเขียว (Weiss & Wallace, 2021; Moffitt, 2016; Allison et al., 2021)

บริบทการเมืองระหว่างประเทศ เช่น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ช่องแคบไต้หวัน ทะเลจีนใต้ และคาบสมุทรเกาหลี และความเชี่ยวชาญในอุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์ไม่มีประเทศใดสามารถพึ่งพาตนเองในทุกกระบวนการของห่วงโซ่อุปทานเซมิคอนดักเตอร์หรือปราศจากความเชี่ยวชาญของประเทศต่าง ๆ เช่น การผลิตเซมิคอนดักเตอร์ขนาด 3 นาโนเมตร มีเพียงสามบริษัทในโลกที่สามารถทำได้คือ TSMC ของไต้หวัน Intel ของสหรัฐอเมริกา และ Samsung ของเกาหลีใต้ และการพิมพ์อัลตราไวโอเลตขั้นสูงจาก Advanced Semiconductors Materials Lithography (ASML) ของเนเธอร์แลนด์ ถึงแม้จะได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลก็ยังไม่เพียงพอสำหรับความสามารถในการแข่งขันระหว่างประเทศ ซึ่งความสามารถนี้ต้องอยู่กับการแข่งขันในตลาดภายในแรงงานที่มีความเชี่ยวชาญ และการถ่ายโอนทางเทคโนโลยีในห่วงโซ่อุปทานเซมิคอนดักเตอร์ (Bloomberg, 2022; Fernández-Villaverde, 2023; Porter, 1990; Chiao, 2022) จึงกล่าวได้ว่าเมื่อผนวกกับบริบทการเมืองระหว่างประเทศและความเชี่ยวชาญแต่ละด้าน จึงทำให้อุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์ อยู่บนพื้นที่ความขัดแย้งด้านภูมิรัฐศาสตร์ซึ่งส่งผลกระทบต่อห่วงโซ่อุปทานระหว่างประเทศ

การศึกษาในบทความนี้ จึงเป็นการศึกษาเพื่อทำความเข้าใจการกำหนดยุทธศาสตร์ทางเศรษฐกิจของเกาหลีใต้ ซึ่งสะท้อนผ่านสงครามเทคโนโลยีระหว่างสหรัฐฯ และจีน จึงเป็นเหตุให้เกาหลีใต้หันมาให้ความสำคัญกับอุตสาหกรรมนี้มากยิ่งขึ้น จากปัจจัยด้านภูมิรัฐศาสตร์ ซึ่งเป็นตัวแปรที่มีความสำคัญต่อการ “กำหนด” นโยบายทางยุทธศาสตร์เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันระหว่างประเทศ ซึ่งทำให้ปัจจัยด้านภูมิรัฐศาสตร์ต้องดำเนินเพื่อรักษาความเป็นผู้นำด้านเซมิคอนดักเตอร์ สิ่งเหล่านี้ กลายเป็นปัจจัยผลักดันที่สำคัญที่ทำให้ยุทธศาสตร์ทางเศรษฐกิจของเกาหลีใต้จึงมีท่าทีในการให้ความสำคัญกับการดำเนินนโยบายการต่างประเทศเพื่อรักษาข้อได้เปรียบจากความขัดแย้งที่เกิดขึ้น และภูมิรัฐศาสตร์จากการมีโรงงานผลิตชิปที่ทันสมัยที่สุดในโลกเป็นตัวส่งเสริมความสามารถเหล่านี้

2. วัตถุประสงค์ของการศึกษา

- 2.1 ปัจจัยภูมิรัฐศาสตร์และภูมิเศรษฐศาสตร์ต่อการกำหนดยุทธศาสตร์ทางเศรษฐกิจของเกาหลีใต้
- 2.2 ศึกษาความมั่นคงแห่งชาติกับอุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์ของเกาหลีใต้
- 2.3 เพื่อข้อได้เปรียบจากความสามารถทางการแข่งขันระหว่างประเทศของเกาหลีใต้

3. ระเบียบวิธีสำหรับการศึกษา : กรอบแนวคิดและวิธีการศึกษา

3.1 กรอบแนวคิด

เศรษฐกิจการเมืองระหว่างประเทศ (International Political Economy: IPE) แนวคิดเบื้องต้นมาจากประเด็นจากการศึกษามิติต่าง ๆ ในเรื่องเศรษฐกิจการเมืองระหว่างประเทศ เนื่องจากการเชื่อมโยงของกิจกรรมทางเศรษฐกิจและการค้าระหว่างประเทศที่เข้มข้นขึ้น ซูซาน สเตรนจ์ (Susan Strange) นักรัฐศาสตร์ชาวอังกฤษด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ เสนอเครื่องมือต่อการทำความเข้าใจ IPE ผ่านความสัมพันธ์ระหว่างตลาด (Market) อำนาจ (Authority) หรือรัฐ (State) ที่สามารถทำความเข้าใจต่อรูปแบบการศึกษา

การจัดการทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และอำนาจเชิงโครงสร้าง (Structural Power) ทั้งนี้อำนาจเชิงโครงสร้างประกอบไปด้วย 4 มิติด้วยกัน ได้แก่ ด้านความมั่นคง (security) ด้านการผลิต (production) ด้านการเงิน (finance) และด้านความรู้ (knowledge) โดยส่งผลต่อระบบการผลิต การแลกเปลี่ยน และการจัดสรรทรัพยากร รวมไปถึงการจัดการดังกล่าวต้องคำนึงถึงองค์ประกอบหรือความสามารถในการกำหนดกรอบกติกา เพราะเป็นผลมาจากการตัดสินใจในบริบทของ “สถาบัน” และ “กฎเกณฑ์” รวมไปถึง “ค่านิยม” ทางสังคม อย่างไรก็ตามการศึกษาต่อ IPE ย่อมมีบริบทที่เปลี่ยนแปลงไปตามการพัฒนาของระบบเศรษฐกิจ เพราะปัจจัยต่าง ๆ มีความซับซ้อนและพลวัตมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการมีความสัมพันธ์และความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม ทำให้ปฏิสัมพันธ์ระหว่างหน่วยข้างต้นมีมิติที่ซับซ้อน ทั้งนี้ในระดับปัจเจกบุคคล บริษัทข้ามชาติ และประชาคมโลก จำเป็นอย่างยิ่งที่ควรนำมาเป็นกรอบหรือมิติในการศึกษาของ IPE ด้วยเพื่อตอบคำถามที่มีความหลากหลายและพลวัตมากขึ้น (O'Brien & Williams, 2010)

3.2 วิธีการศึกษา

บทความชิ้นนี้ใช้วิธีศึกษาด้วยแนวทาง การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ผ่านการรวบรวมข้อมูลของตัวเลขสถิติทางการค้า การผลิต สัดส่วนตลาด บทความวิชาการวารสาร และเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

การวิจัยเชิงคุณภาพ : ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเกาหลีใต้กับอุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์ ซึ่งจะมีความสำคัญต่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจสัมพันธ์กับห่วงโซ่มูลค่าโลก ซึ่งจะมีผลต่อกำหนดยุทธศาสตร์ทางเศรษฐกิจในอุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์ที่เป็นผลมาจากภูมิรัฐศาสตร์และภูมิเศรษฐศาสตร์

การวิจัยเชิงปริมาณ : ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทางการค้า การลงทุน การส่งออก การผลิต และสัดส่วนการผลิตในอุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์ของเกาหลีใต้และระดับโลก เพื่อทำความเข้าใจว่าการกำหนดยุทธศาสตร์ทางเศรษฐกิจของเกาหลีใต้

4. ภาพรวมของอุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์ : ภูมิภาคเอเชียตะวันออก

ทิศทางการพัฒนาเทคโนโลยี ได้เห็นได้แสดงความมุ่งมั่นผ่านการสนับสนุนจากภาครัฐและสถาบันวิจัยของรัฐ โดยได้รับเทคโนโลยีจากโครงการวิจัยและพัฒนาในระดับชาติที่ได้รับทุนจากต่างประเทศ จากนั้นเทคโนโลยีถูก “ถ่ายทอด” หรือแยกจากรัฐบาลไปสู่ภาคเอกชนผ่านการจัดตั้ง Industrial Technology Research Institute (ITRI) เมื่อปี ค.ศ. 1973 ที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ และ The Electronics Research and Service Organization (ERSO) เมื่อปี ค.ศ. 1974 ภายใต้ ITRI โดยนำเทคโนโลยีเซมิคอนดักเตอร์เข้ามาในไต้หวัน รวมไปถึงอุทยานวิทยาศาสตร์ (HsinChu Science Park) ถูกสร้างขึ้นโดยการให้เงินอุดหนุนด้านภาษีเพื่อสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรม เปิดตัวในปี ค.ศ. 1980 ในด้านการศึกษาเพื่อรากฐานการพัฒนาเทคโนโลยี การส่งนักศึกษาไปศึกษาต่างประเทศ จำนวนนักศึกษาชาวไต้หวันไปเรียนในสหรัฐฯ ในปี ค.ศ. 1990 มีจำนวน 33,530 คน โดยสามในสี่เป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา และส่วนใหญ่เรียนในสาขาวิทยาศาสตร์และภาษาอังกฤษ ทักษะที่ได้รับจากการศึกษาต่อที่ต่างประเทศ ได้ทำให้ไต้หวันได้รับ

ความรู้ทางเทคโนโลยีและอุตสาหกรรม ดังนั้นในปี ค.ศ. 1990 ได้หันส่งเสริมอุตสาหกรรมภายในประเทศ ผ่านการศึกษาในกลุ่มอิเล็กทรอนิกส์ เทคโนโลยีสารสนเทศ และวิศวกรรมที่เป็นสาขาที่ได้รับความนิยมในระดับอุดมศึกษา มีนักเรียนจำนวน 37,247 คน ลงทะเบียนในมหาวิทยาลัยที่เกี่ยวข้องกับวิศวกรรม และนักศึกษาประมาณ 135,000 คนลงทะเบียนในแผนกวิทยาลัยที่เกี่ยวข้องกับช่างเทคนิค สิ่งเหล่านี้ทำให้ได้หันกลายเป็นแหล่งทรัพยากรมนุษย์ และสถาบันวิจัยที่ส่งผลให้บุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรม ทั้งนี้ภาคเอกชนในตอนแรกพึ่งพาสถาบันวิจัยของรัฐเพื่อรับเทคโนโลยีจากต่างประเทศทำให้เกิดการพัฒนามากขึ้นของบริษัทในไต้หวัน ทำให้มีความสามารถในการต่อรองและร่วมมือกับบริษัทต่างประเทศ เช่น ในปี ค.ศ. 1990 บริษัท TSMC หุ้มเทกำลังการผลิตที่มีประสิทธิภาพสูงให้กับลูกค้ารายใหญ่เพื่อแลกกับใบอนุญาตสำหรับเทคโนโลยีขั้นสูง (Chen & Jan, 2005, pp. 1141-1150)

มุมมองของ Chen & Jan อุตสาหกรรมเกาหลีได้มีการขับเคลื่อนโดยภาคเอกชนภายในประเทศ เช่น กลุ่มทุนแชโบล (Chaebol) ผลิตสินค้าด้วยประสิทธิภาพการผลิตของตนเอง เมื่อเทียบกับไต้หวัน ไต้หวันมีนโยบายกระบวนการสะสมเทคโนโลยีที่แตกต่างกัน โดยที่บริษัทเซมิคอนดักเตอร์แยกตัวจากสถาบันวิจัยและพัฒนาของรัฐ และภาครัฐไต้หวันมีบทบาทเป็นผู้ริเริ่มในการวางรากฐาน และภายหลังจึงมอบหมายให้ภาคเอกชนรับผิดชอบ ในเกาหลีใต้รัฐสนับสนุนกลุ่ม Chaebol ในการพัฒนาอุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์ โดยให้การสนับสนุนทางการเงินจากธนาคารที่ควบคุมโดยรัฐบาลจากตัวอย่างนี้ สามารถสรุปได้ว่าปัจจัยที่สนับสนุนอุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์ต้องมีแรงสนับสนุนมาจากภายในประเทศ ไม่ว่าจะเป็นจากภาคเอกชน ภาครัฐ หรือสถาบันการศึกษา (Chen & Jan, 2005, pp. 1141-1150)

กรณีของญี่ปุ่นในทศวรรษ 1980 ญี่ปุ่นเคยเป็นผู้ผลิตเซมิคอนดักเตอร์รายใหญ่ของโลกที่มีส่วนแบ่งการตลาดถึงร้อยละ 50 แต่ในปี ค.ศ. 2022 ลดลงเหลือเพียงร้อยละ 9 เนื่องจากการแข่งขันของบริษัทต่าง ๆ จึงเผชิญความท้าทายอย่างมากต่อภาคอุตสาหกรรมเหล่านี้ของญี่ปุ่น อย่างไรก็ตาม ญี่ปุ่นยังคงรักษาความสามารถในการแข่งขันและส่วนแบ่งการตลาดในหลาย ๆ กลุ่มผลิตภัณฑ์ เช่น หน่วยความจำ เซ็นเซอร์ และอุปกรณ์กึ่งตัวนำไฟฟ้า ซึ่งชิปเซมิคอนดักเตอร์เป็นร้อยละ 6 อุปกรณ์การผลิตเป็นร้อยละ 3, และวัสดุเป็นร้อยละ 50 ในปี ค.ศ. 2022 หากดูการสนับสนุนจากรัฐบาล มีการลงทุนประมาณ 4.5 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในการพัฒนาโรงงานผลิตเซมิคอนดักเตอร์ ซึ่งได้รับการอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ การค้า และอุตสาหกรรม (METI) ในปี ค.ศ. 2022 (Trade, 2022)

กรณีของจีน มีความแตกต่างจากไต้หวัน ญี่ปุ่น และเกาหลีใต้ เนื่องจากบริษัทเซมิคอนดักเตอร์ในกลุ่มประเทศที่เป็นประชาธิปไตยจะร่วมมือกับบริษัทในประเทศที่เอื้ออำนวยต่อการค้าเสรีหรือประเทศมีค่านิยมแบบประชาธิปไตย แต่สำหรับกลุ่มประเทศคอมมิวนิสต์บริษัทในกลุ่มประเทศประชาธิปไตยจะไม่ได้รับการอนุญาตลงทุนกับกลุ่มประเทศคอมมิวนิสต์ เมื่อสถานการณ์การเมืองระหว่างประเทศเปลี่ยนแปลงไป การขายเซมิคอนดักเตอร์และการถ่ายโอนเทคโนโลยีไปยังจีน ถือเป็นผลประโยชน์ของชาติเช่นกันสำหรับการต่อต้านสหภาพโซเวียต เนื่องจาก ริชาร์ด นิกสัน (Richard Nixon) และ เฮนรี คิสซิงเจอร์ (Henry Kissinger) มองจีนเป็นส่วนหนึ่งของพันธมิตรในการต่อต้านสหภาพโซเวียต ได้มีการเปิดการค้าเสรีกับจีน ประโยชน์ในส่วนนี้จาก

การค้าเสรี จีนผูกขาดในภาคส่วนที่มีมูลค่าต่ำของการประกอบเซมิคอนดักเตอร์ บริษัทเช่น Semiconductor Manufacturing International Corporation (SMIC) ต้องเผชิญกับความท้าทายจากบริษัทชั้นนำอย่าง Intel, Samsung, และ TSMC ที่มีกระบวนการผลิตดีกว่า (Hochberg & Hochberg, 2022)

5. เส้นทางการพัฒนา : อุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์ของเกาหลีใต้

อุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์ของเกาหลีใต้เริ่มต้นด้วยการเป็นบริษัทสาขาของบริษัทต่างประเทศที่เน้นผลิตอุปกรณ์เซมิคอนดักเตอร์ที่ใช้เทคโนโลยีต่ำ โรงงานประกอบถูกตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1965 โดยมีบริษัทต่าง ๆ เช่น Fairchild, Signetics, Motorola และ Toshiba มีการใช้แรงงานเข้มข้นและเทคโนโลยีขั้นต่ำเป็นผลมาจากการแข่งขันระหว่างสหรัฐฯ และญี่ปุ่น เนื่องจากการมีต้นทุนสูงในอุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์ บริษัทของสหรัฐฯ สร้างโรงงานในประเทศกำลังพัฒนา เช่น เกาหลีใต้ และได้หัน เกาหลีใต้อยู่ในขั้นตอนปลายน้ำกรณีของการสนับสนุนจากรัฐบาล มีเพียงแค่อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ เช่น ในปี ค.ศ. 1966 พัก จ็อง-ฮี (Park Chung Hee) ประกาศแผน 5 ปีสำหรับการส่งเสริมส่งอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ โดยเฉพาะภาคการส่งออก เช่น การขับเคลื่อนอุตสาหกรรมหนักและเคมี เมื่อทศวรรษ 1970 จากข้อจำกัดของอุตสาหกรรมเบาต่อความสามารถในการแข่งขันระหว่างประเทศและความจำเป็นสำหรับการพัฒนาอาวุธยุทโธปกรณ์หนักของเกาหลีใต้ ได้ทำให้อุตสาหกรรมหนักและเคมีเติบโตขึ้น

ช่วงกลางทศวรรษ 1970 เริ่มมีการผลิตตัวประมวลผลเวเฟอร์ ซึ่งต้องใช้เทคโนโลยีการผลิตในระดับสูง ในปี ค.ศ. 1974 บริษัทเอกชน Korea Semiconductor Inc. ขายให้กับ Samsung และกลายเป็น Samsung Semiconductor (ควบรวมกิจการ) ต่อมาในปี ค.ศ. 1978 การผลิตชิ้นส่วนประกอบโดยการนำเข้าเทคโนโลยีจากญี่ปุ่น จนถึงทศวรรษ 1980 ได้ลงทุนต่อเนื่องใน DRAM ในปี ค.ศ. 1982 เนื่องจากเป็นตลาดที่ใหญ่และมีโครงสร้างไม่ซับซ้อนต่อการผลิต จากที่กล่าวมาจนถึงตรงนี้เห็นได้ว่าภาครัฐไม่ได้มี “แผนยุทธศาสตร์ที่สำคัญสำหรับอุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์” แต่การสนับสนุนของรัฐบาลเริ่มต้นในทศวรรษ 1980 เป็นสืบเนื่องมาจากปัจจัยทางการแข่งขันระหว่างประเทศ โดยเฉพาะการสูญเสียความสามารถในการแข่งขันของเกาหลีใต้ อย่างไรก็ตามที่ค่าจ้างแรงงานที่สูงขึ้นของเกาหลีใต้เมื่อเปรียบเทียบกับจีน หรือประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่มี การเปิดเสรีและต้นทุนการผลิตดีกว่า จึงส่งผลต่อแรงกดดัน

ความกดดันเหล่านี้มาจากปลายทศวรรษ 1980 เกาหลีใต้ถูกมองว่าเป็นคู่แข่งกับสหรัฐฯ จากการขาดดุลการค้า ส่งผลให้มีการสอบสวน โดยคณะกรรมการการค้าระหว่างประเทศดำเนินสอบสวนการผลิต DRAM จากเกาหลีใต้ เมื่อปี ค.ศ. 1992 เมื่อความผันผวนตลาดต่างประเทศส่งผลต่อการส่งออกชิปและการผูกขาดของกลุ่มทุนธุรกิจแชโบล ส่งผลต่อการกำหนดนโยบายทางเศรษฐกิจของรัฐบาล เนื่องจากความผันผวนข้างต้นมีผลต่อความเสี่ยงสภาพแวดล้อมตลาดต่างประเทศที่มีความผันผวนอย่างมาก และปัจจัยภายในของการเติบโตของกลุ่มธุรกิจแชโบลมีอำนาจการผูกขาดต่อเศรษฐกิจของเกาหลีใต้ สิ่งเหล่านี้ทำให้การกำหนดนโยบายของรัฐบาลจึงหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่ต้องพิจารณากับกลุ่มแชโบล รวมไปถึง ต้นทศวรรษ 1980 มีการตั้งคำถามถึงประสิทธิภาพของเส้นทางการพัฒนาเศรษฐกิจในเกาหลีใต้ และพัก จ็อง-ฮี ในปี ค.ศ. 1970 ถูกวิพากษ์นโยบาย

เศรษฐกิจภายใต้สถานการณ์เหล่านี้ เมื่อพิจารณาจากการขาดดุลการค้าของสหรัฐฯ ความผันผวนของตลาดระหว่างประเทศ และการขึ้นมามีอำนาจของกลุ่มแซโบล ทำให้รัฐบาลไม่สามารถสนับสนุนและลงทุน DRAM กระนั้นการเติบโตที่ตามมาเป็นผลมาจากสภาพแวดล้อมของตลาดต่างประเทศที่เอื้ออำนวย มีส่วนสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์ของเกาหลีใต้ รวมไปถึงการแข่งขันที่ดุเดือดระหว่างญี่ปุ่นและสหรัฐฯ เปิดโอกาสให้เกาหลีใต้สามารถเข้าสู่ตลาด DRAM ด้วยเหตุนี้ความสำเร็จของ Samsung จากการพัฒนา DRAM 64K และ 256K กลับดึงดูดความสนใจของรัฐบาล ช็อน ดู-ฮวัน (Chun Doo-hwan) และได้มีการส่งเสริมโครงการพัฒนาร่วม 4M DRAM จากผู้ผลิตชิปรายใหญ่ เช่น Samsung, Hyundai, LG และมหาวิทยาลัย 19 แห่งผ่านสถาบันวิจัย และบริษัทอื่น ๆ เช่นบริษัทขนาดเล็ก แต่กระนั้นความพยายามของรัฐบาลก็มีอาจเท่าทันความต้องการการลงทุนการวิจัยและพัฒนาของภาคเอกชนได้โดยเฉพาะในกลุ่มแซโบล (Cho et al., 1998, pp. 489-505; Kim, 1997; Kim & Kim, 2006) สะท้อนให้เห็นถึงการพัฒนาเทคโนโลยีขั้นสูงมาจากบทบาทภาคเอกชน และทุนมนุษย์ด้านวิทยาศาสตร์และวิศวกรรม การลงทุนในด้าน R&D บทบาทของแซโบล จึงเป็นปัจจัยนำต่อความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในเกาหลีใต้ (Kim, 1997, pp. 376)

เมื่อก้าวสู่ศตวรรษที่ 21 ความสนใจต่อรัฐบาลเกาหลีใต้จึงแปรเปลี่ยนไป จากอุตสาหกรรมที่ไม่มีได้มีความสำคัญ แต่เศรษฐกิจยุคใหม่ภายใต้การปฏิวัติอุตสาหกรรมครั้งที่ 4 อุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์ได้กลายเป็นความมั่นคงทางเศรษฐกิจ หรือกลายเป็นความมั่นคงแห่งชาติ เช่น กรณีของสหรัฐฯ สะท้อนผ่านพระราชบัญญัตินวัตกรรมและการแข่งขันของสหรัฐอเมริกา (United States Innovation and Competition Act) และพระราชบัญญัติการแข่งขันของอเมริกา (America COMPETES Act) ในปี ค.ศ. 2022 กรณีเกาหลีใต้ ภายใต้การบริหารอดีตประธานาธิบดี มุน แจ-อิน (Moon Jae-in) ส่งเสริมสายพานเซมิคอนดักเตอร์ (Semiconductor Belt) ระหว่างจังหวัด ย็องกี (Gyeonggi) และ ชุงชอง (Chungcheong) รวมไปถึงกฎหมายอุตสาหกรรมเชิงกลยุทธ์ขั้นสูงแห่งชาติ (National Advanced Strategic Industry Act) มุน แจ-อิน ได้มอบอำนาจแก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการค้า อุตสาหกรรม และพลังงาน สำหรับการควบคุมการส่งออกเซมิคอนดักเตอร์ในต่างประเทศ ต่อมาการบริหารของ ยุน ซ็อก-ย็อล (Yoon Suk-yeol) ตั้งเป้าหมายว่าจะทำให้เกาหลีใต้เป็นมหาอำนาจด้านเซมิคอนดักเตอร์ (Semiconductor Superpower) ผ่านการอบรมผู้เชี่ยวชาญจากการขยายโควตาสำหรับนักศึกษาในมหาวิทยาลัย (Park, 2022) สิ่งเหล่านี้ผลักดันให้เกาหลีใต้ต้องดำเนินยุทธศาสตร์จากความขัดแย้งด้านภูมิรัฐศาสตร์ โดยอาศัยภูมิเศรษฐศาสตร์เป็นเงื่อนไขสำคัญสำหรับการรักษาความสามารถในการแข่งขัน และรักษาความเป็นผู้นำด้านเซมิคอนดักเตอร์ท่ามกลางความขัดแย้งเหล่านี้

6. มุมมองทางภูมิรัฐศาสตร์ : การก้าวสู่อำนาจแห่งเซมิคอนดักเตอร์ระดับโลกของเกาหลีใต้

การแข่งขันของอุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์ในระดับโลก บทบาทของสหรัฐฯ มีความจำเป็นต้องรักษาความเป็นผู้นำด้านเทคโนโลยีที่มีความสำคัญต่อยุทธศาสตร์ โดยเฉพาะเซมิคอนดักเตอร์ มีความพยายามกีดกันการเข้าถึงเทคโนโลยีเซมิคอนดักเตอร์ขั้นสูงของจีน ผ่าน CHIPS and Science Act 2022 ในแง่ของผลกระทบที่มีต่อเกาหลีใต้ เนื่องจากเกาหลีใต้เป็นหุ้นส่วนสำคัญสำหรับการลงทุนในอุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์

ของสหรัฐฯ โดยเฉพาะภาคการผลิตสำหรับการรักษาห่วงโซ่อุปทานของสหรัฐฯ เกาหลีใต้มีความกังวลในด้านกฎหมาย เมื่อพิจารณาส่วนแบ่งตลาดเซมิคอนดักเตอร์ของเกาหลีใต้ Samsung Electronics และ SK Hynix ข้อมูลในปี ค.ศ. 2022 Samsung Electronics และ SK Hynix ครองส่วนแบ่งตลาดทั่วโลกประมาณร้อยละ 50 ในชิปหน่วยความจำแฟลช ในส่วนของผลิตภัณฑ์ DRAM คิดเป็นสัดส่วนเกือบร้อยละ 70 ของตลาดโลก อย่างไรก็ตาม เกาหลีใต้ยังคงมีความกังวลเกี่ยวกับกฎหมายของสหรัฐฯ ที่มีต่อผลกระทบต่ออุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์ภายในประเทศ เนื่องจากเซมิคอนดักเตอร์ คิดเป็นการส่งออกร้อยละ 42 ของ GDP และเซมิคอนดักเตอร์เป็นสินค้าส่งออกที่ใหญ่ที่สุดของเกาหลีใต้ ซึ่งคิดเป็นเกือบร้อยละ 18.9 ของการส่งออกทั้งหมดในปี ค.ศ. 2022 จึงเป็นเหตุที่ว่าเหตุใดเกาหลีใต้จึงกังวล เนื่องจากบริษัทต้องให้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการการค้าการณีก้าวและข้อมูลทางเทคโนโลยี (Stangarone, 2023)

ทั้งนี้ CHIPS and Science Act 2022 สะท้อนให้เห็นถึงความชาตินิยมด้านเทคโนโลยี (Techno Nationalism) ของสหรัฐฯ สิ่งเหล่านี้ทำให้บริษัทข้ามชาติเผชิญกับกฎระเบียบใหม่ที่มุ่งเน้นการควบคุมห่วงโซ่มูลค่าระดับโลก เพื่อเป้าหมายทางภูมิรัฐศาสตร์และภูมิเศรษฐศาสตร์ กล่าวคือ กฎหมายดังกล่าวนำห่วงโซ่มูลค่าระดับโลก (ในอุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์) เป็นเครื่องมือในเชิงกลยุทธ์ สำหรับการแข่งขันความเป็นผู้นำด้านเทคโนโลยีกับจีน ด้วยเหตุนี้กฎหมายดังกล่าว จึงเป็นมุ่งหมายของการทำให้ห่วงโซ่มูลค่าระดับโลก (ผ่านห่วงโซ่อุปทานระหว่างประเทศ) เป็นเครื่องมือสำหรับการทำสงครามทางเศรษฐกิจ (Economic Warfare) เช่น นโยบายทางเศรษฐกิจจำกัดขอบเขตการค้าระหว่างประเทศ การจำกัดโควตาการส่งออก การเพิ่มภาษีนำเข้า และการอุดหนุนบริษัทภายในประเทศ สิ่งเหล่านี้สอดคล้องกับความพยายามจากต่อข้อกฎหมายดังกล่าว เช่น เงินอุดหนุน เครดิตภาษี และสิ่งจูงใจด้านการวิจัยและพัฒนาเพื่อจูงใจสำหรับการสร้างโรงงาน การขยายโรงงานผลิตเซมิคอนดักเตอร์ และผลิตอุปกรณ์ภายในสหรัฐฯ รวมไปถึงห้ามบริษัทสัญชาติอเมริกันสนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีและการผลิตชิปขั้นในจีน ด้วยเหตุนี้จึงเป็นความพยายามสำหรับการบรรลุข้อได้เปรียบทางภูมิรัฐศาสตร์มากกว่าที่จะเป็นเป้าหมายทางเศรษฐกิจ (Taillard, 2018; Luo & Van Assche, 2023; Capri, 2022)

ข้อกฎหมายจึงส่งผลกระทบต่อห่วงโซ่อุปทานจากความไม่แน่นอนที่เกิดขึ้นจากความพยายามลดการพึ่งพาเซมิคอนดักเตอร์ได้ทุกวัน และในขณะเดียวกันแสวงหาผลประโยชน์กับประเทศพันธมิตร สำหรับการอาศัยความสามารถในการแข่งขันทางเทคโนโลยีกับจีน การแข่งขันในอุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์ที่เกิดขึ้นจึงเป็นผลมาจากภูมิเศรษฐศาสตร์ซึ่งกลายเป็นหนึ่งในเงื่อนไขของภูมิรัฐศาสตร์ สอดคล้องกับสมมุติฐานของ Petar Kurecic (2015) กล่าวว่า ตำแหน่งจากภูมิภาคเฉพาะพื้นที่เป็นตัวกำหนดความขัดแย้งทางภูมิศาสตร์ กล่าวคือ ทรัพยากร (จากตำแหน่งทางภูมิภาค) เป็นหนึ่งในผลลัพธ์ของเศรษฐกิจภูมิรัฐศาสตร์ (geopolitical economy) เกิดขึ้นจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างรัฐสำหรับการกำหนดรูปแบบของกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่แต่ละประเทศเข้ามาเกี่ยวข้อง เมื่อนำมาผนวกกับอุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์ของเกาหลีใต้หรือกรณีของไต้หวันที่มีโรงหล่อชั้นนำ เทคโนโลยีการผลิตของเกาหลีใต้จึงอยู่ในผลลัพธ์ของเศรษฐกิจภูมิรัฐศาสตร์ เนื่องจากพื้นที่โรงหล่อผลิตชิปขั้นสูงจากการที่บริษัทในสหรัฐฯ ต้องพึ่งพากระบวนการผลิตชิปจากเกาหลีใต้และไต้หวันข้างต้น

Kyung and Lee (2023) กล่าวว่าขั้นตอนทางการค้า ระบบการเงินระหว่างประเทศ การคว่ำบาตรทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะนโยบายการต่างประเทศของสหรัฐฯ ได้ใช้อำนาจทางอุตสาหกรรมและความสำเร็จทางเทคโนโลยี ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดผู้ผลิตชิปในเอเชียตะวันออกเฉียงเหนือ ทั้งนี้ เมื่อช่วงมีนาคม ปี ค.ศ. 2022 มีการประชุมเกี่ยวกับห่วงโซ่อุปทานเซมิคอนดักเตอร์ โดยมีผู้บริหารระดับสูง เช่น Intel, Samsung Electronics และ TSMC ทั้งนี้การประชุมดังกล่าว สหรัฐฯ เรียกร้องให้ผู้บริหารระดับสูง สร้างโรงงานเซมิคอนดักเตอร์ภายในสหรัฐฯ เพื่อลดการพึ่งพาจากเอเชีย จากมุมมองทางภูมิรัฐศาสตร์ คือ การลดพึ่งพาจากไต้หวัน สำหรับภัยคุกคามจากจีนกรณีช่องแคบไต้หวัน รวมไปถึงสหรัฐฯ ขาดความสามารถในการผลิตเซมิคอนดักเตอร์ เนื่องจากต้นทุนการผลิตที่สูง กรณีของเกาหลีใต้สำหรับการอาศัยการปรับตัวดังกล่าว Kyung and Lee (2023) ให้ความเห็นว่า รัฐบาลเกาหลีใต้ต้องมุ่งเน้นความสามารถในการแข่งขันของระบบนิเวศภายในประเทศสำหรับเซมิคอนดักเตอร์ รวมไปถึงขั้นตอนของ Back-end ตามที่ผู้เขียนได้ระบุถึงการที่เกาหลีใต้มีความสามารถในการผลิตของชิปหน่วยความจำ Kyung and Lee กล่าวว่า เกาหลีใต้ต้องรักษาความเป็นผู้นำด้านการผลิตหน่วยความจำ โดยมีปัจจัยสำคัญสองประการ คือ ลดผลกระทบจากการลดการพึ่งพาชิปจากโลกตะวันตก และการรักษาความได้เปรียบในการแข่งขันของชิปในแต่ละรุ่นและเพิ่มส่วนแบ่งตลาด

การกำหนดยุทธศาสตร์ทางเศรษฐกิจในอุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์ของเกาหลีใต้ คือ K-Semiconductor Strategy จากการเปิดตัวยุทธศาสตร์ดังกล่าวเมื่อวันที่ 13 พฤษภาคม ค.ศ. 2021 โดย มุน แจ-อิน ประกาศว่า เกาหลีใต้ต้องเป็นผู้ผลิตเซมิคอนดักเตอร์ที่ทรงอิทธิพลของโลก ภายในปี ค.ศ. 2030 เพื่อรับมือกับภาวะขาดแคลนเซมิคอนดักเตอร์ในห่วงโซ่อุปทานโลก โดยรัฐบาลจะร่วมมือกับภาคเอกชน โดยสอดคล้องกับนโยบายกระตุ้นทางเศรษฐกิจ Green New Deal และ Digital New Deal โดยประกาศเมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม ปี ค.ศ. 2020 ที่ระบุถึงการส่งเสริมและการพัฒนา 3 อุตสาหกรรมหลัก (Big 3 Industries) ได้แก่ 1) เซมิคอนดักเตอร์ (2) ยานยนต์แห่งอนาคต และ (3) ผลิตภัณฑ์ชีวสุขภาพ (Bio health) กรณีที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์นโยบาย K-Semiconductor Belt ได้มีการขยายออกไปทิศตะวันตกสู่เมืองพังโย ก็ซอง ฮวาซอง พยองเท็ค และองยาง และทางทิศตะวันออกไปสู่เมืองอิซอนและซองจู จากเดิมที่เมืองยงอิน จังหวัดคยองกี เป็นศูนย์กลางผลิตเซมิคอนดักเตอร์ โดยบริษัท Samsung Electronics และ SK Hynix สนับสนุนงบประมาณ 37 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ และมีแผนการสนับสนุนจำนวน 451 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ รัฐบาลลดอัตราภาษีร้อยละ 50 สำหรับการวิจัยและการพัฒนาในอุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์ และการจัดตั้งกองทุนมูลค่า 886 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ไม่ว่าจะเป็นนิคมอุตสาหกรรม โรงงานเซมิคอนดักเตอร์ และค่าน้ำ (Water supply) มีความสำคัญในอุตสาหกรรม สิ่งเหล่านี้ตามกรอบเวลาทางยุทธศาสตร์ K-Semiconductor Strategy ภายในปี ค.ศ. 2030 (สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงโซล, 2565)

ยุทธศาสตร์ทางเศรษฐกิจภายใต้การพัฒนาอุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์สะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญสำหรับความมั่นคงแห่งชาติโดยที่เซมิคอนดักเตอร์เป็นส่วนหนึ่งของการกำหนดนโยบายผ่านการสอดประสานระหว่างเศรษฐกิจภายในประเทศและการเมืองระหว่างประเทศเพื่อลดความเสี่ยง ทั้งนี้ การดำเนินนโยบายระหว่างการสร้างความสัมพันธ์กับสหรัฐฯ ผ่านความร่วมมือด้านเซมิคอนดักเตอร์และเทคโนโลยี และการลงทุน

ขยายโรงงานตามแผนยุทธศาสตร์ K-Semiconductor Strategy ภายในปี ค.ศ. 2030 เพื่อสร้างกำลังการผลิตภายในประเทศจากการขยายโรงงานผลิต สะท้อนให้เห็นถึงความกังวลของเกาหลีใต้จากการพึ่งพาห่วงโซ่อุปทานเซมิคอนดักเตอร์ในจีน และความเหนือกว่าทางเทคโนโลยีของสหรัฐฯ ที่เป็นรากฐานการผลิตเซมิคอนดักเตอร์ของเกาหลีใต้ ซึ่งอาจเกิดความเสียหายหากสหรัฐฯ ลดการพึ่งพาจากเกาหลีใต้ (Park, 2022)

เหตุผลสำคัญสำหรับประเด็นการพึ่งพาเศรษฐกิจจีนเป็นหลักซึ่งสะท้อนออกมาเป็นความกังวล คือ การบีบบังคับทางเศรษฐกิจของจีนที่มีต่อเกาหลีใต้ โดยกรณีที่ว่าจีนจะใช้มาตรการบีบบังคับทางเศรษฐกิจ เช่น การคว่ำบาตร (Boycotts) การเลือกปฏิบัติทางปกครอง (Administrative Discrimination) มาตรการทางการค้าเชิงป้องกัน (Defensive Trade Measures) ข้อจำกัดทางการค้า (Trade Limitations) และข้อจำกัดการเดินทางต่อหน่วยงานต่างประเทศ (Travel Restrictions on Foreign Entities) มาตรการเหล่านี้จึงมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจของเกาหลีใต้ นำมาซึ่งต้นทุนสำหรับผู้กำหนดนโยบายและบริษัท เกาหลีใต้จึงพยายามสร้างความเป็นอิสระทางเศรษฐกิจ รวมไปถึงความยืดหยุ่นภายในประเทศผ่านการปรับฐานและการสร้างแนวร่วม ตัวอย่างที่สำคัญสำหรับบริษัทที่ดำเนินการในจีนของเกาหลีใต้ที่ถูกบีบบังคับทางเศรษฐกิจ คือ กลุ่มบริษัทลอตเต้ และห้างสรรพสินค้าในเครือที่ถูกทางการจีนบังคับด้วยเหตุผลที่ไม่เกี่ยวข้องกันกับเศรษฐกิจ เนื่องจากทางการจีนไม่พอใจต่อการตัดสินใจของรัฐบาลเกาหลีใต้ในการติดตั้งระบบ Terminal High-Altitude Area Defense (THAAD) ต่อต้านขีปนาวุธที่ผลิตในสหรัฐฯ เมื่อปี ค.ศ. 2016 ร้านค้าถูกระงับตามระเบียบข้อบังคับส่งผลให้ยอดขายลดลงและขาดทุน 1.3 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ แต่ในปี ค.ศ. 2018 เครือข่ายข้างต้นได้ออกจากประเทศจีนไปแล้ว ด้วยเหตุนี้ จึงเป็นตัวอย่างที่ทางการจีนใช้มาตรการบีบบังคับ อย่างไรก็ตามย่อมมีขีดจำกัดของเครื่องมือนโยบายการต่างประเทศของจีนที่จะนำมาใช้เป็นเครื่องมือสำหรับการบีบบังคับทางเศรษฐกิจจากอุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์ระหว่างจีนและเกาหลีใต้ (Simonelli et al., 2023)

เมื่อพิจารณาการส่งออกเซมิคอนดักเตอร์ของเกาหลีใต้ในปี ค.ศ. 2022 การส่งออกไปจีนคิดเป็นร้อยละ 55 ตามด้วยเวียดนามร้อยละ 12 ไต้หวันร้อยละ 9 และสหรัฐฯ ร้อยละ 7 ตามรายงานของ Bank of Korea (BOK) ซึ่งเป็นสินค้าชั้นกลางสำหรับการประกอบในจีน อย่างไรก็ตาม เมื่อสถานการณ์เปลี่ยนไปจากการที่การจัดส่งชิปของเกาหลีใต้ที่ลดลงตั้งแต่เดือนสิงหาคมปี ค.ศ. 2022 ประมาณร้อยละ 24.5 จากเดิมเมื่อปี ค.ศ. 2021 ร้อยละ 39.2 เป็นเหตุผลมาจากความต้องการชิปจากจีนลดลง และเป็นผลมาจากการที่จีนมีความสามารถในการผลิตสินค้าชั้นกลาง ด้วยเหตุนี้ การรักษาความสามารถในการส่งออกชิป จึงเป็นเหตุที่วารี ชาง-ยง (Rhee Chang-yong) ผู้อำนวยการธนาคารแห่งเกาหลี (Bank of Korea) ถึงกับแสดงความกังวลต่อความสามารถในการแข่งขันการส่งออกชิปของเกาหลีใต้ การแก้ไขปัญหาคือ การสำรวจตลาดใหม่ ๆ ท่ามกลางการแข่งขันระหว่างสหรัฐฯ และจีน ดังนั้น “เกาหลีควรกำหนดมาตรการเพื่อรับมือกับผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นซึ่งอาจส่งผลกระทบร้ายแรงต่อการผลิตและการลงทุนของผู้ผลิตชิป” และข้อบังคับของกฎหมาย CHIPS and Science Act 2022 ส่งผลให้ Samsung Electronics และ SK Hynix ไม่สามารถขยายการลงทุนในจีน สำหรับการพัฒนาด้านเทคโนโลยีขั้นสูงในจีน เนื่องจากเป็นตลาดสำคัญของผู้ผลิตชิปของเกาหลีจากค่าแรงและต้นทุนการผลิต (Kang, 2023)

ผลกระทบด้านภูมิรัฐศาสตร์สำหรับเกาหลีใต้ คือ ความพยายามของสหรัฐฯ สำหรับการกีดกันการเข้าถึงเทคโนโลยีของจีน การลดการพึ่งพาจากไต้หวันจากกรณีช่องแคบไต้หวัน การพึ่งพาห่วงโซ่อุปทานเซมิคอนดักเตอร์กับจีน (การประกอบ) ของเกาหลีใต้ สิ่งเหล่านี้ภายใต้การเปลี่ยนแปลงทางภูมิรัฐศาสตร์ เกาหลีใต้จึงมีแนวโน้มตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในอุตสาหกรรมเหล่านี้ตามที่ผู้เขียนได้กล่าวมาเบื้องต้นถึงการรักษาความเป็นผู้นำอุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์ เพื่อตอบสนองต่อปัญหาจากภูมิรัฐศาสตร์ สะท้อนผ่านคำกล่าวของ ยุน ซ็อก-ย็อล โดยระบุถึงอุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์ว่าเป็นการแข่งขันของสงครามเต็มรูปแบบ (All-out war) แต่สงคราม ณ ที่นี้ในคำดังกล่าวมิใช่การทำสงครามในเชิงทางกายภาพระหว่างรัฐ แต่หมายถึงการเข้าสู่การแข่งขันที่เปรียบเสมือนการทำสงครามทางเทคโนโลยีเพื่อช่วงชิงความเป็นผู้นำท่ามกลางความขัดแย้งระหว่างสหรัฐฯ และจีน สิ่งเหล่านี้จึงเป็นความพยายามของเกาหลีใต้เพื่อหลีกเลี่ยงความขัดแย้ง ยุน ซ็อก-ย็อล หรือกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับวิธีการรักษาความเป็นผู้นำด้านหน่วยความจำจากการประชุมกับผู้นำในอุตสาหกรรม สมาชิกสภานิติบัญญัติ และรัฐมนตรีประมาณ 60 คน เมื่อวันที่ 8 มิถุนายน ค.ศ. 2023 โดยกล่าวว่า “ปัญหาทางภูมิรัฐศาสตร์กลายเป็นความเสี่ยงสำหรับบริษัทในการจัดการ (ห่วงโซ่อุปทาน-ผู้เขียน) ซึ่งบริษัทเพียงบริษัทเดียวไม่สามารถแก้ไขปัญหานี้ได้ ดังนั้นจึงเป็นปัญหาที่ประเทศควรเสริมสร้างความร่วมมือกับประเทศที่มีแนวคิดที่สอดคล้องกัน (กับเกาหลีใต้-ผู้เขียน) เช่น สหรัฐอเมริกา” (Reuters, 2023) หรือ คิม บงมาน (Kim Bong-man) หัวหน้าแผนความร่วมมือระหว่างประเทศของ (Federation of Korean Industries: FKI) กล่าวว่า “ปัจจุบันปัญหาของห่วงโซ่อุปทานทั่วโลก (จากสงครามการค้า-ผู้เขียน) ได้มองข้ามจากประเด็นทางเศรษฐกิจ (แต่ห่วงโซ่อุปทาน-ผู้เขียน) ถูกรวมเข้ากับวาระความมั่นคงของประเทศ” (Na, 2022) จากปัญหาเหล่านี้จึงนำมาสู่การใช้เงื่อนไขจากภูมิเศรษฐศาสตร์สำหรับการอาศัยความสามารถการแข่งขันระหว่างประเทศ การรักษาความเป็นผู้นำด้านเซมิคอนดักเตอร์ในระดับโลก และการรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจ

7. มุมมองทางภูมิเศรษฐศาสตร์ : โรงงานและทรัพยากรมนุษย์ต่ออุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์

ปัจจัยที่ควรนำมาพิจารณานอกเหนือจากการมีโรงงานสำหรับการผลิตชิป (ตามที่คุณเขียนได้ระบุในหลายหัวข้อ) คือ ทรัพยากรมนุษย์ เนื่องจากมีความสำคัญต่อภาคอุตสาหกรรม งานศึกษาของ Bae and Lie (2016) กล่าวถึงปัญหาแรงงานที่มีความสำคัญต่ออุตสาหกรรม High Tech ของเกาหลีใ้อย่างครอบคลุม โดยสันนิษฐานว่าเกาหลีใต้มีแนวโน้มจะขาดแคลนนักวิทยาศาสตร์และวิศวกรในอนาคต ถึงแม้เกาหลีใต้จะส่งเสริมการลงทุนและการวิจัยในปริมาณที่สูง แต่ปัญหาการขาดแคลนนักวิทยาศาสตร์และวิศวกร จากงานศึกษาข้างต้นย่อมทำให้เราเข้าใจได้ว่าเหตุใดสิ่งเหล่านี้ จึงเป็นหนึ่งในความสำคัญของภูมิเศรษฐศาสตร์จากการมีแรงงานเป็นปัจจัยสนับสนุนซึ่งทำให้รัฐบาลต้องหันมาให้ความสำคัญกับ “ทรัพยากรมนุษย์”

หลักการเบื้องต้นของกระบวนการที่นำไปสู่การส่งเสริมการจัดหานักวิทยาศาสตร์และวิศวกรระดับสูงสามารถดำเนินการผ่านการลงทุนในการศึกษาทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีผ่านระดับอุดมการศึกษาหรือถ้าหากเป็นประเทศอุตสาหกรรมอาจกลายเป็นผู้ที่สร้างนักวิทยาศาสตร์และวิศวกรผ่านสถาบันวิจัยและมหาวิทยาลัยหรือในอีกด้านหนึ่งคือ การดึงดูดผู้ที่มีความสามารถจากต่างประเทศ กรณีตัวอย่างในหลายรูปแบบ

เช่น ญี่ปุ่นมีความพยายามในการส่งเสริมและบ่มเพาะผู้ที่มีความสามารถภายในประเทศ หรือสหรัฐอเมริกา พึ่งพาการดึงดูดชาวต่างชาติมากกว่าบ่มเพาะผู้ที่มีความสามารถในประเทศ หรือในอีกด้านหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นประชากรภายในประเทศหรือชาวต่างชาติ ประเทศหนึ่งอาจทุ่มเททรัพยากรจำนวนมากเพื่อรักษาผู้ที่มีความสามารถทางวิทยาศาสตร์ระดับสูง ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการวิจัยหรืออำนวยความสะดวกในการขอวีซ่าสำหรับการทำงาน แต่ในหลายประเทศมักส่งเสริมผู้ที่มีความสามารถคนในประเทศ ขณะเดียวกันยังรับชาวต่างชาติเข้ามาทำงานในประเทศ ด้วยเหตุนี้พัฒนาการทางสังคมและเศรษฐกิจที่เพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้การแข่งขันในระดับโลกทวีความรุนแรงมากขึ้น ดังนั้นการป้องกัน “สมองไหล” จึงเป็นความพยายามในการป้องกันประเทศต่าง ๆ ซึ่งมีความสำคัญสำหรับการพัฒนาประเทศ

Bae and Lie (2016) ให้ความเห็นต่อการขาดแคลนแรงงานของเกาหลีใต้ว่า นโยบายที่ส่งเสริมเกี่ยวกับกำลังคนหรือทรัพยากรมนุษย์ของเกาหลีใต้ ไม่สอดคล้องกับตัวนโยบายเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มประเทศ OECD โดยไม่ได้แสดงผ่านเชิงนโยบายหรือสถาบัน เพราะระบบการกำหนดดูแลเรื่องเหล่านี้มีปัญหาจากการกำหนดนโยบายส่วนกลาง รวมไปถึงการประสานงานระหว่างนโยบาย เช่น S&T (Science and Technology) เพราะรัฐบาลมีแนวโน้มมุ่งเน้นการสร้างยุทธศาสตร์ระดับชาติต่อการขยายเพิ่มประสิทธิภาพของการลงทุน R&D แต่ปัญหานั้นเกิดจากการลงทุนที่ไม่สอดคล้องต่อการพัฒนาวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน วิศวกรรม และบุคลากร อีกปัญหาหนึ่งที่มีผลกระทบตามมา คือเหตุการณ์ “สมองไหล” ของคนภายในประเทศ สิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดการขาดแคลนแรงงานทักษะสูงในสาขา S&T ยกตัวอย่างเช่น ในปี ค.ศ. 2013 เกาหลีใต้ได้คะแนน 4.63 ในด้านสมองไหลของคนในประเทศ ดัชนี (BDI) อยู่ในอันดับที่ 42 จากทั้งหมด 61 ประเทศ ข้อมูลจาก Institute for Management Development โดยสะท้อนให้เห็นว่าผู้สำเร็จการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และวิศวกรรมที่มีทักษะสูงในระดับปริญญาโทและปริญญาเอกที่ออกจากเกาหลีใต้ ดังนั้น ปัญหาเหล่านี้จึงเป็นปัญหาที่ร้ายแรงต่อการกำหนดยุทธศาสตร์ทางเศรษฐกิจและการพัฒนาประเทศเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะการรักษาความได้เปรียบของอุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์

ด้านหนึ่งต่อความพยายามการพัฒนาทรัพยากรแรงงานปรากฏในแผนพัฒนากำลังคนด้านวิทยาศาสตร์และวิศวกรรมศาสตร์ ฉบับที่ 1 (2006-2010) เรื่อยมาจนถึงฉบับที่ 2 (2011-2015) ทั้งสองแผนพัฒนาฯ เบื้องต้นแสดงให้เห็นถึงความตั้งใจของภาครัฐในการส่งเสริม โดยเฉพาะในฉบับที่ 2 ทุ่มเททรัพยากรมากกว่าฉบับแรกถึง 1.5 เท่า โดยทั้งพยายามปรับปรุงความสนใจด้านวิทยาศาสตร์ต่อเยาวชน รวมไปถึงสร้างมหาวิทยาลัยด้านวิทยาศาสตร์และทักษะวิศวกรรม จึงสะท้อนได้ว่าแผนข้างต้นสะท้อนถึงความล้มเหลวในการผลิตนักวิทยาศาสตร์และวิศวกรคุณภาพสูงที่ไม่เพียงพอต่อภาคอุตสาหกรรม ผลจากการสมองไหล โดยจากการสำรวจ Korea Institute of S&T Evaluation and Planning ในปี ค.ศ. 2010 พบว่าร้อยละ 37 จากผู้สำเร็จการศึกษาปริญญาเอกด้านวิทยาศาสตร์และวิศวกรรมศาสตร์ 1,500 คนจากมหาวิทยาลัยในเกาหลีใต้ออกไปทำงานในต่างประเทศ หรือจากการสำรวจ US National Science Foundation ในปี ค.ศ. 2012 แสดงให้เห็นว่าร้อยละ 54 ชาวเกาหลีใต้ไม่ต้องการกลับไปทำงานในประเทศตนเอง (Bae & Lie, 2016, pp. 676-706) เมื่อนำมาเทียบเคียงกับอุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์ ถึงแม้เกาหลีใต้เป็นผู้นำด้านการผลิต แต่หากขาดแคลน

แรงงานในอุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์ การดำเนินยุทธศาสตร์ทางเศรษฐกิจย่อมมีผลกระทบตามมา กรณีหนึ่งของข้อจำกัดและข้อได้เปรียบระหว่างโรงงานผลิตและทรัพยากรมนุษย์ระหว่างเกาหลีใต้และสหรัฐฯ ในด้านการแข่งขันในอุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์ เกาหลีใต้ไม่สามารถแข่งขันในแง่ของจำนวนบริษัท และทรัพยากรบุคคล (การขาดแคลน) โดยเฉพาะในด้านเทคโนโลยีพื้นฐาน คือ การออกแบบเซมิคอนดักเตอร์ซึ่งจำเป็นต้องพึ่งพาทรัพย์สินทางปัญญา (IP) สำหรับการออกแบบชิป โดยส่วนใหญ่อยู่ในสหรัฐฯ กล่าวคือ การออกแบบชิปของเกาหลีใต้ถือว่ายังห่างไกลมาก แต่กระบวนการผลิตและขั้นตอนการผลิตในระดับสูงของเกาหลีใต้ถือว่ามีความได้เปรียบมากกว่าสหรัฐฯ (Rousselot, 2022)

แนวโน้มในอนาคตเกาหลีใต้อาจสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศโดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนาในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ซึ่งมีการเติบโตของอุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์ ผ่านสถาบันการศึกษาเพื่อดึงดูดแรงงานที่มีทักษะสูงและอาศัยต้นทุนการผลิต รวมไปถึงการส่งเสริมสร้างกำลังคนต่ออุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์ภายในประเทศ และพัฒนาเทคโนโลยีการผลิต ประเด็นที่ผู้เขียนกล่าวถึงการเติบโตของอุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยปัจจัยสนับสนุนต่อการเติบโตในภูมิภาคเหล่านี้ เช่น (1) ความต้องการเซมิคอนดักเตอร์ที่เพิ่มมากขึ้น เนื่องจากเทคโนโลยีดิจิทัลเป็นสิ่งที่มีความสำคัญในอุตสาหกรรมต่าง ๆ โดยเฉพาะในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่มีตลาดขนาดใหญ่และการเติบโตสำหรับผลิตภัณฑ์และบริการทางดิจิทัล มูลค่าการเติบโตจะสูงถึง 101 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ตามรายงานของ Statista (2) การลงทุนด้าน R&D เพิ่มมากขึ้นโดยหลายประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีการลงทุนเพื่อรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมข้างต้นโดยมุ่งเน้นไปที่ ปัญญาประดิษฐ์ (AI) และ 5G ซึ่งถือเป็นตัวขับเคลื่อนนวัตกรรมและการเติบโตของอุตสาหกรรม และ (3) ยานพาหนะไร้คนขับ คาดว่าจะเพิ่มความต้องการของเซมิคอนดักเตอร์ที่เพิ่มมากขึ้น เทคโนโลยีเซ็นเซอร์และการสื่อสารไร้สาย เช่น ASM International และ Qualcomm (Tan, 2023) หรือตามรายงาน Singapore Economic Development Board (2022) กล่าวถึงการแข่งขันระหว่างสหรัฐฯ และจีนนำไปสู่การย้ายฐานการผลิตออกจากจีน จึงทำให้บริษัทต่าง ๆ มีความพยายามสร้างโรงงานใหม่ในต่างประเทศ โดยเฉพาะในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ นอกเหนือจากนี้ ชิปคอมพิวเตอร์มีส่วนสำคัญทำให้ประเทศต่าง ๆ แสวงหาการลงทุนด้านเทคโนโลยีขั้นสูงจากต่างประเทศ บ่มเพาะแรงงานทักษะสูง และช่วยสนับสนุนภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในฐานะศูนย์กลางการผลิต เช่น มาเลเซีย ไทย และฟิลิปปินส์ พึ่งพาการผลิตเซมิคอนดักเตอร์เป็นส่วนใหญ่ของ GDP และการส่งออก ดังนั้นเอเชียตะวันออกเฉียงใต้คิดเป็นมูลค่า 200 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ ในการส่งออกชิป ผู้ผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และชิป 500 รายของฟิลิปปินส์ได้ส่งออกสินค้าดังกล่าวมูลค่า 19,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในปี 2020 (Singapore Economic Development Board, 2022) ผู้เขียนได้ยกกรณีของการเติบโตของอุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่มีการเติบโตจึงเป็นตัวอย่างที่มีความสำคัญว่าในอนาคตเกาหลีใต้อาจหันมาส่งเสริมการลงทุนและการขยายโรงงานในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เพื่อหลีกเลี่ยงความขัดแย้งที่อาจเกิดขึ้นและส่งบทบาทของตนเองในภูมิภาคเพิ่มขึ้นตามที่ผู้เขียนได้กล่าวไป ซึ่งสะท้อนผ่านความพยายามของเกาหลีใต้สำหรับการกำหนดนโยบายทางเศรษฐกิจซึ่งผ่านการสอดประสานระหว่างเศรษฐกิจภายในประเทศและการเมืองระหว่างประเทศ ซึ่งจะกลายเป็นหนึ่งใน

ยุทธศาสตร์ที่มีความสำคัญของเศรษฐกิจของเกาหลีใต้ที่อุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์ได้กลายเป็นหนึ่งในหมวดหมู่สำคัญ

กรณีของเวียดนามสะท้อนถึงการลงทุนของเกาหลีใต้จากบริษัท Samsung โดยอุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์ในเวียดนาม คาดว่ามีมูลค่า 6.16 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ภายในปี ค.ศ. 2024 สำหรับ Samsung จะเริ่มผลิตชิ้นส่วนเซมิคอนดักเตอร์ในเวียดนามในเดือนกรกฎาคม ปี ค.ศ. 2023 เพื่อเพิ่มปริมาณการผลิตชิปและขยายโรงงานผลิต ณ Samsung Electro-Mechanics Vietnam ในจังหวัด Thai Nguyen ทางตอนเหนือ การลงทุนอื่น ๆ ของ Samsung ที่ผ่านมา เช่น การลงทุน 1.3 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในหน่วยกลศาสตร์ไฟฟ้าในปี ค.ศ. 2013 ซึ่งผลิตเมนบอร์ดและชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์อื่น ๆ เมื่อปี ค.ศ. 2022 มีการสร้างศูนย์วิจัยและการพัฒนาแห่งใหม่ในเมืองหลวงฮานอย (Hanoi) การลงทุนของเกาหลีใต้สะท้อนความพยายามลดกึ่งวลของบริษัทเกาหลีใต้ต่อภาคอุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์ของจีนท่ามกลางความขัดแย้งที่เกิดขึ้น (Bortoletti & Nguyen, 2022) ดังที่ผู้เขียนได้กล่าวถึงการขาดแคลนแรงงานของเกาหลีใต้และต้นทุนการผลิต บริษัทสัญชาติเกาหลีใต้ได้ผลประโยชน์จากข้อได้เปรียบของเวียดนาม คือ มาตรการจูงใจด้านภาษี ต้นทุนแรงงาน และความเป็นกลางของประเทศในสงครามการค้าระหว่างสหรัฐฯ และจีน กระนั้นเวียดนามยังเผชิญข้อจำกัดด้านโครงสร้างพื้นฐานที่เอื้ออำนวยต่อการลงทุนในบางพื้นที่ของเวียดนาม

การกำหนดยุทธศาสตร์ทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับภูมิเศรษฐศาสตร์ ปฏิเสธไม่ได้ว่าปัจจัยด้านภูมิรัฐศาสตร์เป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันด้านผลิตภัณฑ์ชิป กระบวนการผลิต และการขยายโรงงาน ดังนั้น ความสามารถของเกาหลีใต้จากกระบวนการผลิตขั้นสูงจึงเป็น “ข้อได้เปรียบ” ต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ภายใต้ความขัดแย้งเหล่านี้ ความเห็นของ Heekwon Kyung (2023) จากสถาบันเศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรมและการค้าแห่งเกาหลี (Korea Institute for Industrial Economics and Trade) พิจารณาปฏิสัมพันธ์ระหว่าง (1) อุปทาน (เทคโนโลยี) (2) อุปสงค์ (ตลาด) และ (3) ภูมิรัฐศาสตร์ (ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ) ที่ขับเคลื่อนอุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์ของเกาหลีใต้ โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงทั้งสามองค์ประกอบข้างต้น มีผลต่อการจัดระเบียบโลกภายใต้การปฏิวัติอุตสาหกรรมครั้งที่ 4 กรณีแรก (1) อุปทานที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยี สืบเนื่องมาจากความสามารถในการแข่งขันทางเทคโนโลยี เช่น กระประมวลผล บรรจุภัณฑ์ที่มีเทคโนโลยีสูง (กระบวนการ back-end) และกระบวนการผลิตเซมิคอนดักเตอร์ ประเด็นเหล่านี้เป็นผลมาจากการแข่งขันและการสนับสนุนของนโยบายจากรัฐบาล เช่น สหรัฐฯ จีน ญี่ปุ่น และไต้หวัน เพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของตน ดังนั้น ความสามารถในการแข่งขันทางเทคโนโลยีจึงเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญสำหรับการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์ (2) ตลาด เช่น การขายอุปกรณ์ ICT ให้กับกระบวนการบรรจุผลิตภัณฑ์และการลงทุนในโรงหล่อ กล่าวคือ กรณีของอุปสงค์ที่เกี่ยวข้องกับตลาด จำเป็นต้องรักษาความเป็นผู้นำและการทำกำไรของบริษัท โดยเฉพาะประเภท “หน่วยความจำ” ของเกาหลีใต้ เพื่อรักษาห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) เซมิคอนดักเตอร์ และกรณีด้านภูมิรัฐศาสตร์ (3) จากที่ผู้เขียนได้กล่าวถึงผลกระทบจากสงครามเทคโนโลยีระหว่างสหรัฐฯ และจีน (การจัดระเบียบโลก) ความเสี่ยงด้านภูมิรัฐศาสตร์ของไต้หวัน (การรวมประเทศที่อาจมีผลกระทบต่อการหยุดชะงักห่วงโซ่อุปทาน) การแข่งขันที่รุนแรง (การจำกัดการเข้าถึง

เทคโนโลยี) และการเปลี่ยนแปลงธรรมเนียมปฏิบัติการค้าระหว่างประเทศ (กรณีของ CHIPS and Science Act 2022) เป็นผลให้เกาหลีใต้มีความจำเป็นต้องรักษาความผู้นำด้านเซมิคอนดักเตอร์

การที่เกาหลีใต้ประกาศยุทธศาสตร์เพื่อเป็นมหาอำนาจด้านเซมิคอนดักเตอร์ของโลก ซึ่งสะท้อนผ่าน K-Semiconductor Belt โดยใจความของยุทธศาสตร์ คือ การรักษาเสถียรภาพของอุตสาหกรรมและห่วงโซ่อุปทานเซมิคอนดักเตอร์ภายใต้บริษัทข้ามชาติ โรงหล่อ และบรรจุภัณฑ์ ผ่านการสนับสนุนของรัฐบาล เช่น ภาคส่วนด้าน พลังงาน ยานยนต์ และเซมิคอนดักเตอร์ AI (AI Semiconductor Industry) สิ่งเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของแผนงบประมาณด้าน R&D ด้วยการสนับสนุนเงินทุนและกฎระเบียบเพื่อความยืดหยุ่นต่อการกำหนดนโยบาย ทั้งนี้ ในกรณีของการแก้ไขปัญหา “การขาดแคลนแรงงาน” ตามที่ผู้เขียนได้กล่าวถึงปัญหาที่อาจส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์ รัฐบาลได้ส่งเสริมสร้างบุคลากรหรือกำลังคนที่มีคุณภาพสูงต่ออุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์ เพื่อรักษาความได้เปรียบด้านอุตสาหกรรม มีความจำเป็นต้องใช้กำลังคนประมาณ 270,000 คน สำหรับระยะเวลา 10 ปี (เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับปี ค.ศ. 2030 จากเป้าหมายของ K-Semiconductor Belt) และส่งเสริมผู้เชี่ยวชาญด้านเซมิคอนดักเตอร์อีกจำนวน 150,000 คน ในทุกระดับ ได้แก่ วิทยาลัยการศึกษาทางวิชาชีพ (Junior Colleges) ระดับปริญญาตรี บัณฑิตวิทยาลัย ภายในปี ค.ศ. 2030 รวมไปถึงการจัดตั้งศูนย์วิจัยและแผนกใหม่ด้านเซมิคอนดักเตอร์เพื่อสร้างนักวิจัยและผู้เชี่ยวชาญในสาขาเซมิคอนดักเตอร์สำหรับการสนับสนุนของภาคเอกชน เช่น มูลนิธิวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีซัมซุง (Samsung Science & Technology Foundation) มอบทุน 40.12 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ กับโครงการวิจัย 27 โครงการ และร่วมมือกับสถาบันการศึกษา ส่วน SK Hynix เปิดแพลตฟอร์มชื่อ Semiconductor Academy เพื่อให้ความรู้ผ่านการออนไลน์และออฟไลน์ ทั้งนี้ Samsung และ SK Hynix ให้บริการ Multi-Project Wafer (MPW) เสมือนบริการสำหรับการผลิตชิปในหลาย ๆ โปรเจกต์ นอกเหนือจากบริษัทขนาดใหญ่ ธุรกิจขนาดกลาง (SME) ของเกาหลีใต้ย่อมมีความสำคัญต่ออุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์ โดยมีสองกลุ่ม คือ (1) บริษัทด้าน Data Center เช่น FuriosaAI, Rebellions, Sapeon และ HyperAccel และ (2) บริษัทด้าน Edge Applications คือ การใช้งานด้านซอฟต์แวร์สำหรับการประมวลผล เช่น OpenEdge, Mobilint, DeepX และ Telechips ภายใต้การสนับสนุนจาก K-Unicorn และ Tech Incubator Program for Startups (TIPS) เพื่อสร้างระบบนิเวศสตาร์ทอัพ และหน่วยงานที่มีความสำคัญต่ออุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์ของเกาหลีใต้ คือ สถาบันวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีขั้นสูงแห่งเกาหลี (Korea Advanced Institute of Science and Technology) โดยหน่วยงานนี้ ก่อตั้งแผนกวิศวกรรมระบบเซมิคอนดักเตอร์โดยมีคณาจารย์จำนวน 50 คนในปี ค.ศ. 2022 โดยมีสามสาขา ได้แก่ (1) อุปกรณ์/กระบวนการเซมิคอนดักเตอร์ (2) การออกแบบชิป/การสร้างวงจรรวมขนาดใหญ่มาก (Very Large Scale Integration) และ (3) ซอฟต์แวร์ระบบ (System Software)/ อัลกอริทึม (Algorithms) เพื่อยกระดับสถานะของอุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์จากความเชี่ยวชาญในหน่วยความจำไปสู่อุตสาหกรรม AI ผ่านศูนย์วิจัยของรัฐบาล เช่น AI Semiconductor System (AISS) และ Processing-in-Memory (PIM) ห้องปฏิบัติการวิจัย 10 ห้อง และบัณฑิตศึกษา 100 คน รวมไปถึงหน่วยงาน IC Design Education Center (IDEC) การสนับสนุนจากกระทรวงการค้า อุตสาหกรรม พลังงาน และภาคเอกชน

Samsung Electronics, Hyundai Electronics และ LG Semiconductor ซึ่งส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยสามารถทำการวิจัยด้านการออกแบบชิปเนื่องจากกระบวนการออกแบบชิปมีต้นทุนสูง โดยเฉพาะการสนับสนุนต่อ MPW และ Electronic Design Automation (EDA) สำหรับการออกแบบชิปเช่นกันด้วยต้นทุนที่ต่ำ (Kim et al., 2023; Lee, 2022)

8. บทสรุปผลการวิจัย

ปัจจัยที่สนับสนุนยุทธศาสตร์ทางเศรษฐกิจโลกของอุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์ในเกาหลีใต้ในมุมมองทางภูมิรัฐศาสตร์และภูมิเศรษฐศาสตร์ มีส่วนการดำเนินยุทธศาสตร์ตามตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 การกำหนดยุทธศาสตร์ทางเศรษฐกิจของเกาหลีใต้ภายใต้อุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์

ปัจจัยสนับสนุน	การดำเนินยุทธศาสตร์ของเกาหลีใต้ในอุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์
ภูมิรัฐศาสตร์	ความขัดแย้งด้านภูมิรัฐศาสตร์ที่เกิดขึ้น ความพยายามสำหรับการลดพึ่งพาชิปจากเอเชีย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการลดการพึ่งพาจากไต้หวัน เปิดโอกาสให้เกาหลีใต้สามารถนำปัจจัยเหล่านี้มาเป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์ทางเศรษฐกิจและรักษาความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์ (เมื่อช่วงเวลา ณ ตอนที่สหรัฐฯ แข่งกับญี่ปุ่น) เช่น การสร้างความสัมพันธ์กับสหรัฐฯ โดยการพิจารณาจากความขัดแย้งเหล่านี้มาเป็นส่วนหนึ่งของความพยายาม “ลดความเสี่ยง” ที่เกิดขึ้นกับเศรษฐกิจของเกาหลีใต้ เช่น ความพยายามลดการพึ่งพาเงินจากการถอนทุนภายในจีน รวมไปถึงความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ที่เกิดขึ้นจนเกิดเป็นสงครามเทคโนโลยี ปัจจัยเหล่านี้ผลักดันให้เกาหลีใต้ต้องรักษาความเป็นผู้นำด้านเซมิคอนดักเตอร์ เซมิคอนดักเตอร์ได้กลายเป็นความมั่นคงแห่งชาติ โดยนำเอาความสามารถในการแข่งขันอุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์ (ปัจจัยด้านภูมิเศรษฐศาสตร์) เป็นตัวกำหนดความมั่นคงทางเศรษฐกิจ และรักษาข้อได้เปรียบจากการมีความสามารถกระบวนการผลิต สะท้อนผ่านนโยบาย K-Semiconductor Belt
ภูมิเศรษฐศาสตร์	การขยายโรงงานเพื่อสร้างระบบนิเวศของอุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์เป็นหนึ่งในความพยายามการส่งเสริมร่วมกันระหว่างรัฐบาล เอกชน และสถาบันการศึกษา สำหรับเกาหลีใต้ สิ่งเหล่านี้เน้นว่ามีความสำคัญต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ การจัดหาแรงงานผ่านการศึกษาและการวิจัยจากภาครัฐ เอกชน และสถาบันการศึกษา จึงเป็นความพยายามเกาหลีใต้เพื่อรักษาความสามารถของอุตสาหกรรมในระดับรากฐาน ตามที่ผู้เขียนได้ระบุไว้ในหัวข้อด้านภูมิเศรษฐศาสตร์ด้วยเหตุนี้จากตำแหน่งของความได้เปรียบเหล่านี้ ทำให้ภูมิเศรษฐศาสตร์ของเกาหลีใต้มีความสามารถในการแข่งขันระหว่างประเทศ จากการมีโรงงานผลิต องค์กรความรู้ และเงินทุนสนับสนุนจากรัฐบาล สิ่งเหล่านี้เน้นว่าเป็นมาตรการสำหรับลดแรงกดดันจากความขัดแย้งด้านภูมิรัฐศาสตร์ที่เกิดขึ้น ดังนั้นปัจจัยด้านภูมิรัฐศาสตร์ส่งผลให้ปัจจัยด้านภูมิเศรษฐศาสตร์เป็นยุทธศาสตร์ที่มีความสำคัญสำหรับการรักษาความเป็นผู้นำด้านเซมิคอนดักเตอร์ และเพิ่มรักษาความสามารถการแข่งขันระหว่างประเทศ

ที่มา : เรียบเรียงจากเนื้อหาที่ผู้เขียนกล่าวมาในบทความ

รายการอ้างอิง

- สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงโซล. (2565, 29 พฤศจิกายน). จับตายุทธศาสตร์ K-Semiconductor แต้มต่อของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ไทยสู่เวทีโลก. <https://tinyurl.com/fm5uh7pz>
- Allison, G., Klyman, K., Barbesino, K., & Yen, H. (2021). *The Great Tech Rivalry: China vs the U.S.*. Harvard Kennedy School.
- Bae, S-O., & Lie, j. (2016). The Coming Crisis of Scientific and Technological Expertise in South Korea. *Asian Survey*, 56(4), 676-706.
- Bloomberg. (2022, August 1). *New Chips Act could become a \$280 billion boondoggle.* <https://tinyurl.com/2txfyu5n>
- Bortoletti, F., & Nguyen, T. (2022, September 30). *Vietnam's Semiconductor Industry: Samsung Makes Further Inroads.* Vietnam Briefing. <https://tinyurl.com/3ku3fc8r>
- Capri, A. (2022, August 16). *CHIPS on the table: US doubles down on techno-nationalism.* Hinrich Foundation. <https://tinyurl.com/2vffwmak>
- Chen, H. J., & Jan, S. T. (2005). A System Dynamics Model of the Semiconductor Industry Development in Taiwan. *Journal of the Operational Research Society*, 56(10), 1141-1150.
- Chiao, J. (2022, April 25). *Localization of Chip Manufacturing Rising. Taiwan to Control 48% of Global Foundry Capacity in 2022, Says TrendForce.* TrendForce. <https://www.trendforce.com/presscenter/news/20220425-11204.html>
- Cho, D.-S., Kim, D.-J., & Rhee, K. D. (1998). Latecomer Strategies: Evidence from the Semiconductor Industry in Japan and Korea. *Organization Science*, 9(4), 489-505.
- Digitimes. (2022, April 20). *Who dominates the global semiconductor market?.* <https://www.digitimes.com/news/a20220419VL207/geopolitics-semiconductor.html>
- Fernández-Villaverde, J. (2023, February 28). *The Semiconductor Industry and the Future of the World Economy (Part I).* Public Discourse. <https://tinyurl.com/yzc5tx3b>
- Hochberg, M., & Hochberg, L. (2022). *The semiconductor industry and the China challenge.* AsiaTimes. <https://asiatimes.com/2022/12/the-semiconductor-industry-and-the-china-challenge/>.
- Invest Korea. (n.d.). *Semiconductor.* <https://www.investkorea.org/ik-en/cntnts/i-312/web.do>
- Kang, J. G. (2023, May 29). *S.Korean chips' heavy reliance on China, US poses risk to national economy.* The Korea Economic Daily. <https://tinyurl.com/ycxfvnyv>
- Kim, J. H., Yoo, S., & Kim, J. Y. (2023). South Korea's Nationwide Effort for AI Semiconductor Industry. *Communications of the ACM*, 66(7), 46-51.

- Kim, J., & Kim, E. M. (2006). Erosion of A Developmental State: A Case Study of South Korea's Semiconductor Industry. *Asian International Studies Review*, 7(2), 37-59.
- Kim, L. (1997). The dynamics of Samsung's Technological Learning in Semiconductors. *California Management Review*, 39(3), 86-100.
- Kurecic, P. (2015). Geoeconomic and Geopolitical Conflicts: Outcomes of the Geopolitical Economy in a Contemporary World. *World Review of Political Economy*, 6(4), 522-543.
- Kyung, H. (2023). The Age of Economic Security: The Future of Strategic Industries and Korea's Response. *Korea Institute for Industrial Economics and Trade Research Paper*, 23, 1-17.
- Kyung, H. & Lee, J. (2023). Changes in Semiconductor Geopolitics and the Way Forward for Korea. Korea Institute for Industrial Economics and Trade Research Paper No. 22/MER/07-02. *KIET Monthly Industrial Economics*, 28. <https://dx.doi.org/10.2139/ssrn.4315610>
- Lee, S. (2022, April 5). *Samsung announces research projects for \$40.12 million sponsorship*. *Pulse*. <https://pulsenews.co.kr/view.php?year=2022&no=305553>
- Luo, Y., & Van Assche, A. (2023). The rise of techno-geopolitical uncertainty: Implications of the United States CHIPS and Science Act. *Journal of International Business Studies*, 54, 1423–1440.
- Miller, C. (2022). *Chip War: The Fight for the World's Most Critical Technology*. Simon & Schuster.
- Moffitt, B. (2016). *The global rise of populism: Performance, political style, and representation*. Stanford University Press.
- Na, E. (2022, January 13). *South Korea's supply chain reliance on China leaves it more exposed than the US, Japan: report*. South China Morning Post. <https://tinyurl.com/5n94a44e>
- O'Brien, R., & Marc, W. (2010). *Global Political Economy*. Palgrave Macmillan.
- Park, C. (2022, July 19). *Anticipating a U.S.-South Korea Semiconductor Alliance*. CFR. <https://www.cfr.org/blog/anticipating-us-south-korea-semiconductor-alliance>
- Porter, M. E. (1990). *The Competitive Advantages of Nations*. Harvard Business Review.
- Reuters. (2023, June 8). *South Korea vows support for its chip sector amid China-US tension*. <https://www.reuters.com/technology/south-korea-vows-support-its-chip-sector-amid-china-us-tensions-2023-06-08/>

- Rousselot, S. (2022, November 16). *The Ambiguous Position of the South Korean Semiconductor Industry in the US-China Tech War*. Asia Power Watch. <https://tinyurl.com/59sfr73d>
- Segal, T. (2022, September 13). *What Is a Semiconductor and How Is It Used?*. Investopedia. <https://www.investopedia.com/terms/s/semiconductor.asp>.
- Simonelli, D., Hundt, D., & He, B. (2023, May 5). *South Korea pushes back against Chinese economic coercion*. Eastasiaforum. <https://www.eastasiaforum.org/2023/05/05/south-korea-pushes-back-against-chinese-economic-coercion/>
- Singapore Economic Development Board. (2022, September 3). *Southeast Asia's rising semiconductor fortunes*. <https://www.edb.gov.sg/en/business-insights/insights/southeast-asia-s-rising-semiconductor-fortunes.html>
- Stangarone, T. (2023, April 13). *The Role of South Korea in the U.S. Semiconductor Supply Chain Strategy*. The National Bureau of Asian Research. <https://www.nbr.org/publication/the-role-of-south-korea-in-the-u-s-semiconductor-supply-chain-strategy/>.
- Taillard, M. (2018). *Economics and Modern Warfare: The Invisible Fist of the Market*. Palgrave Macmillan.
- Tan, L. (2023, May 2). *SEMI Southeast Asia Helps Region's Chip Industry Grow Global Footprint*. SEMI. <https://www.semi.org/en/blogs/semi-news/semi-southeast-asia-helps-regions-chip-industry-grow-global-footprint>
- Trade. (2022, November 11). *Japan - Country Commercial Guide*. <https://www.trade.gov/country-commercial-guides/japan-semiconductors>.
- Weiss, J. C., & Wallace, J. L. (2021). Domestic politics, China's rise, and the future of the liberal international order. *International Organization*, 75(2), 635-664.
- Zaman, R. (2022, March 17). *Semiconductor Value Chain – globally distributed ecosystem*. The Waves. <https://www.the-waves.org/2022/03/17/semiconductor-value-chain-globally-distributed-ecosystem/>

พัฒนาการวัฒนธรรมแฟนคลับซีรีส์วายไทยในประเทศจีน

Development of Thai Y series fan culture in China

หลานซิน หลี่

Lanxin Li

กีรติพร จูตะวิริยะ

Keeratiporn Jutaviriya

ธนนันท์ บุนนวรรณา

Thananan Boonwanna

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

Faculty of Humanities and Social Sciences, Khon Kaen University

Corresponding Author:

Keeratiporn Jutaviriya

Faculty of Humanities and Social Sciences, Khon Kaen University

123 Moo 16 Mittraphap Rd., Muang District, Khon Kaen, 40002, Thailand

E-mail: keersr@kku.ac.th

Received: 14 November 2023

Revised: 27 December 2023

Accepted: 19 January 2024

พัฒนาการวัฒนธรรมแฟนคลับซีรีส์วายไทยในประเทศจีน

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้ศึกษาพัฒนาการวัฒนธรรมแฟนคลับซีรีส์วายไทยในประเทศจีน โดยการวิจัยในการศึกษาเอกสาร (Documentary Research) ภายใต้กรอบแนวคิดวัฒนธรรมแฟน ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหาและข้อความของแฟนคลับชาวจีนที่ชื่นชอบศิลปินซีรีส์วายไทยจากแพลตฟอร์มเว่ยป๋อในประเทศจีน จากการศึกษาพบว่า ระยะที่ 1: กำเนิดซีรีส์วายไทยในจีนและประเทศในอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง ปี ค.ศ. 2014 – ค.ศ. 2018 จีนเน้นการสร้างวัฒนธรรมแฟนคลับผ่านการแปลจากกลุ่มคำบรรยาย ทั้งนี้เมื่อเกิดปัญหาลิขสิทธิ์แฟนคลับชาวจีนได้ปรับวิธีการชมซีรีส์วายไทยผ่านพื้นที่คลาวด์ไดรฟ์โดยใช้กลุ่มคำบรรยาย ระยะที่ 2: การเติบโตผลิตรายของซีรีส์วายไทยและความนิยมอย่างแพร่หลายในสังคมจีน ปี ค.ศ. 2019 – ค.ศ. 2021 แฟนคลับบริโภคสินค้าโดยสนใจผลประโยชน์ที่อยู่เบื้องหลังผลิตภัณฑ์ที่สามารถสนับสนุนศิลปินที่ตัวเองชื่นชอบมากกว่าการใช้ผลิตภัณฑ์หรือสินค้าเหล่านั้น สะท้อนถึงสัญญาณที่แฝงในการบริโภคสินค้าที่เต็มไปด้วยอำนาจการต่อรองและการมีตัวตนของศิลปินที่แฟนคลับสนับสนุน ระยะที่ 3: ความหลากหลายในวัฒนธรรมแฟนคลับซีรีส์วายไทย ปี ค.ศ. 2022 – ค.ศ. 2023 แฟนคลับชาวจีนมีโอกาสดูศิลปินซีรีส์วายไทยผ่านงานแฟนมิตติ้ง คอนเสิร์ต และกิจกรรมเปิดตัวสินค้าต่าง ๆ นอกจากนี้ การที่ศิลปินได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นในแฟนคลับ เกิดการสร้างมูลค่าทางธุรกิจข้ามชาติที่เพิ่มขึ้นอย่างมหาศาลทั้งต่อตัวศิลปินซีรีส์วายไทย แฟนคลับเกิดกิจกรรมที่โยกย้ายศิลปินในเชิงมูลค่าทางธุรกิจและแปรเปลี่ยนให้แฟนคลับกลายเป็นส่วนหนึ่งของผลิตภัณฑ์ในการเชื่อมร้อยซีรีส์วายไทยกับศิลปินให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และก่อวัฒนธรรมแฟนคลับในเชิงธุรกิจเชื่อมโยงกับนานาประเทศในอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง

คำสำคัญ : วัฒนธรรมแฟนคลับ, ซีรีส์วายไทยในจีน, แฟนคลับชาวจีน

Development of Thai Y series fan culture in China

Abstract

This research article aims to study the development of Thai Y series fan culture in China. Employing a documentary research approach within the framework of fan culture theories, this study draws upon content analysis sourced from the discourse of Chinese fans on the Weibo platform. The findings reveal three distinct phases in the development of Thai Y series fan culture in China. Phase 1 (2014-2018): Chinese fans relied on subtitle groups to access and engage with Thai Y series. However, faced with copyright constraints, Chinese fans adapted their viewing practices by accessing Y-Thai series content via cloud drives in conjunction with subtitle groups. Phase 2 (2019-2021): The blossoming growth of Thai Y series and widespread popularity in China. As Thai Y series gained mainstream recognition in China, fans became increasingly interested in the symbolic and identity-related benefits associated with consuming products related to their favorite artists, rather than the practical use of these products. Phase 3 (2022-present): Diversity in the fan culture of Thai Y series. In recent years, Chinese fans have gained greater opportunities to interact with Thai Y series artists. This has led to an increase in transnational business value, benefiting both the Thai Y series artists and their devoted fans. Additionally, fans are increasingly being incorporated into the production and marketing of Thai Y series, as well as creating a fan culture in business that connects with other countries in the Mekong Basin.

Keywords: Fan culture, Thai Y series in China, Chinese fans

1. บทนำ

ช่วงทศวรรษที่ผ่านมาในพื้นที่อนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง เกิดการเปลี่ยนแปลงในกระแสการบริโภคสื่อของผู้ชมที่ปรับเปลี่ยนรูปแบบการเสพสื่อในหลากหลายมิติ เกิดการนำเสนอสื่อทางเลือกใหม่ในหลายประเทศที่มีการผลิตละครตอบสนองความหลากหลายของสังคมโลก ละครซีรีส์วาย (Series Y) ได้ถือกำเนิดมาเพื่อตอบรับกับการบริโภคสื่อของผู้คนและสร้างทางเลือกที่หลากหลายมากขึ้น ความนิยมในละครซีรีส์ยายนับวันจะเป็นที่นิยมอย่างแพร่หลาย โดยเฉพาะในประเทศที่อยู่ในภูมิภาคลุ่มน้ำโขง ได้แก่ ไทย ลาว เวียดนาม พม่า และจีน ละครซีรีส์วายใช้คำว่า “วาย” (Y) ย่อมาจากคำว่า “ยาโอย” (Yaoyi) เป็นวัฒนธรรมที่ได้รับอิทธิพลจากการ์ตูนในประเทศญี่ปุ่น ปัจจุบันเรียกอีกคำว่า Boy’s love (BL) โดยเนื้อหาแสดงออกถึงความสัมพันธ์แบบรักโรแมนติกระหว่างผู้ชายกับผู้ชาย แต่ไม่ได้นิยามหรือเรียกว่าชายรักชายหรือรักเพศเดียวกัน (Homosexual) เหมือนที่เคยเข้าใจกันมาในอดีต (อรสุธี ชัยทองศรี, 2560, น. 344-345) ประเทศไทยถือเป็นประเทศแรกในพื้นที่ภูมิภาคลุ่มน้ำโขงที่เกิดปรากฏการณ์กระแสบริโภคและผลิตละครซีรีส์วาย จนนำไปสู่การส่งออกทางวัฒนธรรมเกี่ยวกับการชมละครซีรีส์วายไปยังประเทศเพื่อนบ้านและต่างประเทศ โดยในช่วงแรกเมื่อปี ค.ศ. 2014 ซีรีส์วายไทยออกอากาศไม่ถึง 10 เรื่อง แต่ทว่าในปี ค.ศ. 2022 ซีรีส์วายไทยปรากฏตัวมากถึง 70 เรื่อง เกิดการเติบโตมากกว่าร้อยละ 70 คาดการณ์ว่าในปี ค.ศ. 2023 ไทยจะมีการเปิดตัวซีรีส์วายมากกว่า 100 เรื่อง (การเงินธนาคาร, 2566)

ความนิยมในการรวมตัวของผู้ที่ชื่นชอบสิ่งเดียวกันได้กลายมาเป็น “แฟนคลับ” (Fancub) โดยในสังคมจีนนิยมใช้แพลตฟอร์มเวปโปเป็นพื้นที่เชื่อมโยงกลุ่มแฟนคลับที่ชื่นชอบซีรีส์วายไทยได้สร้างพื้นที่สื่อสารและก่อวัฒนธรรมแฟนคลับของกลุ่มตนเองขึ้นในเวปโป จนกลายเป็นพัฒนาการวัฒนธรรมแฟนคลับซีรีส์วายไทยในประเทศจีนที่เชื่อมโยงสังคมข้ามพรมแดนภายใต้บริบทความสัมพันธ์ในประเทศอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง เนื่องจากมีแฟนคลับในประเทศต่าง ๆ เข้าร่วมพื้นที่การสื่อสารนี้เป็นจำนวนมาก

ในบทความวิจัยนี้ศึกษาพัฒนาการวัฒนธรรมแฟนคลับซีรีส์วายไทยในประเทศจีน เน้นศึกษาวัฒนธรรมแฟนคลับซีรีส์วายไทยในสังคมจีนและศิลปิน BKPP ซึ่งเป็นศิลปินซีรีส์วายไทยที่ได้รับความนิยมในจีนอย่างสูง โดยตัวอย่มาจากชื่อเล่นของศิลปิน 2 คน ได้แก่ บิวกิ้น (พุฒิพงศ์ อัสสรัตนกุล) และพีพี (กฤษฎ์ อำนวนยเดชกร) และเป็นนักแสดงหลักของซีรีส์วายไทยในเรื่อง “แปลรักฉันด้วยใจเธอ” ออกอากาศในปี ค.ศ. 2020 ความโด่งดังของศิลปิน BKPP สะท้อนได้จากการมีผู้ใช้งานแพลตฟอร์มเวปโปที่อ่านแฮชแท็กเรื่องแปลรักฉันด้วยใจเธอเป็นจำนวนเกินกว่า 1 พันล้านครั้ง (ข้อมูลเมื่อวันที่ 6 ตุลาคม ค.ศ. 2023) และได้รับรางวัล Weibo TV Drama Awards 2020 ซึ่งเป็นรางวัลสำหรับซีรีส์ที่ได้รับความนิยมเป็นที่รู้จักของแฟนคลับในเวปโปมากที่สุด และมีจำนวนแฟนคลับติดตามมากกว่า 1.5 ล้านผู้ติดตามในกลุ่มชุมชนชาวฮัวของเวปโป (ข้อมูลเมื่อวันที่ 6 ตุลาคม ค.ศ. 2023) ปรากฏการณ์นี้เป็นที่น่าสนใจว่าการเข้าถึงข้อมูล การอ่าน และการติดตามของกลุ่มแฟนคลับที่มากขึ้นอย่างต่อเนื่อง ถือเป็นจุดเริ่มต้นของวัฒนธรรมแฟนคลับใหม่ในพื้นที่แฟนด้อมและแฟนคลับซีรีส์วายไทยในประเทศจีน ในงานศึกษาวิจัยนี้ต้องการทำความเข้าใจพัฒนาการวัฒนธรรมแฟนคลับซีรีส์วายไทยในประเทศจีน

เน้นเชื่อมโยงกับวัฒนธรรมแฟนคลับศิลปิน BKPP ซึ่งเป็นศิลปินที่โด่งดังมากที่สุดของซีรีส์วายไทยในประเทศไทย ใช้การศึกษาผ่านปฏิบัติการทางวัฒนธรรมบนพื้นที่เว่ยป้อ ซึ่งเป็นแพลตฟอร์มที่ทรงอิทธิพลมากที่สุดในสังคมจีน ซึ่งจะทำให้เราเข้าใจพัฒนาการและปฏิบัติการทางวัฒนธรรมของแฟนคลับชาวจีนที่มีผลต่อการขยายและเติบโตซีรีส์วายไทยในประเทศจีนและในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาพัฒนาการวัฒนธรรมแฟนคลับซีรีส์วายไทยในประเทศจีน

3. ระเบียบวิธีวิจัย

บทความวิจัยนี้ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการวิจัยจากการศึกษาเอกสาร (Documentary Research) สืบค้นเอกสารวิชาการในระยะแรก ได้แก่ เอกสารจีนจากฐานข้อมูล CNKI ทั้งประเภทงานวิจัย บทความ วิทยานิพนธ์ ข่าวสารในประเทศจีนและประเทศไทย รวมถึงข้อมูลที่ปรากฏเผยแพร่ในสื่อสาธารณะในแพลตฟอร์มเว่ยป้อประเทศจีน ตั้งแต่ 1 เมษายน ค.ศ. 2020 – 15 ตุลาคม ค.ศ. 2023 งานศึกษาวิจัยนี้ได้รับการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ โดยคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น เลขที่ HE663259 เมื่อวันที่ 28 กันยายน ค.ศ. 2023 และผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บข้อมูลในภาคสนามโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) การสังเกตแบบมีส่วนร่วมและไม่มีส่วนร่วมกับผู้ให้ข้อมูลในระยะที่สองในลำดับต่อไป โดยคำนึงถึงการปกป้องผู้ให้ข้อมูลและเป็นไปตามหลักการของจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์เป็นสำคัญ ซึ่งในบทความวิจัยนี้จะนำเสนอข้อมูลและอภิปรายผลในระยะแรกจากการสืบค้นเอกสารและสื่อเป็นหลัก

4. แนวคิดวัฒนธรรมแฟน และทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับงานศึกษาแฟนคลับ

ผู้วิจัยได้นำแนวคิดวัฒนธรรมแฟน หรือวัฒนธรรมแฟนคลับมาอธิบายพัฒนาการซีรีส์วายไทยในสังคมจีน ซึ่งถือเป็นปรากฏการณ์ทางสังคมที่น่าสนใจในการทำความเข้าใจพลวัตการเปลี่ยนแปลงทางบริบทสังคมในประเทศอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง และทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อวิเคราะห์งานศึกษาที่ผ่านมาเกี่ยวกับแฟนคลับในประเทศไทยและประเทศจีน ดังนี้

4.1 แนวคิดวัฒนธรรมแฟน (Fan Culture)

พัฒนาการของแนวคิดวัฒนธรรมแฟน (Fan Culture) เริ่มต้นมาจากคำว่า “แฟน” (Fan) จากพจนานุกรมออกซ์ฟอร์ด หมายถึง คนที่ชื่นชมใครบางคน บางสิ่งบางอย่างหรือสนุกกับการดูหรือฟังใครบางคน และสนใจอย่างมากในแง่ที่กว้างขวางที่สุด (Oxford University, 2023) ในขณะที่ Jenkins (1992) อธิบายที่มาของคำว่า “แฟน” มาจาก “Fanatic” ซึ่งหมายถึงความหลงใหลชื่นชอบและคลั่งไคล้ เกิดขึ้นครั้งแรกในศตวรรษที่ 19 เมื่อมีนักหนังสือพิมพ์ได้อธิบายถึงผู้ที่มักจะคอยติดตามทีมรักกีฬาอย่างใกล้ชิด จึงเกิดการใช้คำว่า

แฟนขึ้นในการเรียกคนกลุ่มนี้เพื่อสะท้อนสิ่งที่พวกเขากระทำการ จากนั้นต่อมาได้ขยายความเข้าใจของคำนี้และพัฒนาในภาพรวมกลายเป็นผู้ที่เต็มไปด้วยความจงรักภักดีในฐานะผู้ติดตามเองในด้านการกีฬาและด้านการบันเทิงเข้าไปด้วย ซึ่งจะเห็นได้ว่าแฟนในแต่ละกลุ่มมีความชื่นชอบที่แตกต่างกัน จึงมีลักษณะคล้ายคลึงและต่างกันทั้งในด้านรูปแบบของภาพลักษณ์ การแสดงออก การกระทำ และพฤติกรรมในกลุ่มแฟนคลับ โดยเกิดขึ้นในแฟนคลับทั้งด้านดนตรี กีฬา ภาพยนตร์ ศิลปิน ดารา นักร้อง นักแสดง เป็นต้น

ส่วนคำว่า “แฟนคลับ” (Fan Club) คือ กลุ่มคนผู้คลั่งไคล้ ชื่นชอบในสิ่งเดียวกันและมีเป้าหมายไปในทิศทางเดียวกัน มีลักษณะอาการที่ใกล้เคียงทางด้านจิตวิทยาที่มีความพยายามจะสร้างสิ่งที่เรียกร้องความสนใจต่าง ๆ ขึ้นเพื่อทดแทนสิ่งใดที่ขาดหายและพึงต้องการมีในชีวิต จากการสร้างความหมายที่เกี่ยวข้องในทางศาสนาว่า “ผู้เป็นส่วนหนึ่งของโบสถ์ ผู้รับใช้ในโบสถ์ ผู้อุทิศตน” และเคลื่อนย้ายความหมายไปสู่การบิดเบือนความหมายในทางลบที่ว่าเป็น “ผู้คลั่งไคล้ที่มากเกินไป” (Sullivan, 2013, pp. 189-212) ซึ่งในงานวิจัยนี้จะใช้คำว่าแฟนคลับ เนื่องจากเป็นคำที่กลุ่มแฟนคลับมักใช้นิยามตัวตนในการเข้าร่วมกลุ่มและดำเนินกิจกรรมทั้งในพื้นที่ออนไลน์และออฟไลน์

4.2 งานศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมแฟนคลับในประเทศไทยและประเทศจีน

จากการทบทวนวรรณกรรมทำให้เห็นว่า การศึกษาเอกสารในประเทศไทยและประเทศจีนที่เกี่ยวข้องกับแฟนคลับในกลุ่มศิลปิน ส่วนใหญ่มักเสนอมุมมองแฟนคลับในฐานะผู้บริโภค ผู้ผลิต และมองกลุ่มแฟนคลับจากมุมมองของกลุ่มแฟนคลับด้วยกัน ผู้วิจัยในประเทศไทยเน้นศึกษาการสื่อสารและการดำรงตัวตนในกลุ่มเน้นอัตลักษณ์ ทัศนคติ พฤติกรรม และวัฒนธรรมในชุมชนแฟนคลับ โดยงานของ ภัณทิรา สมประเสริฐสุข (2563) ศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมของกลุ่มแฟนคลับ BNK48 ในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นงานศึกษาในเชิงปริมาณที่เสนอว่า ทัศนคติและพฤติกรรมของกลุ่มแฟนคลับในการเลือกซื้อสินค้าของ BNK48 ส่วนใหญ่มีการเลือกซื้อสินค้าทุกช่วงของการออกสินค้าใหม่และสนับสนุนทุกกิจกรรมในเชิงบวกที่ศิลปินจัดงาน ส่วนงานศึกษาวิจัยในประเทศจีนเน้นศึกษาแฟนคลับเชื่อมโยงอารมณ์ อำนาจ และความรู้สึกร่วมในพื้นที่โซเชียลมีเดีย (Social Media) ในงานของ Yang (2009) ได้ศึกษาเศรษฐกิจเชื่อมโยงกับอารมณ์ของแฟนคลับกับสื่อใหม่ โดยแฟนคลับไม่เพียงแต่เป็นผู้บริโภคที่คลั่งไคล้ ยังเป็นผู้สนับสนุนไอดอลที่เหนียวแน่นให้กำลังในการสร้างสรรค์ผลงานและกลายเป็นผู้ผลิตสื่อใหม่ และในงานศึกษาของ Gao (2020) ได้ศึกษาการเคลื่อนย้ายของกลุ่มแฟนและการผลิตทางวัฒนธรรมของการมีส่วนร่วม โดยชี้ให้เห็นว่ากลุ่มแฟนคลับมักจะถูกมองว่าเป็นผู้รักดีต่อศิลปิน แต่ไม่ใช่ผู้รักดีเพียงหนึ่งเดียว อาจมีการชื่นชอบและสนับสนุนในศิลปินอื่น ๆ อีกมากมาย ในการศึกษา Ran and Zhang (2020) ศึกษาปฏิบัติการอำนาจของกลุ่มแฟนคลับวัฒนธรรมวายในเว่ยป้อ ซึ่งมองว่าแฟนคลับเป็นกลุ่มอำนาจในการกำหนดทิศทางการดำเนินกิจกรรมของศิลปินได้ และโยงใยกับกิจกรรมเพื่อการตลาด นอกจากนี้ ยังพบงานวิจัยที่เกี่ยวกับแฟนคลับซีรีส์วายในไทยกับจีนเชื่อมโยงกับสื่อดิจิทัลใหม่ ดังในงานของ Prasannam (2019) ศึกษาว่าบริษัทจีเอ็มเอ็มทีวี (GMMTV)

เน้นใช้กลวิธีการผลิตวิดีโอคู่จิ้นที่แฟนคลับชื่นชอบและสร้างความทรงจำระหว่างศิลปินคู่จิ้นให้เกิดขึ้นในกลุ่มแฟนคลับเพื่อต่อยอดความนิยมศิลปินให้อำรงอยู่ต่อไป ในงานของ Zhang (2021) ศึกษาซีรีส์วายไทยที่ได้รับ ความนิยมในสังคมจีนปี ค.ศ. 2014-2021 ซึ่งให้เห็นว่าการตอบรับซีรีส์วายไทยของกลุ่มแฟนคลับชาวจีนเต็มไปด้วย การบริโภค จินตนาการ และเกิดแรงเสียดทานทางสังคมไปพร้อมกัน นอกจากนี้ ในงานของ Wang and Tan (2023) ศึกษาวิธีการเซ็นเซอร์ (Censorship) แบบมีส่วนร่วมของกลุ่มแฟนคลับซีรีส์วายจีนในเว่ยป้อ พบว่า ความขัดแย้งระหว่างแฟนคลับและแอนตี้แฟนมักจะได้รับการแก้ไขโดยการรายงานไปยังแพลตฟอร์มโดยตรง ในงานของ Jirattikorn (2023) ศึกษาซีรีส์วายไทยในมุมมองของผู้ชมชาวจีนและชาวฟิลิปปินส์ พบว่าจุดเด่นที่ ดึงดูดผู้ชมชาวจีนและชาวฟิลิปปินส์คือนักแสดงหน้าตาดีและความรักระหว่างพระเอกที่ออกนอกกรอบ กฎเกณฑ์ทางสังคม พวกเขายังใช้มุมมองที่ก้าวข้ามจากในสถานะความรักในแบบเพศตรงข้ามกระแสหลักใน การรับชม และปรับตัวขึ้นในการมองความรักที่ไม่แบ่งแยกเรื่องเพศภาวะ

5. ผลการศึกษา

5.1 พัฒนาการวัฒนธรรมแฟนคลับซีรีส์วายไทยในประเทศจีน

ผู้วิจัยพบว่าพัฒนาการวัฒนธรรมแฟนคลับซีรีส์วายไทยในประเทศจีนภายใต้บริบทความเชื่อมโยงใน ประเทศอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง แบ่งออกเป็น 3 ระยะ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) ระยะที่ 1: กำเนิดซีรีส์วายไทยในจีนและประเทศในอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขงในปี ค.ศ. 2014 – ค.ศ. 2018

ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ที่ขยายตัวอย่างเข้มข้น ก่อเกิดความต้องการของผู้บริโภคสื่อทางด้าน วัฒนธรรมที่มีความหลากหลายและมีความเป็นปัจเจกบุคคล (Individual) มากขึ้น ทำให้ซีรีส์วายเป็นที่นิยม อย่างมากในกลุ่มคนหนุ่มสาวหรือคนรุ่นใหม่ โดยเฉพาะประเทศไทยและประเทศจีนเป็นประเทศแรกในพื้นที่ อนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขงที่ก่อการผลิตรายซีรีส์วายเพื่อเผยแพร่ในปี ค.ศ. 2014 ซึ่งได้ขยายตัวอย่างต่อเนื่องและ แพร่หลายในกลุ่มผู้ที่ชื่นชอบซีรีส์วายผ่านพื้นที่สื่อสมัยใหม่ ถือเป็นจุดเริ่มต้นของวัฒนธรรมซีรีส์วายใน ประเทศไทยและประเทศจีนจนนำไปสู่นานาประเทศ

1.1) วัฒนธรรมซีรีส์วายในประเทศไทยและประเทศจีน

วัฒนธรรมซีรีส์วายในแฟนคลับสามารถย้อนกลับไปสู่วัฒนธรรมโดจิน (Doujin: 同人) ของญี่ปุ่น ซึ่งได้รับความนิยมตั้งแต่ในช่วงปี ค.ศ. 1970 แฟนคลับสร้างความสัมพันธ์ของตัวเองจากงานต้นฉบับ ได้แก่ การ์ตูน นวนิยายแฟนฟิก (Fan Fiction) เป็นต้น “วัฒนธรรมวาย (Y)” เริ่มเข้ามาในประเทศไทย ช่วงปลายยุคปี ค.ศ. 1990 ผ่านการ์ตูนและวรรณกรรมที่แปลมาจากภาษาญี่ปุ่น จากนั้นจึงเริ่มมีนักเขียนชาวไทย เขียน “นิยายวาย” ลงในเว็บบอร์ดต่าง ๆ โดยเฉพาะเว็บบอร์ด “Dek-D” ซึ่งได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก (วลิตีร์ สถิตวรพงศ์, 2565) นอกจากนี้ ในประเทศจีนได้นำเข้าวัฒนธรรม “Danmei (耽美)” หรือวัฒนธรรม วายได้เข้าไปในประเทศจีนแผ่นดินใหญ่ในช่วงต้นปี ค.ศ. 1990 ในระยะแรกวัฒนธรรมวายส่วนใหญ่จะ

แพร่กระจายผ่านงานอนิเมะญี่ปุ่น (Anime: アニメ) จนถึงปี ค.ศ. 1997 ในตลาดจีนเริ่มมีความเชี่ยวชาญในการผลิตการ์ตูน “Danmei” และนวนิยาย “Danmei” ดังกล่าวข้างต้น (Tian, 2008, p. 112) อาจกล่าวได้ว่าวัฒนธรรมโดจินของญี่ปุ่นส่งผลกระทบต่อการสร้างวัฒนธรรมซีรีส์วายทั้งในไทยและจีน โดยเฉพาะอุตสาหกรรมนวนิยายวายนำไปสู่การผลิตซีรีส์วายไทยและซีรีส์วายจีน ก่อการพัฒนารูปแบบจากนวนิยายวายสู่ซีรีส์วายซึ่งสามารถเข้าถึงผู้บริโภคสื่อสมัยใหม่ได้ง่ายมากกว่า

จากการพัฒนาของระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตและการเพิ่มขึ้นของพื้นที่โซเชียลมีเดียที่พัฒนาขึ้นอย่างก้าวกระโดดหลังศตวรรษ 2000 วัฒนธรรมแฟนคลับซีรีส์วายได้ขยายพื้นที่และปรับตัวเข้าสู่ระดับการสร้างเครือข่ายทางวัฒนธรรมใหม่ แฟนคลับสามารถรับข้อมูล เกิดพื้นที่การสื่อสาร แบ่งปันผลงานของศิลปินได้อย่างง่ายดาย เกิดช่องทางสื่อสารและแพลตฟอร์มออนไลน์จำนวนมาก โดยเฉพาะทวิตเตอร์และเวปบอร์ดได้กลายเป็นพื้นที่สำคัญสำหรับการรวบรวมและการโต้ตอบของผู้ชมแฟนคลับซีรีส์วายในอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง โดยเฉพาะในแฟนคลับชาวจีนที่อยู่ภายใต้นโยบายควบคุมดูแลและจัดการเกี่ยวกับสื่ออย่างเข้มงวดของรัฐบาลจีน ดังนั้น แฟนคลับชาวจีนส่วนใหญ่มักได้รับข้อมูลและชมซีรีส์วายไทยผ่านแพลตฟอร์มจีนที่เรียกว่า เวปบอร์ด เนื่องจากเข้าถึงได้ง่าย ในลักษณะของข่าวสารที่มีความทันสมัย ข้อมูลสดใหม่ และทันต่อสถานการณ์

เวปบอร์ดเป็นพื้นที่ออนไลน์ที่เปิดตัวในปี ค.ศ. 2009 เป็นสื่อโซเชียลมีเดียในลักษณะแพลตฟอร์มที่ผสมผสานเครือข่ายในการถ่ายทอดข้อมูลแบบเรียลไทม์สั้น ๆ และเป็นหนึ่งในแพลตฟอร์มเครือข่ายที่ใหญ่มีผู้ใช้งานมากที่สุดในประเทศจีน จากรายงานการพัฒนาผู้ใช้ของเวปบอร์ดในปี ค.ศ. 2020 (微博 2020 用户发展报告) โดยศูนย์ข้อมูลเวปบอร์ด (2564) เผยว่าร้อยละ 80 ของผู้ใช้งานเกิดในยุคหลังปี ค.ศ. 1990 และยุคปี ค.ศ. 2000 นอกจากนี้ กลุ่มแฟนคลับซีรีส์วายชาวจีนยังสร้างกลุ่มชุมชนของตนเองในชุมชนชาวฮัวของเวปบอร์ด เนื่องจากซีรีส์วายไทยได้ถูกนำเข้ามามีจำนวนมากและหลากหลายมากขึ้น ผู้วิจัยได้รวบรวมสถิติซีรีส์วายคู่จิ้นไทยที่ได้รับนิยมในชุมชนชาวฮัว (2566) ในปี ค.ศ. 2014 - ค.ศ. 2023 เพื่อชี้ให้เห็นว่าก่อเกิดพัฒนาการซีรีส์วายไทยและขยายการเติบโตในสังคมจีน ดังปรากฏในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ซีรีส์วายคู่จิ้นไทยที่ได้รับนิยมในชุมชนชาวฮัวในเวปบอร์ด (ปี ค.ศ. 2014 - ค.ศ. 2023)

ปี	ชื่อคู่จิ้น	ผลงานหลัก	จำนวนแฟนคลับ (คน)	ช่องทางที่ออกอากาศในไทย	ผู้แปลหลัก
2014	白船 (ปายฉวน)	รักอุ่น วยร้อนแสบ	1.8 หมื่น	MCOT HD	เทียนผู้ไท้จี้ว
2016	singto krist	พี่วักตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง	1.32 แสน	One31, LINE TV	เทียนผู้ไท้จี้ว
2016	Offgun	ทฤษฎีจีบเธอ (2019) เขา...ไม่ใช่ผม (2021)	3.84 แสน	GMM25	เทียนผู้ไท้จี้ว ซี่แพนยี้จี้ว
2017	godbas	เดือนเกี่ยวเดือน	1.4 หมื่น	One31, LINE TV	เทียนผู้ไท้จี้ว
2018	taynew	รักไม่ระบุสถานะ (2019)	1.69 แสน	GMM25	เทียนผู้ไท้จี้ว

ปี	ชื่อคู่จิ้น	ผลงานหลัก	จำนวน แฟนคลับ (คน)	ช่องทางที่ ออกอากาศในไทย	ผู้แปลหลัก
					ชี้แพนยี่จ้อจี้ว
2018	Perhsaint	บังเอิญรัก	1.56 แสน	GMM25, LINE TV	เทียนผู้ไทจี้ว ชี้แพนยี่จ้อจี้ว
2019	Mewgulf	เกลียดนักมาเป็นที่รักกันซะดี ๆ	3.98 แสน	One31, LINE TV	เทียนผู้ไทจี้ว ชี้แพนยี่จ้อจี้ว
2019	Bounprem	เชือกป่าน (2022)	3.52 แสน	One31, lqyi	เทียนผู้ไทจี้ว ชี้แพนยี่จ้อจี้ว
2020	Yinwar	กลรักรุ่นพี่ (2022)	1.35 แสน	wetv	wetv
2020	brightwin	เพราะเราคู่กัน	8.3 หมื่น	GMM25	เทียนผู้ไทจี้ว ชี้แพนยี่จ้อจี้ว
2020	BKPP	แปลรักฉันด้วยใจเธอ	9.07 แสน	LINE TV	เทียนผู้ไทจี้ว ชี้แพนยี่จ้อจี้ว
2021	zeenew	นิ่งเฮียก็หาว่าซื่อ	1.87 แสน	Workpoint TV, lqyi	เทียนผู้ไทจี้ว ชี้แพนยี่จ้อจี้ว
2021	Ohmnanon	แค่เพื่อนครับเพื่อน	1.65 แสน	GMM25, Wetv	เทียนผู้ไทจี้ว ชี้แพนยี่จ้อจี้ว
2022	BBBuild	คินน์ พอร์ช เดอะซีรีส์	2.09 แสน	One31, lqyi	lqyi
2022	Fortpeat	บรรยากาศรัก เดอะซีรีส์	1.2 แสน	GMM25, lqyi	เทียนผู้ไทจี้ว ชี้แพนยี่จ้อจี้ว
2022	Bossnoeul	บรรยากาศรัก เดอะซีรีส์	7.8 หมื่น	GMM25, lqyi	เทียนผู้ไทจี้ว ชี้แพนยี่จ้อจี้ว
2022	Jamfilm	คุณชาย	3.9 หมื่น	One31	เทียนผู้ไทจี้ว ชี้แพนยี่จ้อจี้ว
2023	netjames	อย่าเล่นกับอนล	8.5 หมื่น	One31, lqyi	เทียนผู้ไทจี้ว ชี้แพนยี่จ้อจี้ว

ที่มา : ผู้วิจัยสำรวจจากแพลตฟอร์มเวย์ป้อเมื่อวันที่ 6 กรกฎาคม ค.ศ. 2023

จากการศึกษาพบว่า พัฒนาการวัฒนธรรมแฟนคลับซีรีส์วายไทยในประเทศจีนมีประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้ **ประเด็นแรก** ก่อให้เกิดวัฒนธรรมความนิยมซีรีส์วายไทยในจีนที่สร้างจากแพลตฟอร์มโอทีที (OTT) วีทีวี (WeTV) และ อ้ายฉีอี้ (lqyi) มีการรวบรวมซีรีส์วายไทยจากบริษัทจีเอ็มเอ็มทีวี (GMMTV) ซึ่งเป็นผู้ผลิตซีรีส์วายที่มีจำนวนมากสุด ภายหลังจาก ไลน์ทีวี ไทยแลนด์ (Line TV Thailand) หยุดให้บริการในประเทศไทย เมื่อวันที่ 31 ธันวาคม ค.ศ. 2021 ดังนั้นแพลตฟอร์มโอทีที (OTT) วีทีวี (WeTV) และ อ้ายฉีอี้ (lqyi) ได้มีโอกาส

กลายเป็นตัวแทนแพลตฟอร์มออกอากาศซีรีส์วายไทยที่สำคัญในเวลาต่อมา นอกจากนี้ ซีรีส์วายไทยที่ได้รับความนิยมมักจะเป็นกลุ่มคำบรรยายที่ชื่อว่า “เทียนผู้ไท่จี้ว” (天府泰剧) (2566) และ “ซีแพนยีจี้จี้ว” (喜翻泰剧) (2566) เป็นผู้ทำหน้าที่แปลภาษาไทยเป็นภาษาจีน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการแปลของซีรีส์วายไทยที่ได้รับความนิยมในจีนมักจะไม่ใช้ผ่านช่องหลักหรือช่องที่เป็นทางการ **ประเด็นที่สอง** วัฒนธรรมแฟนคลับซีรีส์วายไทยเรื่องแปลรักฉันด้วยใจเธอ ได้สร้างกระแสความโด่งดังในสังคมจีน ตั้งแต่ปี ค.ศ. 2019 ซีรีส์วายไทยเริ่มมีกระแสความนิยมในตลาดจีน และทำให้มีคู่จิ้นวายหลายคู่จนนำไปสู่การเกิดกลุ่มแฟนคลับคู่จิ้นวายจำนวนมาก ศิลปินซีรีส์วายไทยในรูปแบบคู่จิ้นได้รับความนิยมอย่างต่อเนื่อง และในปี ค.ศ. 2022 ยังเพิ่มจำนวนแฟนคลับของศิลปิน BKPP ให้มีจำนวนแฟนคลับซีรีส์วายไทยที่เยอะที่สุดในประเทศจีนอีกด้วย

1.2) กลุ่มแฟนคลับ : ผู้ผลิตคำบรรยายในฐานะผู้เผยแพร่หลักของซีรีส์วายไทยในสังคมจีน

คนกลุ่มที่ชื่นชอบและชมซีรีส์วายได้สร้างกลุ่มคำบรรยายที่เรียกว่า “เทียนผู้ไท่จี้ว” ในจีน ซึ่งได้รับความสนใจจากสังคมชาวจีนในเว่ยป้อจำนวนมาก พวกเขาเป็นผู้ผลิตแรกที่มีบทบาทแปลซีรีส์วายไทย แม้ว่าในเวลานั้น การแปลซีรีส์วายไทยเรื่องรักรุ่น วัยรุ่นแสน (2014) ของพวกเขาจะยังใช้คำศัพท์เป็นภาษาอังกฤษของยูทูบ (YouTube) แปลเป็นภาษาจีน จนมาถึงซีรีส์วายไทยเรื่องไดอารี่ตุ๊ดซี่ส์ เดอะซีรีส์ (2016) พวกเขาใช้ภาษาจีนที่มีวรรณกรรมและอารมณ์ขันได้อย่างน่าดึงดูด ก่อให้เกิดความสนใจโดยเฉพาะผู้ชมในโลกอินเทอร์เน็ตของชาวจีน ทำให้กลุ่มเทียนผู้ไท่จี้วได้สะสมการเพิ่มจำนวนแฟนคลับ และการพัฒนาฐานแฟนคลับอย่างรวดเร็ว ซึ่งการพัฒนาทางเทคโนโลยีในการแปลเป็นสาเหตุการรับชมที่มากขึ้นและการพัฒนาส่งเสริมทางเทคนิคได้ช่วยในการพัฒนาละครซีรีส์ในระบบออนไลน์ นอกจากนี้ เทียนผู้ไท่จี้วยังอัปโหลดแต่ละตอนของซีรีส์วายไทยที่แปลแล้วไปที่ยูคุ (Youku) ซึ่งเป็นแพลตฟอร์มโอทีทีแรกที่ให้การอัปโหลดและพื้นที่เก็บข้อมูลเกิดขึ้นได้อย่างไม่จำกัดสำหรับไมโครวิดีโอฟรี ผู้ใช้สามารถอัปโหลดวิดีโอได้ด้วยตนเองในสังคมจีน ทำให้ซีรีส์วายเรื่อง SOTUS The Series ได้รับความนิยมในเว่ยป้อเป็นอย่างมาก โดยในปี ค.ศ. 2016 พวกเขาเริ่มแปลตามเวลาจริงหรือที่เรียกว่าเรียลไทม์ (Real Time) ในแพลตฟอร์มโอทีทีที่ชื่อ Bilibili และการแปลในลักษณะนี้เพิ่มจำนวนผู้ชมออนไลน์แบบเรียลไทม์ถึงหลายแสนคนต่อการเผยแพร่ในช่วงเวลานั้น ถือเป็นปรากฏการณ์ทางสังคมที่ไม่เคยปรากฏมาก่อนในแฟนคลับซีรีส์วายชาวจีน

ในปี ค.ศ. 2017 มีสมาชิกในเทียนผู้ไท่จี้วได้ร่วมมือกับบริษัท FunThai Culture (泛泰文化) จัดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในกลุ่มคำบรรยาย “เทียนผู้ไท่จี้ว” เพื่อการทำรายได้เชิงพาณิชย์ สมาชิกบางคนเลือกออกจากกลุ่มคำบรรยาย และประกาศสร้างกลุ่มคำบรรยายใหม่ที่เรียกว่า “ซีแพนยีจี้จี้ว” ในเว่ยป้อ เนื่องจากความคิดเห็นที่แตกต่างกันในปี ค.ศ. 2017 และปัญหาลิขสิทธิ์ในการทำรายได้ จากนั้นแพลตฟอร์มโอทีที Bilibili เริ่มลบละครโทรทัศน์ต่างประเทศที่แปลจำนวนมากออกจากระบบรวมถึงซีรีส์วายไทย การเปลี่ยนแปลงในครั้งนี้เป็นจุดเริ่มต้นที่ผู้ชมแฟนคลับชาวจีนไม่สามารถรับชมซีรีส์วายไทยบนแพลตฟอร์มโอทีทีได้อย่างอิสระ

อีกต่อไป ส่วนใหญ่มักจากดูซีรีส์วายไทยผ่านคลาวด์ไดรฟ์ (Cloud Drive)¹ โดยกลุ่มคำบรรยาย หรือฟังก์ชันการเล่นวิดีโอออนไลน์ของเวปไซต์ จึงมีผลให้ผู้ชมแฟนคลับชาวจีนเชื่อมโยงกับกลุ่มคำบรรยายและแพลตฟอร์มเวปไซต์มากขึ้น อันเนื่องมาจากกลุ่มคำบรรยายเทียนฟู่ไจ๊ว (2566) และซีแพนยี่จื่อจื่อ (2566) ไม่ได้มีเพียงแต่การแปลข้อความเท่านั้น แต่ยังมีฟังก์ชันเชื่อมต่อกับแฟนคลับอีกด้วย อาทิเช่น การผลิตวิดีโอทัศน์ เพลงไทย และรายการยอดนิยมเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย นอกจากนี้ ไม่เพียงแต่การแปลซีรีส์วายไทยเท่านั้น ยังมีซีรีส์วายของต่างประเทศอื่นในภูมิภาคกลุ่มน้ำโขงอยู่ในพื้นที่ออนไลน์นี้ด้วย ทำให้กลุ่มคำบรรยายสะสมการเพิ่มจำนวนผู้ชมที่ชื่นชอบซีรีส์วายได้มากขึ้นอีก และเอื้อต่อการขยายตัวของกลุ่มแฟนคลับที่ชื่นชอบซีรีส์วายไทยในอาณาบริเวณกลุ่มน้ำโขง ได้แก่ เวียดนาม ลาว และเมียนมา

1.3) บทบาทของบริษัทจีเอ็มเอ็มทีวี (GMMTV) ในฐานะผู้ขยายฐานแฟนคลับและเศรษฐกิจซีรีส์วายไทย

ซีรีส์วายไทยเรื่อง SOTUS The Series (2016) สร้างโดยบริษัทจีเอ็มเอ็มทีวี (GMMTV) เป็นซีรีส์วายไทยที่เผยแพร่เข้าไปในสังคมจีนอย่างกว้างขวาง และเริ่มมีกลุ่มแฟนคลับเกิดขึ้น ซึ่งมีลักษณะแตกต่างจากซีรีส์วายไทยเรื่องรักวุ่น วัยรุ่นแสบ (2014) ที่หลังจากเรื่อง SOTUS The Series (2016) ออกอากาศเสร็จสิ้น ทางบริษัทจีเอ็มเอ็มทีวี (GMMTV) มีการขายผลิตภัณฑ์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับซีรีส์วาย เช่น สร้อยเกียร์ เสื้อยืด เป็นต้น ต่อมาในปี ค.ศ. 2017 ได้ออกอากาศซีรีส์วายไทยเรื่อง SOTUS The Series ภาคที่ 2 ต่อเพื่อให้กระแสความชื่นชอบยังคงอยู่ นอกจากนี้ ผู้วิจัยรวบรวมข่าวสารในบัญชีเฟซบุ๊กอย่างเป็นทางการของบริษัทจีเอ็มเอ็มทีวี (GMMTV) (2566) พบว่า ทีมศิลปินเรื่อง SOTUS The Series ยังจัดแฟนมีตติ้งในนานาประเทศทั้งหมด 7 ประเทศ ในปี ค.ศ. 2018 - ค.ศ. 2019 คล้ายทัวร์แฟนมีตติ้งในประเทศแถบทวีปเอเชีย ได้แก่ จีน ญี่ปุ่น เกาหลี สิงคโปร์ ฟิลิปปินส์ เวียดนาม และเมียนมา โดยเฉพาะในประเทศจีนมีงานทั้งหมด 6 เมือง ซึ่งทำให้ทางบริษัทจีเอ็มเอ็มทีวี (GMMTV) ได้เห็นถึงศักยภาพที่ยิ่งใหญ่ของแฟนคลับซีรีส์วายไทยจำนวนมากและผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจขนาดใหญ่

จากความนิยมซีรีส์วายที่ได้รับความนิยมอย่างมากจากประเทศจีน ผู้ชมหรือแฟนคลับมองว่าเป็นสิ่งที่มีคุณค่าต่อตนเอง การแสดงพฤติกรรมในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมเช่นนี้กลายเป็นพื้นที่ที่สามารถนำเสนอให้คนอื่นเห็นความชื่นชอบของตน โดยเฉพาะบริษัทจีเอ็มเอ็มทีวี (GMMTV) และ ในปี ค.ศ. 2018 แฟนไชน่าชาวจีนในเวปไซต์ชื่อว่า “@泰剧一年生_SotusSeries” มีแฟนคลับติดตามจำนวนถึง 1 ล้านคน ทำให้ศิลปินจากเรื่องเดือนเกี้ยวเดือน (2017) คริส-สิงโตถ่ายวิดีโอเพื่อขอบคุณแฟนคลับชาวจีนอย่างจริงจัง โดยทางบริษัทจีเอ็มเอ็มทีวี (GMMTV) ยังร่วมมือกับแฟนไชน่าที่ให้ศิลปินปรากฏตัวพร้อมแจกลายเซ็นเพื่อฉลองจำนวนแฟนไชน่าถึง 1 ล้านคน

¹ คลาวด์ไดรฟ์ ภาษาอังกฤษเรียกว่า Cloud Drive เป็นเครื่องมือจัดเก็บข้อมูลเครือข่ายที่ให้ผู้มีฟังก์ชันการจัดเก็บไฟล์ การแชร์ การเข้าถึง การสำรองข้อมูล และการจัดการเอกสารอื่น ๆ ซึ่งได้รับความนิยมอย่างมากในชาวจีน เช่น Baidu Cloud Disk, Alibaba Cloud Disk, Quark Cloud Disk เป็นต้น ผู้วิจัยกล่าวถึงในที่นี้เพื่อแสดงให้เห็นว่าผู้ชมแฟนคลับชาวจีนมักจะใช้เพื่อจัดเก็บตอนซีรีส์วายไทยที่แปลจากกลุ่มคำบรรยาย

2) ระยะที่ 2: การเติบโตของซีรีส์วายไทยและความนิยมอย่างแพร่หลายในสังคมจีน ปี ค.ศ. 2019 – ค.ศ. 2021

สำหรับแฟนคลับชาวจีนที่ชื่นชอบซีรีส์วายไทยในช่วงปี ค.ศ. 2019 - ค.ศ. 2021 นับเป็นช่วงของการเติบโตอย่างยั่งยืน และเกิดการขยายกลุ่มแฟนคลับในรูปแบบต่าง ๆ อย่างมหาศาล ผู้วิจัยขอยกตัวอย่างซีรีส์วายไทยเรื่อง เพราะเราคู่กัน (2020) และเรื่องแปลรักฉันด้วยใจเธอ (2020) เพื่ออธิบายพัฒนาการซีรีส์วายไทยในสังคมจีน จากการศึกษาพัฒนาการวัฒนธรรมวายในสังคมไทยและจีน ก่อให้เกิดการรับรู้ถึงวัฒนธรรมวายที่สามารถเข้าถึงและเริ่มสร้างซีรีส์วายในสองประเทศที่มีความคล้ายคลึงกัน โดยซีรีส์วายไทย และซีรีส์วายจีนทั้งหมดสร้างจากนวนิยายวายจีน เนื่องจากสถานการณ์ของประเทศและเงื่อนไขในการควบคุมละครซีรีส์ของจีนในการออกอากาศซีรีส์วายจีนเรื่อง Addicted (2015) พบปัญหาที่ไม่สามารถออกอากาศได้จนจบบริบูรณ์เนื่องจากถูกห้ามในเว็บไซต์วิดีโอ ทำให้ผู้ชมแฟนคลับและผู้สร้างซีรีส์วายจีนทราบถึงทัศนคติของรัฐบาลจีนต่อซีรีส์วายเป็นอย่างไร ในปี ค.ศ. 2018 ซีรีส์วายจีนเรื่อง Guardian ที่ออกอากาศได้รับความนิยมอย่างมากแต่ในความเป็นจริงแล้ว ซีรีส์เรื่องนี้ไม่สามารถถือเป็นซีรีส์วายได้ ด้วยความสัมพันธ์ของพระเอกชายสองคนในซีรีส์เรื่องนี้ถูกปรับเปลี่ยนเป็นเพียงเพื่อนกัน พวกเขาไม่ใช่แฟน ไม่ใช่คู่รักและไม่มีการแสดงความโรแมนติกตามเรื่องราวในนวนิยายวายเพื่อให้สามารถผ่านการตรวจสอบจากรัฐบาลจีน และผู้เขียนบทได้ลบฉากที่ใกล้ชิดออกไปแต่ยังคงรักษาเนื้อเรื่องเชิงโต้ตอบของตัวละครเอาไว้ให้ได้มากที่สุด ทำให้ผู้ชมเกิดพื้นที่ในการจินตนาการและสร้างข้อคิดใหม่ได้ด้วยตนเอง จากกระแสความสำเร็จของซีรีส์วายจีนเรื่องนี้ ทำให้มีผู้ลงทุนหมายลงทุนสร้างซีรีส์วายจีนที่ปรับโฉมใหม่มากขึ้น ในขณะเดียวกันก็เกิดความนิยมในซีรีส์สองเรื่อง ได้แก่ The Untamed (2019) และ Word of Honor (2021) โดยซีรีส์วายจีนเรื่อง The Untamed (2019) เกิดเป็นผลงานจากต้นฉบับที่หลากหลาย ได้แก่ การ์ตูน ละครวิทยุ แอนิเมชัน เกม แฟนอาร์ต ละคร ภาพยนตร์ งานแฟ้มมีดตั้งและคอนเสิร์ต ทั้งนี้เพื่อตอบสนองกระแสซีรีส์วายในประเทศอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขงที่มาแรงในช่วงเวลาดังกล่าวโดยวีทีวี (WeTV) ยังถือว่าเรื่อง The Untamed (2019) เป็นส่วนสำคัญของการขยายโอกาสเข้าสู่ตลาดในประเทศอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขงอื่น ๆ

จากกระแสซีรีส์วายจีนในระบบอินเทอร์เน็ตหรือโลกออนไลน์ ส่งผลให้ซีรีส์วายไทยเรื่องเพราะเราคู่กัน ในปี ค.ศ. 2020 ได้รับความนิยมจากผู้ชมและแฟนคลับชาวจีนเป็นอย่างมาก เนื่องจากหน้าตาของนักแสดงและเคมีของคู่จิ้นหลักที่สร้างกระแสได้เป็นอย่างดี ความโด่งดังของซีรีส์วายไทยเรื่องนี้ยังไม่ทันออกอากาศจนอวสาน นักแสดงหลักสองคนก็มาเปิดบัญชีทางการของตัวเองในเว่ยป๋อ เพื่อสื่อสารกับแฟนคลับชาวจีนโดยผู้สร้างซีรีส์วายไทยเรื่องนี้เป็นซีรีส์วายไทยอีกเรื่องหนึ่งที่ผลิตโดยบริษัทจีเอ็มเอ็มทีวี (GMMTV) และได้รับความนิยมในประเทศจีน หลังจากซีรีส์วายไทยเรื่องพี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง ออกอากาศในปี ค.ศ. 2016 ได้สร้างกระแสแต่ไม่สามารถนำเข้าไปในตลาดจีนได้อย่างเปิดเผย แม้แต่บริษัทจีเอ็มเอ็มทีวี (GMMTV) ที่เป็นบริษัทที่มีประสบการณ์นำเสนอซีรีส์วายไทยในจีนที่ประสบความสำเร็จมาแล้ว ก็ยังดำเนินการได้ยากมากด้วยนโยบายรัฐบาลจีนที่ไม่เอื้อในการเผยแพร่

จนกระทั่งในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 2020 ซีรีส์วายไทยเรื่องแปลรักฉันด้วยใจเธอ ได้ออกอากาศเผยแพร่สู่สาธารณชน ซึ่งเป็นละครชุดแนว Romantic Coming of Age ในโปรเจกต์พิเศษ BKPP Project ผลิตโดยบริษัทนาดาวบางกอก ได้รับความนิยมอย่างมากในประเทศจีน เห็นได้จากซีรีส์เรื่องนี้ได้รับรางวัล Weibo TV Drama Awards 2020 นอกจากนี้เรื่องราวของเนื้อหาในซีรีส์ ยังมีสาเหตุสำคัญที่แฟนคลับชื่นชอบ ซีรีส์วายเรื่องนี้ นั่นคือ พระเอกทั้งคู่เป็นคนไทยเชื้อสายจีน ทำให้ผู้ชมชาวจีนมีความรู้สึกถึงความผูกพันและความใกล้ชิดทางชาติพันธุ์กับศิลปินทั้งคู่อีกด้วย ซีรีส์วายไทยเรื่องแปลรักฉันด้วยใจเธอ กลายเป็นซีรีส์วายไทยที่สะท้อนให้เห็นจุดเริ่มต้นที่โดดเด่นของแฟนคลับชาวจีนที่ชื่นชอบและคลั่งไคล้ศิลปินในเรื่องนี้เป็นอย่างมาก ส่งผลให้คู่พระเอก บิวกิ้น (พุฒิพงศ์ อัสสรัตนกุล) กับพีพี (กฤษฎ์ อำนวนยเดชกร) กลายเป็นศิลปินไทยที่ได้รับความนิยมของคนหนุ่มสาวชาวจีนมากที่สุดในปัจจุบัน

การรวมตัวของกลุ่มแฟนคลับสะท้อนให้เห็นการให้คุณค่าทางด้านอารมณ์ ความรู้สึกที่เปี่ยมไปด้วยความรักที่มีต่อศิลปิน แฟนคลับใช้ศักยภาพด้านการบริโภคและกลายเป็นผู้สื่อสารที่ทำให้ผู้คนได้รู้จักศิลปินของพวกเขามากขึ้น กลุ่มแฟนคลับเหล่านี้นำกลวิธีการสร้างแฟนด้อมเข้ามาใช้ในกลุ่มแฟนคลับศิลปิน BKPP โดยมีจุดเด่นที่น่าสนใจในการสร้างแฟนไซต์ (Fansite) ในเว่ยป้อ ซึ่งมีความหลากหลายของกิจกรรมเพื่อสร้างชุมชนในการแลกเปลี่ยนข้อมูลของศิลปิน แฟนไซต์แต่ละกลุ่มมีบทบาทและมีหน้าที่รับผิดชอบในแบบฉบับของตนเองในฐานะแพลตฟอร์มแบบเปิด แพลตฟอร์มเว่ยป้อยังเชื่อมโยงแฟนคลับชาวจีนกับแฟนคลับในประเทศอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงอีกด้วย ในงานคมชัดลึกอวอร์ดครั้งที่ 17 ในปี ค.ศ. 2021 แฟนไซต์ชาวจีนได้ร่วมมือกับแฟนไซต์ชาวไทยการโหวตให้กับศิลปินที่ตนชื่นชอบ และการโหวตดังกล่าวนี้สามารถส่งได้เฉพาะวิธีการส่งข้อความในไทยเท่านั้น จึงเกิดเป็นความร่วมมือกันระหว่างกลุ่มแฟนคลับไทย-จีนข้ามชาติเพื่อโหวตศิลปินและดำเนินกิจกรรมเป็นระยะเวลากว่า 4 เดือน นอกจากนี้ ยังมีแฟนคลับชาวจีนเขียนโพสต์ในเว่ยป้อแชร์กับแฟนคลับจีนกลุ่มอื่นว่าเมื่อเข้าสู่ระบบอินสตาแกรมได้พบโฆษณา “INSTAGRAM STORY ADS” ซึ่งเป็นโฆษณาที่แฟนคลับชาวเวียดนามลงเพื่อสนับสนุนการเปิดตัวเพลงใหม่ของศิลปิน BKPP ความน่าสนใจคือพื้นที่ลงโฆษณานี้มีเพียงประเทศเวียดนาม ไทย และจีน นอกจากนี้ แพลตฟอร์มเว่ยป้อยังเป็นพื้นที่จัดกิจกรรมแฟนคลับออนไลน์ในช่วงโควิด-19 เนื่องจากแฟนคลับชาวจีนที่ไม่มีทักษะสื่อส่วนใหญ่จะเข้าร่วมกิจกรรมที่แฟนไซต์จัดการในลักษณะอื่น ๆ โดยเฉพาะกิจกรรมการสนับสนุนเพื่อให้ผู้คนรู้จักศิลปิน BKPP มากขึ้น แฟนคลับเรียกว่าการสร้างการรับรู้ (Awareness) ในวงกว้าง โดยในวันเกิดทุกปีของศิลปิน BKPP จะมีกิจกรรมออนไลน์ที่แฟนไซต์จีนรับผิดชอบจัดงาน ส่วนใหญ่จะเป็นกิจกรรมโชว์ป้าย (Show) และกิจกรรมบริจาคเพื่อศิลปิน กิจกรรมโชว์ป้ายจะเป็นการโฆษณาในพื้นที่สาธารณะด้วยกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การเช่ารถบัสและรถตุ๊กตุ๊กติดป้ายโฆษณา เข้าพื้นที่โฆษณาในสถานีรถไฟใต้ดิน และป้ายในสถานีรถไฟฟ้า BTS ในวันเกิดของศิลปิน BKPP ซึ่งเริ่มจัดกิจกรรมขึ้นในปี ค.ศ. 2021 รวมถึงการแสดงหน้าจอ LED ของห้างสรรพสินค้าที่มีชื่อเสียงในประเทศไทย มักจะใส่รูปภาพและวิดีโอที่เกี่ยวข้องกับศิลปิน BKPP ทำให้แฟนคลับไปถ่ายรูปและคนทั่วไปเกิดความสนใจ เกิดความใคร่รู้จักหน้าตาของศิลปิน BKPP

กลุ่มแฟนคลับสามารถสร้างความกระตือรือร้นและกระตุ้นการบริโภคอยู่ตลอดเวลา เนื่องจากแฟนคลับมีแนวโน้มที่จะซื้อและรวบรวมสินค้าที่เกี่ยวข้องกับศิลปิน BKPP ทั้งหมด อุปนิสัยการบริโภคของแฟนคลับสามารถประเมินได้จากการบริโภคที่ไร้ขอบเขตในรูปแบบอุตสาหกรรมทางวัฒนธรรม การสนับสนุนจากแฟนคลับสะท้อนให้เห็นถึงผลประโยชน์โดยตรงที่เกิดจากพฤติกรรมซื้อและวัฒนธรรมบริโภคของแฟนคลับ ในงานเปิดตัวสินค้าและผลิตภัณฑ์ดูแลผิวหน้าในเว็บขายสินค้าออนไลน์เถาเป่า (Taobao) ของศิลปินพีพี ซึ่งได้รับเชิญจากเครื่องสำอางภายใต้แบรนด์มิสทิน (Mistine) (2566) ในวันที่ 19 มีนาคม ค.ศ. 2022 ทำยอดขายภายในงานสูงถึง 7.3 แสนหยวน (ประมาณ 3.75 ล้านบาท) ผลิตภัณฑ์ใหม่บำรุงริมฝีปาก “Caremate” ของศิลปิน BKPP ขายในแพลตฟอร์มเถาเป่า เพียงไม่ถึง 5 วินาทีขายหมดเกลี้ยง แม้ในช่วงโควิด-19 ศิลปินซีรีส์วายไทยหลายคู่ของบริษัทจีเอ็มเอ็มทีวี (GMMTV) ได้รับเชิญจากแบรนด์มิสทินและแบรนด์ TARO (2566) ที่ขายสินค้าออนไลน์ในจีนไปร่วมงาน ในแต่ละครั้งจะมีแฟนคลับกำลังซื้อสูง (Fan Benefits) จากทางบริษัทฝ่ายร่วมทุนสนับสนุนกิจกรรม ส่วนใหญ่จะเป็นลูกค้าที่ซื้อสินค้ามูลค่าสูงที่สุดจะมีโอกาสได้พบพูดคุยเป็นเวลา 1 นาทีกับศิลปิน หรือขอลายเซ็นจากศิลปินตัวจริง วิธีการนี้สร้างให้แฟนคลับเงินเกิดการสนับสนุนอย่างเต็มที่เพื่อให้เงินลงทุนร่วมเห็นมูลค่าการค้าของศิลปิน และมีโอกาสเชิญศิลปินมาร่วมงานในอนาคต

สิ่งเหล่านี้ชี้ให้เห็นว่า ซีรีส์วายไทยได้สร้างพื้นที่เศรษฐกิจของแฟนคลับศิลปินซีรีส์วายไทย แฟนคลับเงินมักจะทำอาหารสนับสนุนให้ศิลปินและทีมงานตามรูปแบบวัฒนธรรมแฟนคลับไทย ซึ่งเรียกว่า “กองเสบียง (Food Support)” ผ่านการระดมทุนในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อเป็นการส่งกำลังใจให้ศิลปินทำงาน หลังจากซีรีส์วายออกอากาศจบทุกตอน ทางบริษัทจะเตรียมขายผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับซีรีส์วาย หรือสื่อในรูปแบบวีดีโอ (DVD) หากมีฐานแฟนคลับที่ใหญ่จะเปิดแฟนมีตติ้งไปทั่วทวีปเอเชีย โดยเฉพาะประเทศไทย เวียดนาม เกาหลี สิงคโปร์ และจีน ส่วนหลักฐานที่ยืนยันว่าศิลปินคู่ไหนมีฐานแฟนคลับที่ยิ่งใหญ่ สามารถวิเคราะห์ได้จากรูปแบบกิจกรรมการสนับสนุนของแฟนคลับ นอกจากนี้ ศิลปินสามารถขายสินค้าในอีพ็อกหรือแบรนด์ตัวเองในงานแฟนมีตติ้งและคอนเสิร์ตร่วมด้วย ซึ่งแสดงให้เห็นมูลค่าการค้าของศิลปินให้กับนายทุนในยุคโลกาภิวัตน์ ปริมาณข้อมูล (Data) ได้กลายเป็นตัวบ่งชี้ว่าศิลปินดังกล่าวนั้นมีชื่อเสียงหรือไม่ ข้อมูลและมูลค่าเงินหมุนเวียนแสดงถึงความน่าดึงดูด รวมถึงอิทธิพลของศิลปินในการดึงดูดแฟนคลับ และศิลปินยังได้เชื่อมโยงผ่านผลงานตัวเอง โดยผลงานเป็นตัวชี้วัดที่สำคัญในการประเมินความนิยมและการสร้างคุณค่าในศิลปิน ดังนั้น นายทุนมักจะชอบ “ศิลปินที่เป็นที่รู้จัก” ที่มีความนิยมสูงและศิลปินที่มีฐานแฟนคลับจำนวนมากจะส่งอิทธิพลที่ดีเยี่ยมในการกระตุ้นยอดขาย ส่งผลให้การสนับสนุนศิลปินในด้านการบริโภคได้กลายเป็นสิ่งสำคัญของแฟนคลับเพื่อเพิ่มความนิยมและต่อยอดความนิยมในอุตสาหกรรมของแฟนคลับ เป็นการเพิ่มมูลค่าทางธุรกิจผ่านตัวศิลปิน เมื่อแฟนคลับบริโภคสินค้า พวกเขาสนใจผลประโยชน์ที่อยู่เบื้องหลังผลิตภัณฑ์ที่สามารถนำไปใช้ในการสนับสนุนศิลปินที่ตัวเองชื่นชอบมากกว่าการใช้ผลิตภัณฑ์หรือสินค้าเหล่านั้น สะท้อนถึงสัญญาณที่แฝงในการบริโภคสินค้าที่เต็มไปด้วยอำนาจการต่อรองและการช่วงชิงพื้นที่การรับรู้ การมีตัวตนของศิลปินที่แฟนคลับสนับสนุนอยู่ด้วยนั่นเอง

3) ระยะที่ 3: ความหลากหลายในวัฒนธรรมแฟนคลับซีรี่ย์สวายไทยปี ค.ศ 2022 – ค.ศ. 2023

ซีรี่ย์สวายไทยเข้ามาสู่ประเทศจีนด้วยการพัฒนาของโลกาภิวัตน์และเทคโนโลยีเครือข่ายอินเทอร์เน็ต แฟนคลับชาวจีนคุ้นเคยกับวัฒนธรรมสมัยนิยมและทรัพยากรสื่อเพื่อผลิตผลงานทางวัฒนธรรมของตนเอง รวมถึงวิดีโอรูปภาพ ภาพวาดด้วยมือ นวนิยาย เพลง เกม และแฟนอาร์ต (อาทิ อัลบั้มภาพ โปสเตอร์ ปฏิทิน การ์ด ตู๊กตา เครื่องประดับแขวน ฯลฯ) การผลิตทางวัฒนธรรมประเภทนี้ผูกติดอยู่กับศิลปิน โดยมีจินตนาการ และจินตนากรรมทางสังคมเป็นแรงจูงใจในการสร้างสรรค์ ความบันเทิงเป็นจุดประสงค์แฝง และมีอารมณ์รักศรัทธาในศิลปินที่รุนแรง และความมั่งคั่งอย่างเป็นทางการกลายเป็นคุณลักษณะหลักที่นิยม (Bao, 2013, pp. 122-124) แม้การแพร่ระบาดของโควิด-19 จะยาวนานกว่า 3 ปี และทำให้แฟนคลับชาวจีนไม่สามารถสัมผัสกับศิลปินซีรี่ย์สวายไทยได้อย่างใกล้ชิด แต่ไม่ส่งผลกระทบต่อกลุ่มแฟนคลับชาวจีนที่ขยายตัวแต่อย่างใด ในทางตรงกันข้าม เมื่อวันที่ 6 มกราคม ค.ศ. 2022 ในงานประชุมสภากาชาดและโทรทัศน์แห่งชาติจีน ระบุว่าห้ามออกอากาศซีรี่ย์สวายจีนออนไลน์ ซึ่งเป็นโอกาสที่ทำให้ซีรี่ย์สวายไทยได้รับแรงดึงดูดจากผู้ชม แฟนคลับชาวจีนมากขึ้น แพลตฟอร์มโอทีทีจีนได้ร่วมมือกับนักลงทุนในประเทศไทยสร้างซีรี่ย์สวายไทยเพื่อจะได้ขยายเข้าสู่ตลาดไทยมากขึ้น เช่น ซีรี่ย์สวายไทยเรื่องกินัน พอร์ช เดอะซีรี่ย์ (2022) กลรักรุ่นพี่ (2022) ส่วนศิลปินซีรี่ย์สวายไทยจะจัดงานหลากหลายเพื่อให้แฟนคลับได้มีโอกาสเจอกับศิลปินไทยหลังจากสถานการณ์โควิด-19

หลังจากสถานการณ์โควิด-19 ตลาดแฟนคลับในจีนก็เริ่มกลับมาฟื้นตัวอีกครั้ง ซึ่งเริ่มขยายตัวอีกครั้ง ในปี ค.ศ. 2023 เริ่มต้นจากการมีคอนเสิร์ต เทศกาลดนตรี (Music Festival) หรืองานกิจกรรมออฟไลน์ มากมาย แต่เนื่องจากสภาพทางเศรษฐกิจซีรี่ย์สวายจีนที่ตกต่ำ และรัฐบาลจีนก็มีความคลุมเครือเกี่ยวกับการอนุมัติกิจกรรมของซีรี่ย์สวายหรือชายรักชาย จึงยังมีผลกระทบต่อการจัดแฟนมีตติ้งของศิลปินซีรี่ย์สวายไทยในประเทศจีน ทำให้สถานภาพซีรี่ย์สวายไทยในจีนจึงยังไม่มีที่ชัดเจน จนในเดือนพฤษภาคม ค.ศ. 2023 ศิลปินบิวกิ้นเป็นศิลปินไทยคนแรกที่จะได้รับเชิญให้เข้าร่วมเทศกาลดนตรีจีนในเมืองชิงเต่า เทศกาลดังกล่าวดึงดูดกลุ่มแฟนคลับชาวจีนนับหมื่นเพื่อไปร่วมชมการแสดง และแฟนคลับชาวจีนยังร้องเพลงของบิวกิ้นได้เป็นจำนวนมาก ศิลปินบิวกิ้น (2564) ยังกล่าวถึงงานนี้ในสื่อไทยว่า “แฟนคลับชาวจีนร้องเพลงไทยชัดมากครับ ร้องชัดเหมือนคนไทยเลย ตกใจและประทับใจสุด ๆ ครับ...” ต่อมาเดือนมิถุนายน ค.ศ. 2023 เทศกาลดนตรีจีนในเมืองซางฮานได้เชิญศิลปินไทยรวมทั้งคู่จิ้น BKPP คู่จิ้น Bossnoeul คู่จิ้น Fortpeat และวงดนตรี HYBS สร้างแรงดึงดูดแฟนคลับชาวจีนมากมาย เป็นผลให้นักลงทุนชาวจีนได้เห็นพลังการบริโภคของกลุ่มแฟนคลับซีรี่ย์สวายไทย ดังนั้น เทศกาลดนตรีในจีนหลายงานได้เชิญศิลปินซีรี่ย์สวายไทยอีกบ่อยครั้ง แต่ยังไม่ปรากฏว่างานอื่น ๆ ได้รับการอนุมัติจากรัฐบาลอย่างชัดเจน จึงทำให้เทศกาลดนตรีที่มีการเชิญศิลปินซีรี่ย์สวายไทยจำนวนมากถูกยกเลิกไป อย่างไรก็ตาม พบว่ามีชาวจีนที่เป็นนายหน้าและล่ามในไทยอธิบายในสื่อออนไลน์กล่าวถึงเหตุผลที่ไม่ได้รับการอนุมัติ เนื่องจากมีแฟนคลับฝ่ายตรงข้ามไปรายงานต่อส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในจีน ส่งผลให้มีการยกเลิกเทศกาลดนตรี ซึ่งอาจจะส่งผลกระทบด้านลบต่องานและธุรกิจเกี่ยวกับศิลปินไทยในจีน

ฉะนั้น มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ศิลปินซีรี่ย์วายไทยควรคำนึงถึงเงื่อนไขของประเทศจีนและวัฒนธรรมแฟนคลับจีน โดยเฉพาะเมื่อมีการรับงานที่เกี่ยวข้องความร่วมมือกับธุรกิจออนไลน์ในจีนเพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาทิศทางการอนุมัติกิจกรรมออนไลน์ในประเทศจีนจะยิ่งเพิ่มความเข้มงวดมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่ทั้งนี้พบว่า การถ่ายทอดสดทางออนไลน์จะค่อนข้างผ่อนคลายและได้รับความนิยมมากขึ้น ซึ่งจนถึงขณะนี้ ยังไม่พบกิจกรรมทางออนไลน์ใดถูกยกเลิกโดยส่วนราชการของประเทศจีน

นอกจากการจัดงานแฟนมีตติ้ง (Fan Meeting) และคอนเสิร์ต ศิลปินไทยยังมีงานธุรกิจลักษณะที่เรียกว่าแซกรับเชิญไปทั่วประเทศไทยหรือต่างประเทศ ทางบริษัทหรือทีมงานศิลปินจะประกาศล่วงหน้าหนึ่งสัปดาห์ในสื่อทางการเพื่อให้แฟนคลับเข้าไปติดตามชมงาน เห็นได้ชัดว่าก่อนการเกิดสถานการณ์โควิด-19 ศิลปินซีรี่ย์วายไทยอาจจะเน้นสร้างเคมีระหว่างคู่จิ้นสองคนให้กับแฟนคลับ แต่ในช่วงหลังสถานการณ์โควิด-19 ศิลปินเน้นจัดงานแฟนมีตติ้งบ่อยครั้งทั่วเอเชีย โดยมีการใช้สื่อแบบใหม่สร้างแฟนคลับแบบสื่อสตรีมมิ่ง (Streaming Media) สาเหตุที่แฟนคลับเข้าร่วมงาน อาจไม่ใช่ผลงานเป็นหลัก แต่เพื่อต้องการสัมผัสและพบเจอกับศิลปินอย่างใกล้ชิดมากกว่า ซึ่งสิ่งนี้มอบประสบการณ์ทางอารมณ์ที่เข้มข้นให้กับแฟนคลับ การได้เห็นหรือสัมผัสอย่างใกล้ชิดถือเป็นการยืนยันความผูกพันระหว่างศิลปินและแฟนคลับอย่างแนบแน่น ซึ่งลักษณะเช่นนี้ศิลปินจีนไม่สามารถสนองความต้องการให้แฟนคลับชาวจีนได้ เนื่องจากการสร้างวัฒนธรรมที่เปิดโอกาสให้แฟนคลับได้ใกล้ชิดกับศิลปินเช่นนี้แตกต่างกับในสังคมจีน และรูปแบบแฟนคลับที่จ่ายค่าธรรมเนียมเพื่อแลกกับการพบเจออย่างใกล้ชิดกับศิลปินก็สอดคล้องกับข้อเท็จจริงที่ว่า ชุมชนแฟนคลับเป็นฐานของการเคลื่อนไหวและการแสดงพลังของผู้บริโภค การที่แบรนด์สินค้าเชิญชวนศิลปินซีรี่ย์วายไทยให้โปรโมตหรือเป็นพรีเซนเตอร์สินค้า แสดงให้เห็นว่าแฟนคลับเป็น “ผู้รักดี” ในกลุ่มผู้ชม และแฟนคลับเท่านั้นที่เป็นผู้บริโภคที่สร้างคุณค่าในเชิงมูลค่าอย่างมาก พวกเขาชมซีรี่ย์ทางสื่ออย่างซื่อสัตย์ภักดีมากขึ้น ให้ความสนใจกับโฆษณาในซีรี่ย์มากขึ้น และมีแนวโน้มที่จะซื้อผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องมากขึ้นด้วยเช่นกัน (Jenkins, 2012, pp. 61-63) ในปัจจุบัน วัฒนธรรมแฟนคลับซีรี่ย์วายไทยเต็มไปด้วยความหลากหลายของกระบวนการทางวัฒนธรรม กิจกรรมที่โยงใยศิลปินในเชิงมูลค่าทางธุรกิจ และแปรเปลี่ยนให้แฟนคลับกลายเป็นส่วนหนึ่งของผลิตภัณฑ์ในการเชื่อมโยงซีรี่ย์วายไทยกับศิลปินให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

6. การอภิปรายผล

การศึกษานี้สะท้อนสิ่งที่ Jenkins (2012) เสนอว่าแฟนคลับไม่ได้เป็นเพียงแค่ “ผู้รุกราน (Poacher)” แต่ยังเป็น “ผู้เร่ร่อน (Nomads)” ที่แฟนคลับมักจะอยู่ในสถานะของการเคลื่อนย้ายและเคลื่อนตัวไปมาในกลุ่มแฟนคลับต่าง ๆ พวกเขาจะไม่พึงพอใจในการอยู่ในวัฒนธรรมเดียว แต่ยังคงก้าวไปข้างหน้าไปยังจุดหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศิลปิน ในปี ค.ศ. 2023 ผู้ชมแฟนคลับซีรี่ย์วายไทยยังคงชมผ่านช่องทางการแปลจากกลุ่มคำบรรยายจีน โดยหลังจากซีรี่ย์วายอวสานลง ทางบริษัทจะมีกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความนิยมต่อไป ในลักษณะกิจกรรมการขายผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับซีรี่ย์วาย จัดแฟนมีตติ้ง คอนเสิร์ต เป็นต้น สิ่งเหล่านี้เป็นรูปแบบ

วัฒนธรรมแฟนคลับซีรี่ย์สวายไทยที่เกิดขึ้นซ้ำไปซ้ำมา ซึ่งในช่วงแรกมีจุดเริ่มต้นมุ่งเป้าไปที่แฟนคลับในประเทศจีนเท่านั้น แต่ต่อมาได้ขยายกิจกรรมสู่ประเทศในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง จนขยายไปยังประเทศในทวีปเอเชีย โดยในช่วงปี ค.ศ. 2019 – ค.ศ. 2021 เกิดพัฒนาการความนิยมของซีรี่ย์สวายในจีน ผู้ชมชาวจีนที่รู้จักซีรี่ย์สวายเพิ่มขึ้น และเรื่องเกี่ยวกับศิลปินไบรท์-ทวิชวิญญ์ ชิวอารี ศิลปินซีรี่ย์สวายไทยอีกคนได้สร้างแรงขับเคลื่อนใหม่ทำให้ชาวจีนในจีนรู้จักซีรี่ย์สวายไทยเพิ่มมากขึ้น จนซีรี่ย์สวายไทยเรื่องแปลรักฉันด้วยใจเธอได้เป็นส่วนสำคัญและอยู่ในความสนใจของแฟนคลับชาวจีนอย่างกว้างขวาง การแพร่กระจายของวัฒนธรรมแฟนคลับในเวบไซต์ไม่ได้ใช้วิธีการในแบบทั่วไปสำหรับการสื่อสารระหว่างแฟนคลับและศิลปิน แต่สร้างวัฒนธรรมแฟนคลับใหม่ที่ประสานเครือข่ายความเข้มข้นของการผลิตซ้ำ ลอกเลียน ล้อเลียน และผลิตใหม่อย่างสร้างสรรค์ ตามที่ Jenkins (1992) มองว่าสิ่งนี้คือการทำให้วัฒนธรรมแฟนคลับเกิดการส่งต่อคุณค่าในความหมายที่ทุกคนสามารถตีความได้ในแบบของตนเอง และจากผู้บริโภคได้ผันตัวเองกลายเป็นผู้ผลิตที่ละเล็กละน้อย จนกลายเป็นผู้ผลิตที่สร้างสรรค์ผลงานของตนเองอย่างปราณีตและสมบูรณ์แบบในที่สุด

นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับ Wang and Ge (2022) ศึกษากลไกการตรวจสอบในกลุ่มแฟนคลับศิลปินพระเอกคู่จิ้นในซีรี่ย์สวายจีนเรื่อง *The Untamed* กล่าวถึงกลไกการรายงานหรือแจ้งความผิดปกติที่สร้างขึ้นโดยการเซ็นเซอร์ในประเทศจีน ที่ดูเหมือนว่าจะให้อำนาจที่เท่าเทียมกับผู้ใช้ทุกคน แต่พบว่าแฟนคลับกลับใช้ประโยชน์จากกลไกดังกล่าวนี้เพื่อยื่นข้อกล่าวหาต่อแฟนคลับที่เป็นคู่แข่ง ซึ่งวิธีการนี้เป็นรูปแบบหนึ่งของการเซ็นเซอร์ตัวเองโดยชุมชนแฟนคลับ จนกลายเป็นเครื่องมืออำนวยความสะดวกให้เกิดการกำกับดูแลที่รัฐบาลจีนใช้ในการติดตามและการกำกับดูแลแฟนคลับ สำหรับวงการซีรี่ย์สวายไทยในจีน ไม่ว่าจะเป็นเหตุผลการบริโภคของแฟนคลับซีรี่ย์สวายไทย หรือว่าเหตุผลการเซ็นเซอร์ตัวเองโดยชุมชนแฟนคลับ ซึ่งได้รับการพัฒนาควบคุมผ่านกลไกทางสังคมพร้อมไปกับวงการซีรี่ย์สวายจีน การยกเลิกงานกิจกรรมของศิลปินซีรี่ย์สวายไทยในจีนเป็นกรณีที่ดีที่สุดที่แสดงให้เห็นว่าการเข้าไปขยายตลาดจีนต้องมีความเข้าใจและรู้จักวัฒนธรรมแฟนคลับจีนก่อนเป็นอย่างดี

7. สรุป

การศึกษาพัฒนาการวัฒนธรรมแฟนคลับซีรี่ย์สวายไทยในประเทศจีนแบ่งออกเป็น 3 ระยะ ประกอบไปด้วยช่วงระยะเวลาและปฏิบัติการกิจกรรมที่สร้างการเปลี่ยนผ่านในการเติบโตทางวัฒนธรรมแฟนคลับศิลปินซีรี่ย์สวายไทย การขยายพัฒนาการในระดับบุคคลกลายเป็นพฤติกรรมกลุ่มที่ซับซ้อน และการสร้างเป้าหมายร่วมเพื่อบรรลุเป้าประสงค์ร่วมกันจากระดับปัจเจกสู่ระดับกลุ่มและองค์กรอย่างเป็นระบบ นอกเหนือจากการสร้างองค์กรแฟนไซต์ ยังจัดกิจกรรมแฟนคลับผ่านกลุ่มองค์กรแรงงานและใช้ระบบขับเคลื่อนสร้างเครือข่ายแบบองค์กร อีกทั้งแฟนคลับชาวจีนจะให้การสนับสนุนด้านอาหารและส่งมอบเงินที่พับเป็นดอกไม้เพื่อให้กำลังใจกับศิลปินซีรี่ย์สวายไทย เช่น การเกิดกระแสศิลปิน BKPP ศิลปินซีรี่ย์สวายไทยได้จัดงานหลากหลายรูปแบบเพื่อให้โอกาสแฟนคลับได้เจอกับศิลปินตัวจริง แม้สถานการณ์แพร่ระบาดของโควิด-19 จะยาวนานกว่า 3 ปี ทำให้

แฟนคลับจีนไม่สามารถสัมผัสใกล้ชิดกับศิลปินไทยได้ แต่โควิด-19 ได้เร่งการพัฒนาของสื่อในรูปแบบใหม่ของการสร้างแฟนคลับแบบสื่อสตรีมมิง (Streaming Media) ซึ่งทำให้กลุ่มแฟนคลับที่ชื่นชอบซีรีส์วายไทย (Transnational Media Fan) ขยายวงกว้างมากขึ้นผ่านสื่อใหม่ แม้ว่าการเซ็นเซอร์ในวัฒนธรรมแฟนคลับชาวจีนเริ่มปรากฏในวงการแฟนคลับซีรีส์วายไทยในจีน แต่แฟนคลับชาวจีนก็เกิดการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมและก่อพื้นที่ทางอารมณ์ร่วม โดยการเข้าร่วมงานกิจกรรมออนไลน์และออฟไลน์ของศิลปินซีรีส์วายที่ชื่นชอบ งานศึกษานี้สะท้อนให้เห็นพัฒนาการซีรีส์วายไทยในประเทศจีนที่ดำเนินการภายใต้บริบทความเชื่อมโยงในประเทศอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขงที่ขยายเครือข่ายโยงใยกิจกรรมของการสร้างวัฒนธรรมแฟนคลับของซีรีส์วายชาวจีนในหลากหลายปฏิบัติการ โดยเกิดวัฒนธรรมใหม่ในรูปแบบการร่วมกิจกรรมที่สนับสนุนศิลปิน การกำหนดรูปแบบ กฎเกณฑ์ กติกาทางสังคม การต่อสู้ต่อรองในการแสดงความภักดีของวัฒนธรรมแฟนคลับที่ซับซ้อนมากกว่าวัฒนธรรมแฟนคลับไทย ญี่ปุ่น และเกาหลีที่มีอิสรภาพในการสนับสนุนศิลปินที่ตนเองชื่นชอบได้มากกว่า แฟนคลับชาวจีน โดยเฉพาะอย่างยิ่งแฟนคลับซีรีส์วายไทยในกลุ่มชาวจีน มักถูกเบียดขับและไม่ได้รับการยอมรับในฐานะแฟนคลับจากกลุ่มแฟนคลับประเภทอื่น ๆ และรัฐบาลของตนเอง

ข้อเสนอแนะในงานศึกษานี้ก่อเกิดการทำความเข้าใจและขยายภูมิทัศน์ความรู้ปรากฏการณ์วัฒนธรรมแฟนคลับซีรีส์วายไทยในบริบทสังคมจีนที่มีความซับซ้อนในการต่อรองกับรัฐบาลจีนและประสานความร่วมมือข้ามชาติกับแฟนคลับในต่างแดน ซึ่งยังไม่ปรากฏในรูปงานวิจัยในสังคมไทย ทั้งยังสร้างความเข้าใจและองค์ความรู้ในวัฒนธรรมแฟนคลับข้ามชาติ (Transcultural Fandoms) จากพื้นที่ออนไลน์สู่พื้นที่ออฟไลน์ และเป็นประโยชน์ในเชิงนโยบายต่อภาคส่วนที่เกี่ยวข้องทั้งในภาครัฐและภาคเอกชนในการส่งเสริมพัฒนาอุตสาหกรรมบันเทิงแนวซีรีส์วายไทยในระดับสากลต่อไป

รายการอ้างอิง

- การเงินธนาคาร. (2566, 11 กรกฎาคม). ซีรีส์วายไทย ขึ้นแท่นเบอร์ 1 โลก ผู้ผลิตจ่อเซ็นซอฟต์แวร์ไทยเทียบชั้นเกาหลี. <https://moneyandbanking.co.th/2023/48928>
- ชุมชนชาวฮว้าในแพลตฟอร์มเว่ยป้อ. (2566). ผลสำรวจซีรีส์วายคู่จีนไทยได้รับความนิยมในชุมชนชาวฮว้าในเว่ยป้อ (ค.ศ. 2014 - ค.ศ. 2023). Weibo. https://m.weibo.cn/p/tabbar?containerid=100803_-_super&wm=3333_2001&from=10DA093010&sourcetype=qq&uid=6469317392&s_trans=6469317392_&s_channel=6
- ชีแฟงยี่จื้อจี้ว. (2566). กลุ่มคำบรรยายที่แปลซีรีส์วายไทยและซีรีส์วายอื่น ๆ เป็นภาษาจีน โดยเฉพาะซีรีส์วายในประเทศอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง. Weibo. <https://weibo.com/u/6319447640>
- เทียนผู้ไท้จี้ว. (2566). กลุ่มคำบรรยายที่แปลซีรีส์วายไทยและซีรีส์วายอื่น ๆ เป็นภาษาจีน. Weibo. <https://weibo.com/u/2117871375>
- บัญชีทางการในเว่ยป้อของแฟนคลับ หลิงหยู่หยันนิงลี่จื่อ (零语言能力者). (2564). โพสต์การแปลภาษาไทยที่เกี่ยวกับศิลปินบิวกิ้นกล่าวถึงเทศกาลดนตรีจีนในเมืองชิงเต่า. Weibo. <https://weibo.com/6316920547/4924581518770228>
- บัญชีทางการในเว่ยป้อของยี่ห้อไทย Taro. (2566). ข่าวสารเชิงศิลปะศิลปินซีรีส์วายไทยและถ่ายทอดสดในการขายของ. Weibo. <https://weibo.com/u/7310983522>
- บัญชีทางการในเว่ยป้อของบริษัท Mistine. (2566). ข่าวสารเชิงศิลปะศิลปินซีรีส์วายไทยและถ่ายทอดสดในการขายของ. Weibo. <https://weibo.com/u/3288352831>
- บริษัทจีเอ็มเอ็มทีวี (GMMTV). (2566). ประกาศจัดคอนเสิร์ตและแฟนมีตติ้ง ศิลปินซีรีส์วายไทยของบริษัทจีเอ็มเอ็มทีวี ในต่างประเทศ [Status update]. Facebook. <https://www.facebook.com/gmmtvofficial?mibextid=LQQJ4d>
- ภณทิรา สมประเสริฐสุข. (2563). การศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมของกลุ่มแฟนคลับBNK48 ในเขตกรุงเทพมหานคร. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ]. DSpace at Bangkok University.
- วสิทธิ์ สติตรพงศ์. (2565, 9 กันยายน). อะไรคือ “วัฒนธรรม Y”? : จาก “แฟนฟิคญี่ปุ่น” ถึง “ซีรีส์ไทย”. FEE:D. <https://feedforfuture.co/feed-read/8659>
- ศูนย์ข้อมูลเว่ยป้อ. (2564). รายงานการพัฒนาผู้ใช้ของเว่ยป้อในปี ค.ศ 2020 (微博 2020 用户发展报告). Weibo. <https://weibo.com/ttarticle/p/show?id=2309404613871951282183>
- อรุณี ชัยทองศรี. (2560). Boys Love Manga and Beyond: History, Culture, and Community in Japan. *Journal of Studies in the Field of Humanities*, 24(2), 344-359.

- Bao, Z.P. (2013). 媒介粉丝文化与女性主义 . *Nankai Journal (Philosophy, Literature and Social Science Edition)*, (06), 120-129.
- Gao, Y.B. (2020). 从粉丝到粉圈. [Master's thesis of Social Sciences, Shanghai Academy].
<https://kns.cnki.net/KCMS/detail/detail.aspx?dbname=CMFD202101&filename=1020908089.nh>
- Jenkins, H. (1992). *Textual poachers: Television fans and participatory culture*. Routledge.
- Jenkins, H. (2012). 融合文化:新媒体和旧媒体的冲突地带. (Yongming, D., Trans.). Commercial Press. (Original work published 2006).
- Jirattikorn, A. (2023). Heterosexual Reading vs. Queering Thai Boys' Love Dramas among Chinese and Filipino Audiences. *Gender and Sexuality in Asia and the Pacific*, 49.
<https://doi.org/10.25911/R1B3-1K82>
- Oxford University. (2023). *The Oxford English Dictionary*. Oxford University Press.
<https://www.oed.com/search/dictionary/?scope=Entries&q=fan>
- Prasannam, N. (2019). The Yaoi phenomenon in Thailand and fan/industry interaction. *Plaridel*, 16(2), 63-89. <https://doi.org/10.52518/2020.16.2-03prsnam>
- Ran, H., & Zhang, Y. X. (2020). 媒介迷群的权力生产与规训: 基于超话社区耽美迷群的参与 式观察. *Southeast spread*, (2), 13-15.
- Sullivan, J. (2013). *Media fandom and audience subcultures*. In *Media audiences: Effects, users, institutions and power*. Sage.
- Tian, X. (2008). 价值观的沦丧抑或是社会文化的缺失——当“耽美”成为一种亚文化的流行指标. *Contemporary literature*, (10), 112-113.
- Wang, E. N., & Ge, L. (2022). Fan conflicts and state power in China: Internalised heteronormativity, censorship sensibilities, and fandom police. *Asian studies review*, 47(2), 355-373.
- Wang, Y., & Tan, J. (2023). Participatory Censorship and Digital Queer Fandom: The Commercialization of Boys' Love Culture in China. *International Journal of Communication*, (17), 2554-2572.
- Yang, L. (2009). 粉丝, 情感经济与新媒介. *Social science Front*, (7), 173-177.
- Zhang, J. (2021). *The Reception of Thai Boys Love Series in China: Consumption, Imagination, and Friction*. [Senior Honors Thesis, the University of North Carolina at Chapel Hill]

Differences between Chinese and Western cultures:
Analyzing the concepts of “division” and “combination”

Ha Trinh Le

School of International Relations and Public Affairs,
Shanghai International Studies University

Corresponding Author:

Ha Trinh Le

School of International Relations and Public Affairs,
Shanghai International Studies University

550 Dalian Road (W), Shanghai 200083, China

E-mail: mslehatrinh@icloud.com

Received: 18 September 2023

Revised: 8 February 2024

Accepted: 27 March 2024

Differences between Chinese and Western cultures: Analyzing the concepts of “division” and “combination”

Abstract

Over thousands of years of development from primitive society to the present, Chinese and Western civilizations have created their own distinctive cultures under their different natural environments and historical conditions. The well-known scholar Qian Mu once said that: Westerners are good at dividing, Chinese people are good at combination as these are close to their desires. Hence, this manuscript explores the fundamental differences between Chinese and Western cultures through the lens of “division” and “combination”. Chinese culture, deeply rooted in the concept of “combination”, emphasizes harmony, unity, and collective responsibility, reflecting its agricultural society and Confucian values. In contrast, Western culture, grounded in “division”, focuses on individualism, personal freedom, and the separation of powers, shaped by its diverse geographical conditions and philosophical traditions. This study delves into historical developments, social structures, and ideological underpinnings that have led to these distinct cultural paradigms. By examining the country and society, human relationships, environment, and ideology, the manuscript elucidates how these cultural principles influence the respective civilizations. The analysis aims to provide a comprehensive understanding of how “division” and “combination” manifest in various aspects of Chinese and Western cultures, highlighting the importance of these concepts in shaping cultural identity and social dynamics.

Keywords: Chinese and Western philosophy, division, combination, nationalism, society, ideology

1. Definition of the concept of “division” and “combination”

The formation of the respective characteristics of Eastern and Western cultures has its objective reasons and conditions. In the book Marx's *Capital*, Marx stated: Different communities find different means of production, and different means of subsistence in their natural environment (Marx, 1867). Therefore, their production methods, lifestyles and products are also different. Marx's discussion reveals the truth, that is, the difference in the natural environment of people's algebra and the difference between the means of living and the means of production; the way of life, the mode of production, and the difference in the national culture are determined by this.

China and the West have roughly the same historical starting point in primitive societies, and both are matrilineal societies. The cultural genes of primitive matrilineal societies are “inherited” and “mutated” in the historical evolution of China and the West. The characteristic of Western culture is to move towards individual-based characteristics, focusing on individual freedom and rights; while Eastern society pays more attention to group-based characteristics, paying attention to individual responsibilities and obligations. This is the prerequisite for “division” and “combination”. The West is moving toward “division” and China is moving toward “combination”.

The original social patterns were matrilineal. The first great division of labor in society was the separation of animal husbandry from agriculture. In ancient human society, the main force that provided the tribal groups with primitive public ownership was not men, but women. With the improvement of production tools, primitive agriculture and primitive animal husbandry have developed rapidly, which has caused new changes in the division of labor. With the formation of large-scale herds, some tribes are mainly engaged in animal husbandry, separating themselves from agriculture and becoming nomadic tribes. The daily necessities produced by nomadic tribes are different from other tribes, and the quantity is larger, which promotes exchange. The exchange has accordingly promoted the development of private ownership, and the family has also changed accordingly. The animal husbandry of men has become the main means of earning a living, and men have gained a dominant position in the family. The first great division of labor brought many changes to society, and the result was the first great division of society, where the paternal line replaced the matriline (Li, 2010). The second great division of labor in society refers to the separation of the handicraft industry from agriculture. It happened in the advanced stage of the barbaric period of primitive society.

After the first great division of labor in society, productivity has further developed. In most areas, people discovered ironware after bronzeware was discovered. Ploughing was used in agriculture instead of hoeing. As ploughing uses a new power-animal power, agricultural development has taken an important step. There are more and more agricultural products, which provide humans with regular and reliable food. The development of agriculture laid the foundation for the prosperity of the handicraft industry. Pottery, metallurgy, casting and other handicrafts were all developed at this time. The types of handicrafts were increasing day by day, and the production technology was becoming more and more complex. Such diverse activities could no longer be carried out by the same person, so the second division of labor took place: handicrafts and agriculture (Li, 2010).

After the second great division of labor in China, the patrilineal clan commune developed to the pinnacle of the clan system. But the more the patrilineal clan develops, the more it creates the factors of disintegration from within. This is due to the further improvement of production tools and farming methods so that a piece of land that had to be cultivated by the entire family or even the entire clan was required to be farmed by only a few people. This makes productive labor increasingly individualized. In this way, in the late patriarchy, small families were separated from large families. This kind of small family is a monogamous individual family, a single-family production and living unit composed of a couple and their children. The growth of individual families and the deepening of the social division of labor gradually disintegrated the patrilineal family commune, which is the basic cell of the patrilineal clan society. In the article “Division and Combination: A Comparison of the Fundamental Spirits of Chinese and Western Cultures”, Lu believes: “This family-based social structure determines people’s dependence on family and clan concentration (Lu, 2013). Only by integrating with his existing group and society can an individual gain a definite social status and a sense of belonging”. The dissolution of individuals in society has shaped group-based values. Groups not only provide individuals with a fundamental guarantee for their lives but also fix individuals in the group’s network of relationships. Therefore, throughout the dynasties of China, the smallest unit in society was the family, and the state was the family or the expansion of the family. Every member of the family coexists together and is responsible for society together. In general, the group-based approach is the most basic prerequisite for China to move toward “combination”.

At the same time in Europe, after the second great division of labor, the spread of agriculture was mainly through the migration of individual farmers. Historically, due to the constraints of agricultural output, periodic diseases, and competition from other civilizations, people in the core areas of European agriculture have formed a stronger spirit of collectivism to protect themselves, and they are more inclined to kingdom rule and a unified country. Residents who advocate liberalism and have a strong pioneering spirit choose to immigrate to the west and north to open up wasteland, and gradually pass through the German region to distant places such as Britain and Northern Europe. When a certain area is gradually developed, population density rises, and then transformed into an agricultural core area, the aforementioned population diversion process will occur again, and the population distribution will again appear to be self-selected. Land resources are limited, and the population is increasing. To maximize personal interests, competition and conflicts continue to occur in groups so that groups are separated and become independent survival of individuals. "From the perspective of the historical development of Western culture, ancient Greece has the unique conditions of the ocean. Exploration and unique commercial civilization enabled ancient Greeks to have a strong personal consciousness early on, and they began to look at people from a rational perspective. Differences with nature, individuals, and society. In the ancient Roman private law system, jurists regarded the law as the rules for confirming and defending individual rights" (Lu, 2013). In medieval Christianity, God gave everyone a soul and saved mankind as an individual, which gave the meaning of individual existence. Society can only intervene and influence individuals to a minimum and must respect the individual personality and private space. In modern times, John Locke proposed that individuals exist before society and that their lives, freedoms, properties are not violated, and between an individual and an individual, an individual and a society and, a society and a country are formed based on rules and agreements (Locke, 1980). The mission of the country and society is to protect the rights of individuals. Therefore, the West is moving toward "division" and individualism is its most basic premise.

2. The concept of country and society

According to Wan, China's "home" and "country" are mainly "united" and inseparable. The country in the Chinese view is so close-not as close as family members, and not regarded as a member of the family, but the leader of all families - the parents of all families. It is deeply

embedded in society in a way completely different from the West. Chinese people often have this understanding: family and country have the same structure. In the context of Chinese traditional culture, “home” and “country” are roughly constructed according to the same organizational principles. Wan once wrote: “The Chinese call “我们 Wǒmen - means we” ” as “大家 Dàjiā - means big family”, “他人 Tārén - means other people” as “人家 Rénjiā - means people of other family”, and “祖国 Zǔguó- means country” as “国家 Guójiā - means country of family”, reflecting that Chinese culture is essentially a kind of “family” culture” (Wan, 2017). There is a “country” as long as there is a “family”. The family is the basic organizational unit of ancient Chinese agricultural society; the family relationship is the most basic but most refined social relationship in the Chinese cultural system. Chinese people have built the world’s most complex interpersonal identification system around family relationships. The family undertakes the basic governance functions of long-term stability in Chinese society, including economic, financial, education, medical care, and pension functions that should be partly or fully borne by the government. In historical social turmoil, family security is also a “refuge” against “government failure” and “anarchy”. From Mencius’s “Kingdom” to Tao Yuanming’s “The Peach Blossom Spring” to the “China’s Dream” of the new era, the family has provided strong support for the development and rejuvenation of the Chinese nation. In the face of national disasters, social crises, and the difficulty of “loyalty” and “filial piety”, Chinese people have an innate overall view and a spirit of self-sacrifice to give up their lives and sacrifice for justice. As the saying goes “If there is no country, there will be no family?”

Contrary to China, in Western culture, from Locke’s “Two Treatises of Government” to Rousseau’s “The Social Contract”, “home” and “nation” are regarded as two different fields, following different principles of organization and governance. In Locke and Rousseau’s view, in order to protect the natural freedom of man, people enter into contracts and establish governments; the power of the ruler comes from the consent of the ruled, “People unite to become a nation and a major and important person under the government. The purpose is to protect their property” (Locks, 1980; Rousseau, 2004). In this kind of relationship, the family is just a combination of human freedom and property rights. The government is a temporary agency of the state. The family and the country are often in an optional relationship between individual freedom and property rights, requiring power struggles between different political groups.

Family and country have the same structure. In the context of oriental culture, especially in the context of traditional Chinese culture, the basis for judging good governance or tyranny, good governance or evil governance depends on whether it is beneficial to the people's livelihood and whether it is beneficial to the survival and development of the people. Therefore, people's livelihood is one of the political themes of the Chinese dynasties. Focusing on this key issue and core values, Chinese culture has nurtured a system of values oriented towards unity, harmony, responsibility, dedication, and individual interests subordinate to collective interests. "Family" is opposed to "state". In the context of Western culture, "democracy" is the eternal politics of modern Western governments, even if it is a money-based democracy or vote-based democracy presented through power struggles and manipulation of public opinion. Based on this key issue and core value, Western culture has developed its value system oriented by freedom, human rights, fairness and transparency, and political participation.

3. The concept of the Chinese Empire and the Roman Empire

The Huaxia Empire refers to the ancient Chinese feudal dynasty in the era of great unity in the history of Western historians. In ancient China, the feudal dynasties usually refer to the Chinese empire at that time by dynasty names, such as the Han, Tang, Ming and Qing dynasties. The Roman Empire (27 BC-1453 AD, the Western Roman Empire was destroyed in 476, and the Eastern Roman Empire was destroyed in 1453), was a great empire centered on the Mediterranean Sea, spanning Europe, Asia, and Africa, its official name is *Senātus Populusque*, and named Daqin and Fufu in Chinese history books. Europe used to be very large. On the website of the Ministry of Foreign Affairs, the ancient Roman Empire was described as they once spanned Asia, Africa and Latin America. Later, the Holy Roman Empire also unified most of Europe, but it soon split into three countries. Reunification with Europe is temporary, and the history where division is the main theme is relatively China. China was very small at first, including Henan, Shaanxi, Shanxi, and Hebei, but today China's territory is approximately 963,400,700 square kilometers.

Why the Roman Empire was "divided up"? How did China "combine" and maintain unity for most of the next two thousand years? This is caused by the differences between Chinese and Western nations, cultures, topography, and ideology.

Great Unification and Huaxia's View

China tends to “combine”, first of all, because the core of China has always been the Central Plain (中原 Zhōngyuán) since ancient times. The unification model has always been to compete for the Central Plains and occupy the Central Plains region with the most developed agriculture and the most prosperous civilization.

Secondly, from the pre-Qin era, the “view of the world” was formed. It is a concept of limited territory that expands outward based on a center. Therefore, who is at the center becomes a key issue. The concept of unification is based on this problem. They were constructed by later Confucian students according to different situations need. With the rise of Confucianism, these concepts gradually evolved into national ideologies. During the Spring and Autumn and Warring States period, ~~there were~~ endless battles, and countless deaths and injuries, then the first emperor of Qin ruled the country, unified written characters, weights and measures, cultivated roads, built the Great Wall, promoted the system of prefectures and counties, laid an immortal foundation. Only in a unified era can ordinary people live a good life. Referring to and achieving the goals, this contribution is difficult to compare with in future generations. Only in a unified era can ordinary people really live a good life. Qin “initially united the world” and “divided the world into thirty-six counties” (Lu, 2013).

A unified civilization must have a core in its geographic unit. The core thing is the identity of a unified cultural system, including language, writing, knowledge, and ideology. This kind of self-identity precedes the unified empire, which has completed the “cultural construction” before the unified empire. In China, a single-subject nation has brought a relatively single culture. The unified empire was destroyed, but the cultural group was still there. In Rome, this bond never existed. The rivalry between Latin culture and Germanic culture includes Byzantine Greek culture, Slavic culture, and the once glorious Islamic culture. The whole of Europe has been in the collision of various cultures until nowadays. Roman culture is not Roman, but Greek, and the essence and excellence of Greek culture is abstract philosophical thinking and the pursuit of endless truth, rather than serving real politics and world issues. Therefore, although the Roman Empire has a long history, its inherent conditions are not strong enough. There are differences in culture, language, and ideology among the various races, that is, they cannot achieve great unity and become more and more fragmented.

Topography

In the Spring and Autumn Period, the core area of China bordered the Pacific Ocean in the east, mountains and ridges in the west, deserts in the north, and barbarians in the south. In comparison, European countries have been involved in North Africa, West Asia, and Eastern Europe since ancient Greece, and its area could reach nearly ten times that of China in the Spring and Autumn Period. The “task” of unification was obviously much more difficult for Europe. The Yangtze and Yellow Rivers in China were the main cradle of civilization, and the two rivers were very close together, resulting in a relatively concentrated population. However, water sources in Europe are very scattered. The Danube, Rhine, Don, Elbe, Loire, Volga, etc. were scattered in various regions. Therefore, civilization gathering points and even large cities built along the river were naturally scattered in various regions, it did not form a whole nation with cohesive force. This led to the next factor.

Ethnic/Nationality

In the ancient Chinese empire, the Han nationality was a dominant nation, so it was easier to “heal”. Moreover, the Han nationality had a strong ability to assimilate and could show a very strong tolerance for other ethnic groups in a unified non-war era. This point reached its peak during the Tang Dynasty. Even in the period of being ruled, the Han people could quickly counterattack the ruling nation by virtue of their advanced civilization, and management capabilities which was accumulated over thousands of years.

European nations were more complicated and easy to “divide” into independent groups. Latins, Germans, and Slavs were divided into three parts of the world. Besides Celts, Greeks, Magyars, Bulgars, etc., scattered in every corner of the entire European continent. The first three major European nations had always been in a delicately balanced struggle. Such a struggle was brought about as a result of their affairs. Even if they often intermarried with each other, they still could not change the reality of lack of subject cohesion. Due to the lack of a dominant ethnic group, the various ethnic groups in Europe were embodied in an attitude of not accepting anyone and acting independently. After the emergence of nationalism, these nations gradually formed their respective main countries.

Writings and text

The Chinese use ideograms, which are more suitable for a unified empire than phonograms, and can build a bridge of communication for people who cannot communicate by language. The identity of the Huaxia Civilization was not based on descent and skin color

but on textual concepts. During the time of Emperor Qin Shihuang, Xiaozhuan was used uniformly throughout the country. In the Han Dynasty, the promotion of official script made it possible for people across the country to write Chinese characters so as to make them understand even if they spoke in dialects that they did not understand at all. The recognition of an official script was already quite high. The relatively unified language and writing made it easier for various regions in China to communicate, which also promoted cultural tolerance and cohesion. Uniform writing is also one of the basic principles of “combination”.

In fact, even in the Roman Empire, the Latin language in different regions had quite different accents. When the empire collapsed, with the relative independent development of various regions, the differences in spoken languages in countries such as Spain, France, Italy, Portugal and other places increased. Finally, based on the Latin family, the unique language of each nation was derived: Italy English, Spanish, French, Portuguese, Romanian, etc. These belong to the Romance Languages, which is also the Latin language family. As compared to Rome, the Germans belonged to a backward civilization, and their languages did not replace the dialects of the Latin region. (The only exception is the United Kingdom, where the Anglo-Saxon language replaced the ancient Celtic language.) Although there was no replacement, it still had an impact. With the addition of Slavic languages, the European language family is more scattered. Therefore, European countries existed independently, and different languages made the Roman Empire one of the principles of “division”.

4. View of nature: the harmony or independence of nature and human beings

The relationship between man and nature is the first issue to be dealt with in human survival and development. Although Chinese culture also had the idea of “controlling the destiny of heaven and using it”, the dominant concept was the harmony of nature and humans, they believed that humans and nature were closely related and interdependent, thus forming the natural view of harmony between humans and nature. On the contrary, Western culture regarded nature as an external thing, an object that could only be used and modified by humans, and regarded the conquest of nature as the manifestation of the essential power of humans, thus forming the dichotomy of nature and humans.

Li Dazhao in “The Fundamental Differences between Eastern and Western Civilizations” stated that: The East receives many blessings from nature, so its civilization is one that is in harmony with nature. The West receives less blessings from nature, so its civilization is one

that struggles with nature. One is to be in harmony with nature, one is to control nature. Li Dazhao's emphasis on one being "in harmony with nature" and the other "to control nature" in the relationship between humans and nature, also affirmed that one is natural adaptation, and the other is natural conquest. (Li, 1918).

China's concept of "Unity of Man and Nature" was proposed by Zhuangzi¹. "Unity of Heaven and Humanity" first proposes that humans are united with heaven and that heaven and humans are in harmony. Xinzhong Yao considers this a rationalistic approach to heaven as the spiritual ultimate initiated a humanistic understanding of the "way of heaven" and "way of human" (Yao, 2000). This idea had made a huge impact on agricultural civilization. The long-term agricultural life made people attach great importance to the coordination between humans and nature. On the other hand, people also experienced a close connection with nature in their agricultural production and labor, which precipitated the harmonious unity of human and nature. China has always had a tradition of attaching importance to agriculture. Since ancient times, farmers have had the habit of making offerings to heaven and earth, not only congratulating a good harvest, and thanking nature, but also praying for blessings from nature for the upcoming year. In China's agricultural society, the relationship between humans and nature is extremely close. In Chinese traditional weddings, the bride and groom pay homage first to "heaven and earth".

Laozi in Chapter 25 indicates that "Man follows the way of earth, earth follows the way of heaven, heaven follows the way of the Tao, and the Tao follows the way of spontaneity" (Wang et al., 2008). The idea of harmony between humans and nature is the basic principle of Chinese culture in dealing with the relationship between humans and nature, reflecting the close relationship between them. Therefore, "the idea of harmony between humans and nature has important enlightening significance for solving the problems of environmental pollution and the destruction of ecological balance caused by industrialization and unrestricted conquest of nature in today's world" (Liang, 2005).

The West is moving towards "division". In the issue of the relationship between humans and nature, Western culture puts humans in a state of opposition, emphasizing that humans must conquer nature, and control nature, humans and nature are in opposition to each other, not harmonize each other. Therefore, in ancient Greece, one of the origins of

¹ AKA Chuang-tzu 莊子 or "Master Zhuang", is the pivotal figure in Classical Philosophical Daoism.

Western culture, philosophers focused on exploring nature, taking “nature” as the object of understanding outside of human beings, forming a more developed natural philosophy. The theologians of the Middle Ages granted humans the right to rule nature. As the Bible says: The fear of you and the dread of you shall be upon every beast of the earth and upon every bird of the heavens, upon everything that creeps on the ground and all the fish of the sea. Into your hand they are delivered. (English Standard Version Bible, 2001, Genesis. 9:2). The ancient Chinese idea of unity between nature and human beings strongly affirms the unity between the natural and spiritual worlds, emphasizing the harmony between humans activities and the natural world, deeply demonstrating dialectical thinking about the relationship between subjectivity and objectivity, between subjective dynamism and objective regularity. Its ideological value and practical significance are huge. Objectively, the idea of the unity of nature and humanity warns humans not to go against the laws of nature, to surpass the laws of nature, to insatiably improve nature, to conquer nature, but can only take advantage of nature on the premise of compliance and respect for natural laws, allowing humans to coexist and develop with other creatures in the natural world. At the same time, with the deepening of practice and perception, in the tradition of thought of the unity of nature and humanity, the natural world is absolutely not an opposing entity that transcends humans, it is not a mystical thing, but something that can be perceived. Therefore, the issue of unity between the natural world and humans, between the human spirit and behavior and external nature, the balance of individual body and mind and the balance of external nature, the balance between morality and Heaven and man’s way... are possible and inevitable.

Ancient Western science sought to study nature, so Western Greek antiquity produced great mathematicians such as Pythagoras and Euclidean; and famous physicists and architects such as Archimedes. Even in the darkest period - the Middle Ages, Europe was dominated by religion and theocracy, controlling scientists like Galilei and Bruno to search for the secrets of nature. Through the Renaissance period of art, in the context of scientific research, Europe in the 16th century began to shift from emotional and experiential results to research and understanding of ethics and laws. Regarding methods, modern natural science research methods were gradually formed on the basis of scientific experiments. They took advantage of ancient natural science documents and achievements to make natural science move away from religion and theology and develop rapidly. Based on new science and technology, Columbus discovered a new continent, people like Magellan succeeded in proving that

the earth rotates, proving that the earth is spherical. This not only accelerated the destruction of feudal church rule and promoted capitalist economic growth, but also increased people's confidence and courage in the search for truth, learn the secrets of great nature, and conquer and transform nature. After the Renaissance, humanism and rationalism began to wake up in the West. Humanism promoted the spirit of human nature, while rationalism aroused people's desire to explore nature, and then became a sharp weapon for understanding and transforming nature. Descartes believed that with the help of science, "we can make ourselves the masters and rulers of nature"(Descartes, 1998). Yu in other words commented that only by conquering the barbarous and murderous nature could human beings recover their subjectivity (Yu, 2012). In ancient Greece, people's love for themselves surpassed everything, and the beauty of the human body became a model of all beauty. In the 18th century, European capital accumulation was basically completed, and people's interest in studying natural science and its achievements grew more and more. Newton's theory of universal gravitation and optical theory, James Watt's discovery of the steam engine,... With new research results in all fields of natural science such as mathematics, physics, chemistry, astronomy, and biology, Westerners have taken a big step on the path of conquering nature and improving nature.

5. Ideology

Monism and dualism

It can be seen that there is a huge difference between the traditional Chinese Confucian moral culture and the Western moral culture. From a deeper perspective, moral culture is a category of understanding. The existence of culture is not the inevitability of the external world, it is formed by the self-consciousness of the subject. Therefore, the analysis of Chinese Confucian morality and Western morality should start from the subject's thinking level, that is, the cosmology. The concept of the word universe is the core issue of culture, and it is people's understanding of the relationship between people and the outside world. The difference in cosmological views is the deep-seated cause of cultural differences.

According to Confucius (551–479 BCE)², morality is the five basic human social relationships called human morality, Mencius (372–289 BC)³called the five moral principles as lord and retainer, father-son, husband-wife, brothers, and friends. Among them, the three most basic

² A Chinese philosopher of the Spring and Autumn period.

³ An itinerant Chinese philosopher and sage, and one of the principal interpreters of Confucianism.

relationships, Dong Zhongshu (197–104 BC)⁴, called the Three Fundamental Bonds – are three ties that bind people from family relationships to society. Virtue is the most important quality that people need to have to perform well in the above basic relationships. In Mencius, it is the “Four Virtues” (benevolence, righteousness, propriety, wisdom); Dong Zhongshu named it the “Five Virtues” (benevolence, righteousness, propriety, wisdom, and trustworthiness). He tells us in *The Spring and Autumn Annals*: The lord is yang (阳), the retainer is yin (阴); the father is yang, the son is yin; the husband is yang, the wife is yin. The way of yin cannot proceed anywhere on its own...Therefore, the retainer depends on his lord to gain merit; the son depends on his father; the wife on her husband, yin on yang, and the Earth on Heaven... The Three [Fundamental Bonds] of the kingly way can be sought in Heaven (Chapter 53).

Three Fundamental Bonds and Five Constant Virtues are often combined, the purpose that Confucianism promotes is social stability, ultimately it is to protect the rights of the emperor – “son of heaven” and maintain class distinctions. This is not only the content of Confucian political ideology, but also has moral meaning and is a moral requirement of humans. We know that one of those moral categories is conscience and responsibility. From this perspective of sense, a person who fulfills his or her duties and obligations means that person is moral. The positive meaning of the ideology is to make people clearly aware of their responsibilities and obligations in social relationships. Humans exist in countless interwoven social relationships, in each of which humans have certain obligations to perform. This is necessary in all social regimes, at all times. The ideology requires people to properly fulfill their obligations to the community and society within the framework of their dignity, contributing to maintaining social stability. Hence, Chinese people always remember their position and place themselves bound to the community and to relationships in society, which literally cannot exist independently.

The thinking framework of Western culture and Chinese culture has a mirror structure. The difference is that Western culture is a reflective culture while Chinese culture is an experiential culture. Western culture advocates a dualistic view of the universe and tends to “divide” that human beings and the external world are not unified, and material and profound are separated. People in the West are more likely to be opposed to nature, society, others, and even God. If people want to know themselves, they must reflect through the mirror of

⁴ The great Han dynasty Confucian philosopher and statesman.

the external world. This kind of cosmology of Westerners separates people from the universe, and can well explain the Western individual-centered morality. China's traditional Confucian culture advocates a unified view of the universe, "combined" and believes that man and the external world are unified and harmonious, and the world is regarded as an indivisible whole. This cosmological thinking mode determines that Chinese culture shows the value principle of focusing on the consistency of family and country in the outlook on life.

Quantitative and qualitative

The qualitative ideology of the Chinese is a kind of overall thinking, and the way of cognition of things goes from the whole to the part. Historically, because China's external environment, such as climate and geography, is relatively stable on the whole, qualitative thinking is sufficient to meet the needs of survival, and the culture does not pay attention to the details of things, and qualitative thinking does not have the motivation to pursue details. This can be seen in Chinese traditional ink-painting art. On the other hand, Chinese ancestors used qualitative thinking to develop ideology. Starting from the basic logic of the mutual influence of everything in the world, they built a relatively complete model of the universe's operation from a macro perspective. This is supported by the "I Ching", of course, not only the "I Ching".

Westerners's quantitative ideology generally recognizes things from part to the whole. Quantitative thinking not only tells us what it is but also explains how much it is. In this way, precise mathematics, a cognitive world such as classical mathematics appears. Quantitative thinking is similar to building a house, building bricks by bricks, leaving no room for uncertainty. Therefore, Westerners pay more attention to the details. Western oil painting consists of a large number of details to form a complete picture, which is the manifestation of this thinking. On the other hand, the cognitive path of quantitative thinking from one part to the whole makes Westerners pay attention to summarizing the laws through phenomena, and then express them with mathematical formulas, then use pure mathematics to deduct, sublime into theories, and integrate scattered and partial theories. For a unified theory, the "unified field theory" that Einstein worked hard for is such an attempt.

6. Conclusion

Over thousands of years of history and development, people, with their hands and minds, have built what we still call culture today. And of course, culture has become the foundation,

the launching pad that takes people from barbarism to civilization. Current civilization is the civilization of the age of digital technology, the age of global culture. However, culture is the choice of each human community - a community in each different territory with its own geographical and economic conditions, from the very beginning, even though they have the same common denominator. However, each community has different cultural choices. As Marx says, that leads to differences in outlook on life, worldview, thinking, concepts, methods of survival, production, customs, lifestyle and even habits. In the process of cognition of the world, dealing with the relationship between humans and nature, humans and society, and humans themselves, Chinese and Western cultures have formed a typical cultural spirit with “combination” and “separation” as the basic characteristics. China’s “combination” culture contains not only positive elements of harmony and progress but also negative elements of conservative and backwardness. It is precisely by emphasizing the “division” and difference that the Western culture has formed the progressive values of scientific spirit equality and democracy. But it is also the emphasis on division and subjectivity. Western culture has brought heavy pressure and endless loneliness to the individuals in it. It also has serious ecological crises and sharp-value confrontations among them. Therefore, it is necessary to dialectically analyze the differences between Chinese and Western cultures and, at the same time, learn from each other’s strengths in cultural exchanges, to jointly promote the progress and prosperity of human culture.

References

- Descartes, R. (1998). *Regulae Ad Directionem Ingenii*. Rodopi.
- Dong, Z. (2016). *Luxuriant Gems of the Spring and Autumn* (S. A. Queen & J. S. Major, Eds.). Columbia University Press. <https://doi.org/10.7312/dong16932>
- English Standard Version Bible. (2001). ESV Online. <https://esv.literalword.com/>
- Li, D. (1918) *The Fundamental Difference between Eastern and Western civilizations*, 3, p.45-50. Journal of Yanji.
- Li, Z. (2010). *Shijiè lishǐquán zhīdào*. Beijing Yanshan Press.
- Liang, S. (2005). *Zhōngguó wénhuà yàoyì p85*. Shanghai Century Publishing Group.
- Locke, J. (1980). *The Second Treatise of Civil Government*. Hackett Publishing Rousseau.
- Lu, S. (2013). “Fēn” yǔ “hé”——lùn zhōng xīfāng wénhuà gēnběn jīngshén zhī bǐjiào. *Journal of Beijing Electronic Science and Technology Institute*, 21(3), 74-78, 90.
- Lu, W. (2013). *Zhōngguó gǔdài tiānxià guān de yìshí xíngtài jiàngòu jí qí zhìdù shíjiàn*, 3, p.11. Research on China’s Frontier History and Geography.
- Marx, K. (1867). *The Division of Labour in Manufacture, and the Division of Labour in Society*. <https://www.marxists.org/archive/marx/works/1867-c1/ch14.htm#n1>
- Ministry of Foreign Affairs - the People’s Republic of China. (2023, October 1). *Introduction of Italy*. https://www.fmprc.gov.cn/web/gjhdq_676201/gj_676203/oz_678770/1206_679882/1206x0_679884/
- Rousseau, J.-J. (2004). *The Social Contract*. Penguin Books.
- Wan, J. (2017, August 22). *Zhōngguó rén de “jiā guó qínghuái” zěnyàng yì yú xīfāng*. Chinakongzi. https://www.chinakongzi.org/dajiatan/201708/t20170828_142918.htm
- Wang, X. (2014). *Zhuāngzi nèi piān xīn jiě-zhuāng zǐ tōng shū zhèng, qí wù lùn*. Zhonghua Book Company Publishing House.
- Wang, Y., Si, H., Zhang, A., & Jin, L. (2008). *Laozi’s Tao Te Ching*. Shandong Science and Technology Press.
- Yang, H. (2014). *Lǐdàzhāo juǎn (zhōngguó jìndài sīxiǎngjiā wénkù)*. Renmin University of China Press.
- Yao, X. (2000). *An Introduction to Confucianism* p. 140. Cambridge University Press.
- Yu, Y. (2012). *Zhōngxī zìrán guān de duībǐ*. Market Modernization, 696.

Integration concept of Taoist sites in Jiangxi province: Interpretation, analysis and sustainable tourism

Xin Liu

Faculty of Architecture, Silpakorn University

Corresponding Author:

Xin Liu

Faculty of Architecture, Silpakorn University

31 Na Phra Lan Rd., Phra Nakorn, Bangkok 10200, Thailand

E-mail: sutheelgates@163.com

Received: 8 December 2023

Revised: 22 April 2024

Accepted: 2 May 2024

Integration concept of Taoist sites in Jiangxi province: Interpretation, analysis and sustainable tourism

Abstract

This paper aims to help Taoist heritage sites achieve sustainable tourism. Mount Longhu has been related to the Zhengyi sect of Taoism since the Song Dynasty, and the neighboring San Qing Gong and Tiezhu Palace temple complexes should be examined as part of the Taoist landscape for sustainable tourism. The cultural significance of the Burra Charter for sustainable heritage management will be used as principal methodology, supplemented by field study. Results show that integrating authentic Taoist sites in Jiangxi Province, China demonstrate the relative completeness of the Taoist landscape and form a solid basis for sustainable local tourism.

Keywords: sustainable tourism, authenticity, Taoist heritage

1. Introduction

Jiangxi Province, China, is full of Taoist heritages. The most famous heritage is the archaeological ruins of the Great Shangqinggong Temple Complex Ruins, Mount Longhu, Yingtan City, Jiangxi Province, China, and it related to the Taoism centre in the past even the site as the physical evidence shows successive development since Taoism's origin, or Taoism is tightly associated with Chinese civilisation. The other famous Taoist heritage sites are the Sanqinggong Temple Complex on Mount Sanqing and the Tiezhu Wanshougong Temple Complex in Nanchang City, and both are not far from Mount Longhu.

Mount Sanqing is named after the three towering peaks of Yujing, Yuxu, and Yuhua, which are reminiscent of the Taoist gods of Yuqing, Shangqing, and Taiqing, who perch atop the mountain. Yujing Peak, the highest point, rises 1,819.9 meters above sea level. Mount Sanqing comprises 2,373 species of higher plants and 1,728 species of wild animals, and it displays a cluster of granite peaks and canyons (Mount Sanqing Introduction, n.d.). Mount Sanqing was inscribed on the World Heritage list in 2008, based on criteria vii: *“to contain superlative natural phenomena or areas of exceptional natural beauty and aesthetic importance”* (UNESCO World Heritage Centre, 2021, p. 30).

The Nanchang Tiezhu Wanshougong is a Taoist Temple and Jiangxi immigrant guild hall that the people established to commemorate Xu Xun's contributions to water control and meritorious service; it was first constructed in AD 312 (the Western Jin Dynasty). Heavy repairs were done during the Qing Dynasty in 1675, 1724, 1843, 1870, and 1876. The renovation began in AD 1842 and lasted six years, ending in AD 1848 (Tiezhu Wanshougong Temple, n.d.). Tiezhu Wanshougong Temple is a Taoism legacy site in the city; unlike Mount Longhu and Mount Sanqing Taoism Heritage sites, the city's Taoism legacy emphasises its cultural aspect rather than others.

This paper aims to help Taoist heritages within Jiangxi Province achieve sustainable tourism, and it is vital to highlight the heritage's cultural significance and authentic conditions to achieve the goal of sustainable tourism.

2. Literature review

2.1 Sustainable tourism

The World Tourism Organization (2004) defines sustainable tourism as follows: *“Sustainable tourism development meets the needs of present tourists and host regions while protecting*

and enhancing opportunities for the future. It is envisaged as leading to management of all resources in such a way that economic, social, and aesthetic needs can be fulfilled while maintaining cultural integrity, essential ecological processes, biological diversity, and life support systems" (Cernat & Gourdon, 2007, p. 1). Sustainable tourism implies the conjunction of sustainable development and tourism. Partners Organization is saying that tourism means more than itself. It had developed into a method of family connection, relaxation, and growth that revolves around travelling to locations outside of someone's usual area. It relates to family beliefs, way of life, and economic advancement. It is a journey of self-discovery on a bodily and mental level (McNulty & Koff, 2014). The meaning of tourism is complex. Sustainability is not only just the enjoyment of passing on your genes to the next generation but also your responsibility to the other living forms on the blue planet (Tonn, 2007).

"Countries could develop systems for monitoring and evaluating progress towards achieving sustainable development by adopting indicators that measure changes across economic, social and environmental dimensions" (The United Nations Conference on Environment & Development, 1992, p. 66). Sustainability and development issues converge urgently and globally. Indicators of sustainability that impact the environment must take time and/or level into account. Indicators of development should focus on effectiveness, adequateness, parity and standard of living rather than just growth (Meadows, 1998). The distinction between growth and development: development is about getting better, whereas growth is about expanding (Goodland et al., 1991). *"Sustainable development is a development that meets the needs of the present without compromising the ability of future generations to meet their own needs* (Brundtland, 1987, p. 41)". Sustainability and development seem contradictory in terms of concepts. The goal of sustainability assessment must be to strike a balance between the need for better living conditions and the demands of stewardship to the degree that these may be resolved (Kuhlman & Farrington, 2010, p. 3445).

2.2 Authenticity

Although the visitor may think he is headed in this direction, the need for authentic experiences drives tourism awareness. However, it is sometimes hard to determine whether an experience is authentic (Dean, 1973). Almost the dialectic opposite of authenticity is nostalgia. It can be seen as a superficial covering for the loss of prior understandings (authenticity) and memories and denotes a temporal distance or detachment (King, 2018). Disneyland represents

nothing but commercialised fantasy. It displays a replica without an original, in Baudrillard's terms. Disneyland presents itself as a made-up place to convince us that everything else is genuine (Baudrillard, 1983). Disneyland or Disneyland-like places are imaginary places that should be excluded from any understanding of authenticity. Although the idea of authenticity appears inevitable and crucial in reality, its theoretical position has remained unclear after decades of dedicated work. It is crucial to understand that the term "authentic experience" can refer to experiences that are sincere, significant, and accurate in this particular setting and sentiments that one is performing genuinely (Moore et al., 2021). The heritages left behind by previous generations still stand today as enduring reminders of their long-standing customs; it was acknowledged as the oneness of human ideals to be protected. Our responsibility is to pass them down in all the depth of their authenticity (ICOMOS, 1964).

Integrity concept highlights its completeness; it is also a term of authenticity, as showed in World Heritage Operational Guidelines, which said that authenticity includes "*reflection of its true value, integrity, context, identity, use and function, as well as recommendations pertinent to different typologies of sites*" (UNESCO, 2021, p. 99). The meaning of integrity in World Heritage Operational Guidelines is "*a measure of wholeness and intactness of the natural and/or cultural heritage and its attributes*" (p. 31).

While buildings have variously been conserved, restored, and protected for millennia, the debates on conserving their authenticity began mainly in the nineteenth century in Western Europe. Holistic management should be applied in heritage places to preserve cultural significance (UNESCO World Heritage Centre, 2013). About the change, the Burra Charter encourages doing what is required to maintain the area and make it usable, but otherwise alter it minimally to preserve its cultural relevance (Australia ICOMOS, 2013A). Many heritage-related factors relate to the growth and longevity of a World Heritage Site, including prior knowledge of the location, visitors' emotional attraction to the area, authenticity, positive reputation, and UNESCO classification (Carreira, et al., as cited in Bagri & Kala, 2016; Pavlić et al., 2017).

3. The research question

Based on the characteristics of Taoism (a religion), some of them are located on famous mountains, like the case Sanqingshan Temple Complex and the Great Shangqinggong Temple Complex; both enlisted in the World Natural Heritage list, so it can be proven that the natural

resources are strong, but for its cultural part, it is relatively weak because the cultural significance of the heritage did not be embodied and further interpreted it to the public during its developing culture. It is difficult for tourists to understand its value properly and correctly. The Tiezhu Wanshougong Temple Complex also meet the same question. The cultural part of heritage is essential for achieving sustainable tourism.

4. The scope and limitations of the study and realistic expectations

There are huge Taoists heritages within Jiangxi Province; however, almost all of them do not comply with the authenticity and the cultural significance of the Burra Charter concepts, although the present study is limited to the Sanqinggong Temple Complex, the Great Shangqinggong Temple Complex Ruins and Tiezhu Wanshougong Temple Complex, it is helpful to observe these heritages of what might be seen as an extensive Taoist religious geography. The research demonstrates that the heritages' cultural significance and authentic conditions are intended to support sustainable tourism and development. Cultural significance and authentic conditions should be involved in the sustainability of heritage management.

The Sanqinggong Temple Complex, the Great Shangqinggong Temple Complex Ruins, and the Tiezhu Wanshougong Temple Complex cases will be analysed based on cultural significance and authentic conditions to understand the broader sacred landscape and help the heritage sites achieve sustainable tourism.

5. Methodology

This research adapted qualitative methods, primarily by cultural significance from the Burra Charter [Specifically addressed are historical, scientific (archaeological), aesthetic, and social values; spiritual values] as a tool to analyse cases selected in the paper, listed as follows the Sanqingshan Taoist Temple Complex, the Great Shangqinggong Temple Complex Ruins and Tiezhu Wanshougong Temple Complex; as well as a literature review of Taoism history in China.

6. Research Objectives

6.1 To analyse the Sanqinggong Temple Complex, the Great Shangqinggong Temple Complex Ruins and Tiezhu Wanshougong Temple Complex in terms of authentic presentation for sustainable tourism;

6.2 To highlight the heritage's cultural significance and authentic conditions to achieve the goal of sustainable tourism;

7. Research Framework

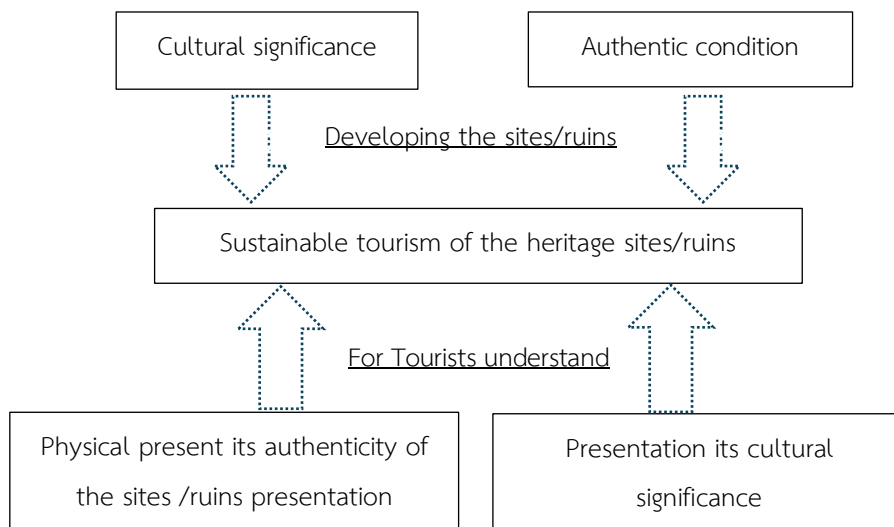

Figure 1 Research Framework

8. Cultural resource assessment

The Burra Charter (the Australia ICOMOS Charter for Places of Cultural Significance, 2013) establishes a values-based management system for heritage sites. It could be appropriate for native peoples and historical sites having cultural values. Following is the charter's precise definition of cultural significance:

“Cultural significance means aesthetic, historical, scientific, social, or spiritual value for past, present, or future generations. Cultural significance is embodied in the place itself, its fabric, setting, use, associations, meanings, records, related places, and related objects. Places may have a range of values for different individuals or groups” (Australia ICOMOS, 2013A, p. 10).

The Sanqinggong Temple Complex

Figure 2 Sanqinggong Temple on Mountain Sanqing in Shangrao City, Jiangxi province

Source: author

The Sanqinggong Temple Complex are analysed by cultural significance: five values: aesthetic value, historical value, scientific value, social value, and spiritual value in the below:

a) Aesthetic value:

The Saqinggong Temple is situated in the mountain basin on the top of Mount Sanqing; Mount Sanqing complies with the beauty of nature. It is a world heritage that complies with criteria vii: “*Superlative natural phenomena or natural beauty: Mount Sanqingshan’s remarkable granite rock formations combine with diverse forest, near and distant vistas, and striking meteorological effects to create a landscape of exceptional scenic quality*” (UNESCO 2008).

b) Scientific value

According to the further explanation from the Department of Environment and Heritage Protection Queensland, Australia (2013), scientific value is equipped to illustrate the development of history and advance historical comprehension. Scientific value means that when a location is said to have scientific value, it means that analysis or research might provide additional insight into a certain aspect of the past (Australia ICOMOS, 2013B). Some original heritage places on Mount Sanqing must be discussed here.

Figure 3 Tomb of Zhan Biyun

Source: author

b1) Tomb of Zhan Biyun is in the direction of Xun 巽 (Eight Trigrams of Wenwang version southeast orientation, Sanqinggong Temple is in the centre), who was a Quanzhen Taoist and administered Sanqing Temple during the reign of Zhu Qiyu (朱祁钰 AD 1428-1457) Ming dynasty (Tomb of Zhan Biyun, n.d.). Quanzhen differs from the Zhengyi sect of Taoism, which combines Taoism, Confucianism, and Buddhism in one. The Quanzhen sect was created by Taoist Wang Chongyang in Shangdong Province, China, around AD 1167.

b2) Tomb of Wang Gu

Figure 4 Tomb of Wang Gu

Source: author

AD 1170 (Song Dynasty), Wang Lin (王霖 the ancestor of the surname Wang in Fenshui Village 分水村 today) founded the Sanqing Temple on the mountain and worshipped the Sanqing, hence the mountain named “Mount Sanqing”. Later, due to social unrest, the buildings were abandoned and collapsed. AD 1456 (Ming Dynasty), Wang Gu 王诰, a descendant of Wang Lin, raised funds to rebuild the Sanqinggong Temple and build landscapes along the way. Since then, the mountain’s name has dramatically improved and has become one of South China’s blessed areas of Taoism (Editorial Committee of Dexing Local Chronicles (ed.), 1993).

b3) Feixian Pagoda (飞仙台)

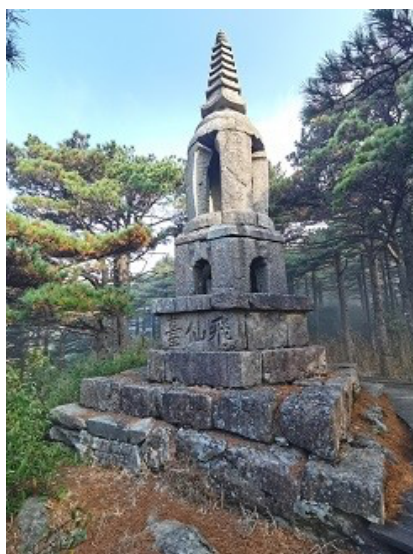

Figure 5 Feixian Pagoda (飞仙台)

Source: author

Feixian Pagoda is located in the northwest of Sanqinggong Temple. It was built under Emperor Zhu Qiyu's (朱祁钰) reign of the Ming Dynasty. The style of Feixian Pagoda copied the early Indian style that had three stories and four doors, represented the Sanqing Siyu (三清四御), which means the inaction of nature and the creation of all things in the universe (Sanqing), and the deities who operate and command heaven and earth with purpose (Siyu). (Feixian Pagoda, n.d.)

b4) Sanqinggong Temple Complex

Sanqinggong Temple is located in the central area of Sanqing Blessed Land, facing south. With an altitude of 1532.8 meters, it is a stone wood structure, 10.4 meters wide and 19.8 meters deep, and covers a total area of about 500 square meters. It is one of the main buildings of the Mount Sanqing Taoist Temple and the centre of the Eight Trigrams of Mount Sanqing Taoist Temple. It was built in AD 1170 for the first time in history. The temple enshrined the deities of Yuqing, Shangqing, and Taiqing. Sanqinggong Temple complex includes an artificial well with a dragon stone relief, a stone burner, a passageway, a Paiyunqiao stone, a memorial arch, Lingguan Hall, and Kuixing Hall on both sides of the passage (Sanqinggong, n.d.). Kuixing worship represents star worship in astronomy; Kui could be the first star in the Big Dipper or from the first to fourth stars of the Big Dipper (Han Dian, n.d.). As the imperial examination (科举考试) was created in the Sui Dynasty, the Chinese character Kui has various meanings. One meaning is the first, and the other is the name of stars from the first to the fourth of the Big Dipper; thus, people associated Kui with the meaning of first in the imperial examination. Li Shuyuan (ed), 1987, explained that Lingguan Hall enshrined Wang Lingguan, which is a god of thunder and the god of protection in Taoism

c) Spiritual value

Wang Chongyang created the Quanzhen sect of the Taoism religion in Jin Dynasty. There are some thoughts from (Wang Chongyang: 1) Everyone has an equal disposition by practising to achieve mind calmness. 2) Wang Chongyang focuses more on the awakening of the soul and the eternity of the spirit instead of an immoral body. 3) The practisers should do good deeds to achieve a satisfactory life. 4) Treating people and dealing with things should have an equal mentality. 5) People should be kind to all things (Shi Bingchuan and Kong Youzhuang, 2008). The Taoism Quanzhen Sect began to pursue a life in this world rather than pursuing illusory physical immortality.

d) Social value

Taoism is more focused on individual life; for example, Quanzhen Taoism, which Wang Chongyang created in the Jin Dynasty (金朝), the name of Quanzhen is the combination of Confucian loyalty and filial piety, Buddhist precepts, Taoist cultivation, and health preservation together. (Li Shuyuan (ed), 1987). Wang Chongyang's Quanzhen sect absorbed the essence of Buddhism, Confucianism and Taoism into one religion; in a certain sense, Taoism has gradually evolved from unrealistic illusions to serving reality.

e) Historical value

According to the interview on November 12 2022, with abbot assistant Taoist Mr Miao in the Sanqinggong Temple, the temple belongs to the Quanzhen Sect, not the Zhengyi Sect of Taoism. Quanzhen is more focused on reality, not the immortal body anymore. It is a guideline for people to achieve a satisfactory life by awakening the soul and the eternity of the spirit (Taoist Mr Miao, 2022).

The Tiezhu Wanshouhong Temple Complex

The Tiezhu Wanshougong Temple Complex are analysed by cultural significance: five values: aesthetic value, historical value, scientific value, social value, and spiritual value in the below:

a) Aesthetic Value:

The other name of Wanshougong Temple is Jiangxi Immigrant Guild Hall, the common place to worship Xu Xun, who controlled floods in history. The guild hall originated from the Song Dynasty; the features combined three different functions: Confucian temples and shrines, academies and post-houses (Luo Xingji, 2018). The architecture of Wanshougong Temple everywhere in China represents ancient Chinese buildings in beautiful architectural styles.

b) Scientific Value

During the project of Ganpo (赣鄱) Historical and Cultural Blocks from 2013 to 2021, some of the ruins have been unearthed.

b1) Tiezhu Wanshougong Temple Ground Faults

The present Tiezhu Wanshougong Temple exhibits the Archaeological Layers of Tiezhu Wanshougong Temple Ruins Layers for the visitors. The ruins show the Ming, Qing, and Republic of China periods. The ground faults exhibit the chronological sequence of Tiezhu Wanshougong's history for tourists.

b2) The Well of Locking Dragon by Iron Pillar

Figure 6 The Well of Locking Dragon by Iron Pillar

Source: author

The Well of Locking Dragon by Iron Pillar is the core centre of Tiezhu Wanshougong Temple, located at the southeast corner of the Tiezhu Wanshougong Temple (east side of the gate). During excavation, the well is divided into two wellheads, with a distance of 222cm between them, both of which are regular octagons. The upper wellhead has a side length of 100cm, the lower wellhead has a side length of 87cm, and there is a square straight shaft wall between the two wellheads, with a side length of 250cm. The upper end of the square straight shaft wall is supported by a horizontal frame of stone strips at four corners, forming an octagonal shape of the upper shaft (The Well of Locking Dragon by Iron Pillar, n.d.). This well is preserved from the past until now.

b3) The Reconstruction of Xu Xun Hall and its Ruin Parts

The new reconstruction of Xu Xun Hall preserved some parts of the original ruins of the Tiezhu Wanshougong Temple, such as the Tiezhu Wanshougong Temple Stone Pillars.

Figure 7 The Original Stone Pillars of the Xu Xun Hall Building

Source: author

Figure 8 The Ruin inside the Reconstruction Xu Xun Hall Building

Source: author

Xu Xun temple pillar is one of the historical architectural relics unearthed during the archaeological excavation of the Tiezhu Wanshougong Site in 2015. Four of the better-preserved architectural relics were selected as the new temple pillars. Based on the height of this column and historical photographs, it was possible to reconstruct the Zhenjun Hall according to the map from the tenth year of the Tongzhi reign of the Qing Dynasty (Temple pillar in front of Xu Xun Hall, n.d.). Burra Charter (2013) defined reconstruction as *“returning a place to a known earlier state and is distinguished from restoration by the introduction of new material”* (p. 2). The new hall building is the reconstruction of Xu Xun Hall in the image of the tenth year of the Tongzhi reign of the Qing Dynasty (AD 1871).

Another ruin was retained in the reconstruction of Xu Xun Hall, as shown in Figure 8 above.

c) Spiritual Value

Xu Xun relates to the Taoism sect Jingming, which adopted the filial piety concept as the core principle that originated around the Song and Yuan Dynasties; Xu Xun is a worshipped figure of the Jingming Sect of Taoism. Wanshougong Temple enshrines Xu Xun and promotes the concept of filial piety.

d) Social Value

The Wanshougong Temple built by Jiangyou Business Group is equivalent to a Jiangxi guild hall, which integrates multiple functions. It is not only a sacred space for Jiangxi immigrants far away from their homeland to worship and engage in other religious activities but also a venue for discussions, public welfare and charity activities, and commercial intermediaries. It has the nature and function of a hometown guild hall (Jiao, 2018). Tiezhu Wanshougong Temple is the main guild hall for the Wanshougong Temple in the whole country. It is the centre of the Wanshougong Temple for local businesses and Jiangyou Business Group; this Group and its Wanshougong Temple facilitated local business.

e) Historical Value

The people built Tiezhu Wanshougong Temple to commemorate Xu Xun's contribution to flood control and commendable service. For Jiangxi People, Xu Xun made a significant contribution to the locals; for the Taoism Jingming sect, Xu Xun was the worship object to enshrine in the Wanshougong Temple.

The Great Shangqinggong Temple Ruins Complex

Figure 9 The Archaeological Site of the Great Shangqinggong Temple Complex Ruins after the Protection Project by the Government

Source: Google Maps, 2024

a) Aesthetic Value

Ancient Chinese believed in Feng Shui thought, which was applied in architectural buildings, cemeteries, and others. The case of the archaeological ruins of the Great Shangqinggong Temple Complex Ruins was a good case to explain Feng Shui's thoughts. The temple was located near Mount Longhu and is on the list of World Natural Heritage regarding Danxia landforms. It has a picturesque environment. In Taoism, the theory of Dongtian-Fudi is very famous; Mount Longhu is in the 32nd Fudi.

While Shangqinggong might provide a demonstration that in ancient culture, the aesthetic might derive from the spiritual, this would not be self-evident to the modern visitor. Rather, it is a derivation that is to be interpreted. It is a task for present interpretation and reflection.

b) Scientific Value

The excavation of the archaeological ruins of the Great Shangqinggong Temple Complex Ruins was started in 2014, and the present program of architectural protection was constructed in June 2019 and finished in December 2022 (Chinanews, 2023); more than 10,000 pieces of various building materials and living utensils from various dynasties were unearthed, now forming a part of the exhibition inside of the archaeological ruins of Great Shangqinggong temple.

c) Spiritual Value

Philosophical thought from Taoism (a religion) evolved from Taoism (a philosophical school). The most significant Chinese school of thought was Huang Lao or Huanglao in the early Han dynasty of the second century B.C. The philosophy of Huang Lao was metaphysical, where the core concept of Huang Lao was “Dao or Tao”, which means empty and intangible, but it can give birth to everything. Taoism philosophy holds that there is a law in the universe, which they call “Dao or Tao”. Dao De Jing is a book describing the “Dao or Tao”. Taoist religion borrowed these concepts as its core religious concept, while Tai Ping Jing, as a Taoist bible, drew together the earliest ideas of the Taoist religion.

Additionally, the present ruins can evoke the spiritual values of the culture; there is a meditative quality that can settle the mind and inspire reflection on origins and the passage of time, in this case, returning the mind to thoughts of being and becoming and the nature of the self. There is also a place for their interpretation- to spark the imagination.

d) Social Value

Taoism absorbs the thoughts and ideas from many parts of the civilised achievements of Chinese ancestors from before Taoism was created. Zhou Yi is one source of the Taoist

canon; the book expresses the thoughts and ideas that people who often do good deeds will inevitably have endless blessings to enjoy. People who often do evil things will inevitably have a series of disasters (Guo Yu, 2010). Regarding the interaction between Heaven and Man, the book *Chunqiu Fanlu* first describes the theory of it, saying that in ancient times, people who created Chinese characters first wrote three strokes and then connected them in the middle, called the 'king' in Chinese character. The three strokes represent heaven, earth, and humans; the one stroke that connects them is the principle. Choosing the middle of heaven, earth, and human beings to combine the three, who can achieve this without being a king (Zhang et al., annotated *Chunqiu Fanlu*, 2012, p. 422)? Above is an ancient Chinese mentalism philosophy, which means heaven and humankind can interact with each other. Heaven can influence personnel, predict disasters and good fortune, and influence human behaviour, and it is the concept of the interaction between heaven and man.

Taoism (a religion) has merged into the Chinese culture since the end of the Eastern Han Dynasty; the ideas and thoughts about good and evil have influenced every Chinese, which could help to identify the Chinese's identity; it embodied the symbol of the Chinese group in the world societies.

The archaeological ruins of the Great Shangqinggong Temple Complex Ruins are the earliest official record of the Zhengyi Sect as the centre of Taoism in China; its influence in China is over the official record in Chinese history. So, it could represent the intangible value of Taoism, such as the social value of the Burra Charter.

e) Historical Value

Taoism (religion) culture is closely associated with Chinese culture and civilisation; hence, people must be familiar with Chinese history to understand Taoism better.

There are four stages of Taoist cultural emergence, evolving from primitive society to the rebellion period in late Eastern Han, which form the basis of Taoist culture.

9. A link among the Great Shangqinggong Temple Complex Ruins, Tiezhu Wanshougong Temple Complex and the Sanqinggong Temple Complex on Mount Sanqing

Taoism (a religion) relates to the Zhengyi and Quanzhen Sect; they are differentiated, and most of Taoism (religion) heritages lack interpretation to visitors. The Taoism heritages should be combined as a travel route, including the earliest official Taoism centre -- the Great Shangqinggong Temple Complex Ruins on Mount Longhu and probably the earlier Quanzhen

Sect Sanqinggong Temple on Mount Sanqing. Tiezhu Wanshougong Temple in Nanchang City is the Jingming Sect of Taoism religion. The three heritage places share in common their authentic conditions, and the visitors can see their original ruins at each site/ruins, which is a physical presentation of the authenticity of the sites /ruins. The other one is the heritage's cultural significance, as the conceptual framework in part 7 shows that this is another element to achieve the goal of sustainable tourism; thus, the presentation of their cultural significance is a necessary step in sustainable tourism. Both elements above are concerned with tourists' or visitors' understanding, which is a vital step in measuring whether the heritage place is sustainable.

The selected heritage places represent a vast Taoism landscape within Jiangxi Province, combining the Quanzhen, Zhengyi Sect and Jingming Sect of Taoism religion. It is helpful for tourists to understand the vast concepts of Taoism, and it will further help sustainable tourism in the locality.

Figure 10 Route Mount Sanqing, the Great Shangqinggong Temple Complex Ruins and Tiezhu Wanshougong Temple Complex

Source: Baidu Maps, 2023

10. Discussion

Sanqinggong Temple Complex on Mount Sanqing, the Great Shangqinggong Temple Complex Ruins and Tiezhu Wanshougong Temple Complex can be analysed by the cultural significance of five values: aesthetic value, historical value, scientific (archaeological) value, social value, and spiritual value. All three places are satisfied with the World Tourism Organization's definition of sustainable tourism: "*Sustainable tourism development meets*

the needs of present tourists and host regions while protecting and enhancing opportunities for the future" (Cernat and Gourdon, 2007).

Authenticity can be explained in two parts: one is authentic experiences that drive touristic consciousness (Dean, 1973). The other includes "*reflection of its true value, integrity, context, identity, use and function, as well as recommendations pertinent to different typologies of sites*" (p. 99). The meaning of integrity is "*a measure of wholeness and intactness of the natural and/or cultural heritage and its attributes*" (p. 31). Due to the needs of economic development, the authenticity and integrity of many heritage sites in China have been damaged or destroyed to varying degrees during the development process; fortunately, all three heritages in this paper have authenticity in common, even though they are only partly remained; this is also objectives number one and two in this paper: authentic presentation for sustainable tourism and highlighting the heritage's cultural significance and authentic conditions to achieve the goal of sustainable tourism.

This paper aims to help heritage places (Taoism religion) achieve sustainable tourism. Mount Longhu has been related to the Taoism religion centre (Zhengyi Sect) since the Song Dynasty, and its nearby place, Sanqinggong Temple Complex, Tiezhu Wanshougong Temple Complex, should also be focused as a part of the Taoist Landscape for sustainable tourism. The cultural significance of the Burra Charter for sustainable heritage management will be used as the main methodology in this paper, and field studies were also concluded.

Most Taoist religious heritage places are declining, and reconstruction is common everywhere; some heritage sites maintain their original parts, as represented in this paper. Visitors could see the authenticity of the original objects, which will help them understand the Taoism intangible and tangible cultures and how the ancient Taoists lived their lives. The ideological connotations, religious rituals, and longevity cultivation functions contained in Taoist culture are enough to make tourists explore. Taoism culture could facilitate the local economy, inherit Taoism culture, publicise Taoism culture and help preserve Taoism heritages (Kong, 2005). The value of cultural tourism is not limited to the economic aspect, and its traditional culture has a profound impact on the spiritual value of tourists (Cheng et al., 2017).

The results show that integrating authentic Taoist sites within Jiangxi Province, China, will show the relative completeness of the Taoist landscape and form a solid basis for sustainable local tourism.

11. Conclusion

This paper has analysed the Sanqingong Temple Complex, the Great Shangqingong Temple Complex Ruins and the Tiezhu Wanshougong Temple Complex in terms of authentic presentation. It highlights the cultural significance of all three heritages and their authentic conditions to achieve the goal of sustainable tourism. The common problems of the Taoism heritage sites are the lack of cultural significance and further interpretation to the public, making it difficult for tourists to understand its value properly and correctly. The author chose only three Taoism heritages within Jiangxi Province as the case studies and all the data was collected from field studies and literature reviews. The findings of the three places have one thing in common: they partly preserve some original or authentic ruins in the sites; even if the ruins have undergone reconstruction or revitalisation, newly designed and invented buildings mix in the sites. Three heritages above the Taoist landscape will form a solid basis for sustainable local tourism.

12. Recommendation

Sustainable tourism of the heritage places is the vital element that determines its heritage's future; in order to achieve sustainable tourism, the cultural significance and their authentic conditions should be considered of the selected heritage places as consisting of a heritage tourism route; the authentic conditions should keep retaining while the heritage places are not developed; the authentic conditions should be preserved well while the heritage places have plans to develop; and the intending heritage route should exclude cases where the heritage places have developed and not preserved their authentic conditions well.

References

- Australia ICOMOS. (2013A). *The Burra Charter*. The Australia ICOMOS Charter for Places of Cultural Significance. ICOMOS Australia. <https://australia.icomos.org/wp-content/uploads/The-Burra-Charter-2013-Adopted-31.10.2013.pdf>
- Australia ICOMOS. (2013B). *Practice Note: Understanding and assessing cultural significance*. ICOMOS Australia. https://australia.icomos.org/wp-content/uploads/Practice-Note_Understanding-and-assessing-cultural-significance.pdf
- Baidu Maps. (2023). *Route Mount Sanqing, the Great Shangqinggong Temple Complex Ruins and Tiezhu Wanshougong Temple Complex*. <https://map.baidu.com/@13030816.800897103,3307249.089924085,10.28z>
- Baudrillard, J. (1983). Part V. 28. The precession of simulacra. In M. E. Durham & D. M. Kellner, (Eds.), *Media and Cultural Studies KeyWorks* (pp. 447-481). Blackwell Publishing Ltd.
- Brundtland, G. H. (1987). *Report of the World Commission on Environment and Development: Our Common Future*. Geneva, UN-Dokument A/42/427. <http://www.un-documents.net/ocf-ov.htm>
- Carreira, V. A., González-Rodríguez, M. R., & Díaz-Fernández, M. C. (2021). The relevance of motivation, authenticity and destination image to explain future behavioural intention in a UNESCO World Heritage Site. *Current Issues in Tourism*, 25, 650-673.
- Cernat, L., & Gourdon, J. (2007). *Is the concept of sustainable tourism sustainable? Developing the Sustainable Tourism Benchmarking Tool*. United Nations Publication. https://unctad.org/system/files/official-document/ditctncd20065_en.pdf
- Cheng, S., Li, Y., Zhang, X., & Li, Z. (2017). 宗教文化旅游对游客的影响研究—以武当山道教文化旅游为例. *地理科学*, 37(10), 1569-1576.
- Chinanews. (2023). 江西龙虎山大上清宫遗址正式开园集保护与陈列展览于一体. <https://baijiahao.baidu.com/s?id=1782973892852914601&wfr=spider&for=pc>
- Dean, M. (1973). Staged Authenticity: Arrangements of Social Space in Tourist Settings. *American Journal of Sociology*, 79(3), 589-603.
- Department of Environment and Heritage Protection. (2013). *Assessing cultural heritage significance: using the cultural heritage criteria: guideline/prepared by: Heritage Branch*. <https://nla.gov.au/nla.obj-2742626835/view>
- Editorial Committee of Dexing Local Chronicles (ed.). (1993). 德兴县志. 北京, 中国: 光明日报出版社. http://www.jxsfzg.cn/id_281/chapter.shtml

Feixian Pagoda. (n.d.). 飞仙台介绍牌. 三清山国家公园

Goodland, R., Daly, H., & Serafy, S. El. (1991). *Environmentally Sustainable Economic Development: Building on Brundtland, The World Bank Environment Working Paper no.46*. World Bank Group.
<http://documents.worldbank.org/curated/en/332821467989482335/Environmentally-sustainable-economic-development-building-on-Brundtland>

Google Maps. (2024). *The Archaeological Site of the Great Shangqinggong Temple Complex Ruins after the Protection Project by the Government*.
<https://www.google.com/maps/place/Da+Shangqinggong/@28.0467676,117.0455264,243m/data=!3m1!1e3!4m6!3m5!1s0x343bd33a2c7ceaaf:0x531a12c6bffe79ec!8m2!3d28.04129!4d117.049578!16s%2Fg%2F1tfprz0v?entry=ttu>

Guo, Y. (2010). *周易 (中华大字经典)* [Zhou Yi (annotated version- Classic Series of Chinese Large Font Size)]. Zhonghua Shuju.

Han Dian Online Dictionary. (n.d.). 魁(网络) [The meaning of Kui (online)].
<https://www.zdic.net/hans/%E9%AD%81>.

ICOMOS. (1964). *International Charter For The Conservation And Restoration of Monuments And Sites (The Venice Charter 1964) (IInd International Congress of Architects and Technicians of Historic Monuments, Venice, 1964)*.
https://www.icomos.org/images/DOCUMENTS/Charters/venice_e.pdf

Jiao Y. (2018). 江西万寿宫与净明道商业伦理. *世界宗教研究*, (5), 116-123.

King, R. (2018). *Seoul: Memory, Reinvention, and the Korean Wave*. University of Hawaii Press.

Kuhlman, T., & Farrington, J. W. (2010). What is Sustainability?. *Sustainability*, 2(11), 3436–3448. <https://doi.org/10.3390/su2113436>

Li, S., Y. (Ed.). (1987). *道教大辞典* [Taoism Dictionary]. Zhejiang Guji Chubanshe.

Luo, X., J. (2018). *明清江西会馆建筑原型和类型研究* [The Research of Prototype and Type of Jiangxi Guild Hall Building in Ming and Qing Dynasty] [Doctoral Dissertation, Huazhong University of Science and Technology]. Wangfang Data.
<https://d.wanfangdata.com.cn/thesis/ChJUaGVzaXNOZXdTmJyMDEwMjgSCUQwMTU0NjU2MhoYTE1Zjh6dzk%3D>.

McNulty, R., & Koff, R. (2014). *Cultural Heritage Tourism*. Partners for Livable Communities.
<https://www.americansforthearts.org/sites/default/files/culturalheritagetourism.pdf>

- Meadows, D. (1998). *Indicators and Information Systems for Sustainable Development*. Sustainability Institute.
https://edisciplinas.usp.br/pluginfile.php/2144558/mod_folder/content/0/texto_21_information_systems.pdf
- Moore, K., Buchmann, A., Mansson, M., & Fisher, D. (2021). Authenticity in tourism theory and experience. Practically indispensable and theoretically mischievous? *Annals of Tourism Research*, 89, 1-11.
- Mount Sanqing Introduction. (n.d.). 三清宫介绍牌. 三清山国家公园
- Pavlič I., Portolan, A., and Puh, B. (2017). (Un) supported current tourism development in UNESCO protected site: The case of Old City of Dubrovnik. *Economies*, 5(1), 913.
<https://doi.org/10.3390/economies5010009>
- Sanqinggong. (n.d.). 三清宫介绍牌. 三清山国家公园.
- Taoist Mr Miao. (2022). 三清宫监院. 采访, 于 11 月 12 号.
- Temple pillar in front of Xu Xun Hall. (n.d.). The introduction board of the temple pillar in front of Xu Xun Hall.
- The Well of Locking Dragon by Iron Pillar. (n.d.). The introduction board of The Well of Locking Dragon by Iron Pillar.
- Tiezhu Wanshougong Temple. (n.d.). The introduction board in the Tiezhu Wanshougong Temple.
- Tonn, B. (2007). Futures sustainability. *Futures*, 39(9), 1097–1116.
<https://doi.org/10.1016/j.futures.2007.03.018>
- UNESCO World Heritage Centre. (2021). *Operational Guidelines for the Implementation of the World Heritage Convention*. <https://whc.unesco.org/en/guidelines>
- UNESCO. (2008). *Mount Sanqingshan National Park*. <https://whc.unesco.org/en/list/1292/>
- United Nations. (1992). *The United Nations Conference on Environment & Development, Rio de Janeiro, Brazil, 3 to June 14 1992*.
<https://www.un.org/en/conferences/environment/rio1992>
- World Tourism Organization (2004). *Indicators of Sustainable Development for Tourism Destinations: A Guidebook*. World Tourism Organization
- Zhang, S. L., Zhong, Z. P., & Zhou, G. X. (2012). (西汉)董仲舒:春秋繁露(注解版)[(Western Han Dynasty) Dong Zhongshu: Chunqiu Fanlu (annotated version)]. Zhonghua Shuju.

Book Review

Modern Japan: A Very Short Introduction

Muskan Jha

Jadavpur University

Corresponding Author:

Muskan Jha

Jadavpur University

188, Raja Subodh Chandra Mallick Rd, Jadavpur, Kolkata, West Bengal 700032, India

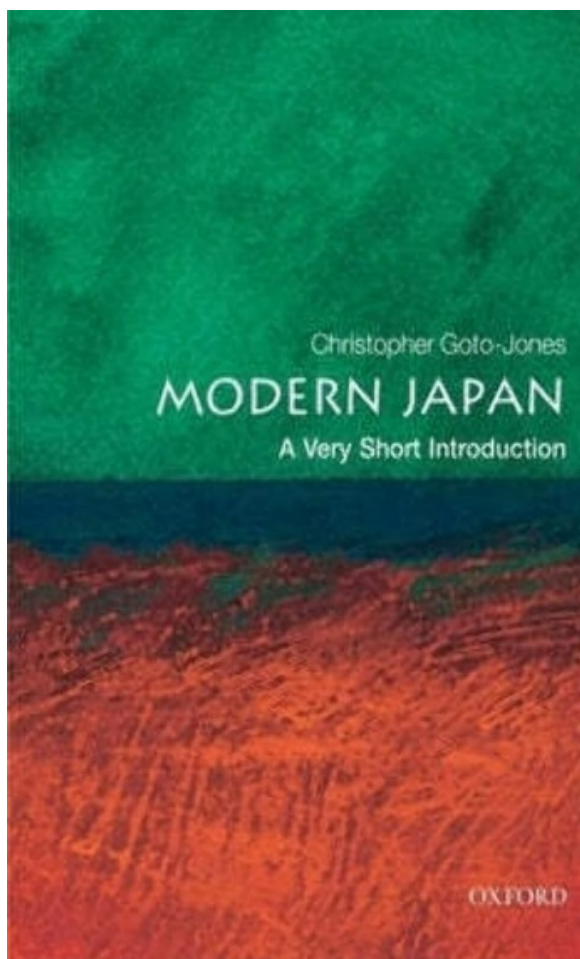
E-mail: Muskan1006@yahoo.com

Received: 24 February 2024

Revised: 8 April 2024

Accepted: 3 May 2024

Book Review

Modern Japan: A Very Short Introduction

by Chris Goto-Jones

Oxford University Press, 2009.

176 pages

Chris Goto-Jones is the dean of the humanities at the University of Victoria. His book presents modern Japan as a captivating fusion of tradition and hyper-modernity, challenging Western perceptions. It highlights Japan's economic success and cultural influence while emphasizing its enigmatic nature to outsiders. Through examples like FIFA World Cup ads, it illustrates Western struggles to reconcile Japan's heritage with its technological prowess. Ultimately, Japan's journey from isolation to modernization serves as a narrative of negotiation and adaptation in the face of Western influence, offering insights into broader global themes of cultural and social change.

The author sets out to explore the complex concept of "modernity" through the lens of Japan's history, challenging common assumptions and offering fresh perspectives. He delves into the dynamic interaction between tradition and modernization, highlighting Japan's unique path and the diverse responses of its people to the forces of change. From the myth of Japan's

isolation to the post-war period of reconstruction, the narrative unfolds, revealing the intricate negotiations between old and new, East and West. He questions what it means to be “modern”, beyond mere temporal proximity to the present, and probes the core elements of modernity, from industrialization to political systems to cultural consciousness. Through this exploration, the reader is invited to reconsider their understanding of modernity and its manifestations, recognizing the complexity and diversity inherent in the modern experience. Putting up a chronical account of important events the book illustrates Japan’s encounter with the modern world, imperial revolution, Japan at war, economic miracle and Japan’s contemporary quest for normalcy.

The author provides challenging conventional narratives and insightful analysis of Tokyo’s modernization process, offers a convincing re-evaluation of Japan’s history from the Tokugawa shogunate to the Meiji Restoration.

The book begins by challenging the widely held belief that Japan’s quick modernization was solely sparked by Commodore Perry’s arrival in the country in 1853. Instead, the author places Perry’s influence in the context of Japan’s earlier exchanges with the West and its intricate internal sociopolitical structure. The author painstakingly examines the Tokugawa era’s power consolidation under Tokugawa Ieyasu, the adoption of the Sankin Kotai system to promote national identity and economic advancement, and the difficulties the shogunate experienced in retaining authority over feudal lands. The Tokugawa shogunate fell apart during the crucial bakumatsu years of 1853 to 1868, and Perry’s entrance served as a spark for both internal dissension and outside pressure. Emperor Meiji oversaw Japan’s modernization as the Meiji Restoration, propelled by anti-bakufu groups like Satsuma and Chōshū as well as internal unrest, brought an end to Tokugawa control.

The author offers a thorough analysis of Japan’s shift throughout the chapter, placing outside influences within the country’s internal dynamics and historical context. Through emphasis on crucial elements like the sankin kotai system, limitations imposed by social hierarchy, and the function of anti-bakufu factions, the writer provides a thorough comprehension of the intricate reasons propelling Japan’s modernization endeavours.

Japan’s evolution was moulded by the complex interactions between tradition and modernity, which the author skilfully explains in his second chapter, a fascinating voyage through the revolutionary Meiji Restoration. The author depicts Japan’s audacious steps towards modernization in vivid detail by weaving together a complex web of historical occurrences

and ideological changes. The author tracks the passionate quest of equality on the international arena and the unwavering dedication reflected in Emperor Meiji's Charter Oath. The demise of the samurai class and the creation of a centralised government system, which represents Japan's embrace of change in the face of traditionalism, are at the heart of this investigation. The reader is taken to a realm of social transformation and political turmoil where revolutionary passion meets the weight of tradition via the eyes of important personalities like Kido KoŃin and Saigo Takamori. Japan's determination to preserve its cultural legacy in the face of Western influence is demonstrated by the reworking of the samurai mentality as a national emblem. Beneath the surface of national pride, the narrative delves into Japan's existential quest for self-definition, navigating the establishment of Yasukuni Shrine and the emergence of a vibrant civil society. With meticulous attention to historical detail and a lyrical narrative style, the author skillfully navigates the contours of Japan's identity crisis, inviting readers to ponder the enduring tensions between tradition and progress that continue to shape the nation's trajectory.

Further, the subsequent section, the narrative delves into Japan's shift towards militarism and imperialism during the early 20th century. Against a backdrop of economic turmoil and political unrest, Japan faced internal struggles and external conflicts that shaped its trajectory. Following the Great Depression of 1929, Japan experienced soaring unemployment and social unrest, leading to political violence and challenges to the established order. The assassinations of Prime Ministers Hamaguchi Osachi and Inukai Tsuyoshi marked a turning point, signaling a shift towards greater military influence in governance. The author succinctly examines Japan's expansionist ambitions, including actions in Manchuria and the Fifteen Years' War with China. It also delves into Japan's conflicts with Western powers, culminating in the attack on Pearl Harbor and its defeat in World War II. The narrative explores Japan's imperial aspirations and its relationship with conquered territories, alongside internal dissent and eventual surrender following significant defeats like Midway and Saipan.

The fourth section offers a concise overview of Japan's journey from the aftermath of World War II to the dawn of the 21st century. Following Japan's defeat, Emperor Hirohito's broadcast initiated a period of US-led occupation focused on demilitarization and democratization.

Significant reforms ensued, including the dissolution of the military and economic changes such as land reforms and rights guarantees for marginalized groups. However, the onset of the Cold War led to compromises on reforms, with a shift in US priorities towards

countering communism. The subsequent economic boom, fueled by US involvement in the Korean War, propelled Japan into rapid growth, accompanied by societal shifts like the emergence of consumer culture and youth movements. Despite economic success, challenges such as gender inequality and environmental degradation persisted. Cultural debates over Japan's identity and its relationship with the West played out, with figures like Mishima Yukio embodying dissent against Western influence. The 1990s brought economic downturns and crises, prompting deeper reflections on Japan's identity amid societal disillusionment. Despite these challenges, Japan navigated its postwar complexities, grappling with questions of modernity and national identity while maintaining its role as a significant global player.

In the last section, on Japan's Pursuit of International "Normalcy", author offers a nuanced exploration of Japan's post-World War II trajectory, focusing on its efforts to redefine its role on the global stage. The narrative delves into the complexities surrounding Japan's quest for "normalcy" in international relations, examining both domestic challenges and external perceptions. One of the strengths of the chapter lies in its examination of the multifaceted debates within Japan regarding its international identity. By highlighting the tensions between calls for greater global involvement and concerns over historical legacy, the author provides valuable insights into the intricacies of Japan's postwar psyche. However, while the chapter effectively outlines Japan's aspirations for a more assertive role in global affairs, it could benefit from a deeper analysis of the broader geopolitical context. A more thorough exploration of Japan's relationships with neighboring countries and major world powers would offer readers a more comprehensive understanding of the challenges and opportunities facing Japan on the international stage.

Author Guideline

Thai Journal of East Asian Studies

Manuscript preparation

The editorial board will consider only manuscripts that meet the following requirements.

1. Manuscript format: Manuscripts should be typed using Microsoft Word with a TH Sarabun New, in 16-point font (in length 25 pages including references), 1-spaced, and include page numbers, should set A4 size layout with the margins on all sides to be 1 inch (2.54 centimeters).

2. Title: The title must be clear, concise and relevant to the content.

3. Author(s): The author's or authors' name and family name including author affiliations should be shown on the right-hand side under the article title. For manuscripts with multiple authors, the corresponding author's name and (e-mail) address must be clearly indicated.

4. Abstract: The manuscript must include an abstract containing a maximum of 250 words.

5. Keywords: After the abstract, up to five keywords should be provided.

6. Main text/Content:

TJEAS considers research and regular manuscripts of 4,000-8,000 words in length including references. Book reviews should be from 800 to 1,500 words in length.

- Original articles generally, in accordance with a research paradigm, cover the following: Introduction, Purposes, Literature review, Methods, Result, Discussion, Conclusion and recommendation, and References.

- TJEAS uses the Publication Manual of the American Psychological Association (7th edition). When preparing manuscripts, including in-text citations and references, authors must follow the rules set by the American Psychological Association (APA).

- Footnotes are not used for citation purposes, but for detailed comments. They should be identified by consecutive numbers in the text.

- Tables, charts and figures should be considered for appropriateness. Tables use APA styles. Figures must be clear and provide captions to figures.

Pre-submission English-language Editing

English-language manuscripts should be competently written and argued in clear and concise grammatical English. Contributors are strongly advised to have the manuscript checked by a professional English language editor with expertise in your subject area. All editing costs must be borne by the authors.

การเตรียมต้นฉบับภาษาไทย

กองบรรณาธิการจะพิจารณาต้นฉบับที่เป็นไปตามกำหนดดังต่อไปนี้

1. ต้นฉบับ - ต้นฉบับพิมพ์ด้วยโปรแกรม Microsoft Word รูปแบบตัวอักษร TH Sarabun New ขนาดตัวอักษร 16 ต้นฉบับมีความยาว 25 หน้ากระดาษ A4 โดยประมาณ รวมเอกสารอ้างอิง ระยะห่างระหว่างบรรทัด = 1 (Single) จัดหน้ากระดาษขนาด A4 โดยตั้งค่าขอบกระดาษทุกด้าน ด้านละ 1 นิ้ว (2.54 เซนติเมตร)

2. ชื่อเรื่อง - ควรกระชับและตรงกับเนื้อเรื่อง

3. ชื่อผู้เขียน - ระบุชื่อ-นามสกุลจริง (ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ) โดยไม่ต้องใส่ตำแหน่งหน้าชื่อ พร้อมทั้งระบุสังกัดผู้เขียน (ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ) ในกรณีที่ผู้เขียนมากกว่า 1 ให้ใส่ชื่อ-นามสกุล สังกัด และอีเมลติดต่อของผู้เขียนทุกท่าน

4. ผู้รับผิดชอบบทความ - ให้ระบุที่อยู่และอีเมลที่ติดต่อได้ของผู้เขียนหลัก จำนวน 1 ท่าน

5. บทคัดย่อ - ต้องมีบทคัดย่อทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ จำนวนคำไม่เกิน 300 คำ

6. คำสำคัญ- ท้ายบทคัดย่อให้ผู้เขียนกำหนดคำสำคัญ (Keywords) ไม่เกิน 5 คำ ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

7. เนื้อหา

- ควรสอดคล้องกับกระบวนการวิจัย และครอบคลุมประเด็นต่อไปนี้ บทนำ วัตถุประสงค์ วิธีการศึกษา ผลการศึกษา อภิปรายผล สรุปผลและข้อเสนอแนะ และเอกสารอ้างอิง

- การอ้างอิงในตัวบท (in-text citation) และการเขียนเอกสารอ้างอิงท้ายบท (Reference) เป็นไปตามรูปแบบ APA (7th Edition)

- บทความควรมีตาราง แผนภูมิ และภาพประกอบในจำนวนที่เหมาะสม รูปภาพควรมีความคมชัดและละเอียด และต้องมีหมายเลขและคำบรรยายภาพกำกับใต้ภาพ โดยเรียงตามลำดับที่ปรากฏ จาก 1, 2, 3, รูปภาพจะต้องกำหนดให้อยู่ตรงกลางเอกสาร ให้เว้นช่องว่าง 1 บรรทัด ก่อนรูป และหลังคำบรรยายรูป ในกรณีที่เป็นการตารางจะต้องมีคำบรรยายกำกับตารางไว้เหนือตารางโดยให้เรียงตามลำดับที่ปรากฏ จาก 1, 2, 3, ตารางจะต้องกำหนดให้ชิดขอบซ้ายของเอกสาร ให้เว้นช่องว่าง 1 บรรทัด ก่อนคำบรรยายตาราง และหลังตาราง

Research Articles

A critique of Pine’s construction theory of “Shanrang” in the Zhan Guo period from a historical writing perspective

Yi Zhang

Political reasons behind the ambiguity of the treaty of Punakha

Matteo Miele

Achievements and limitations in China-Philippines relations in the first two decades of the twenty-first century

Tran Thai Bao

ยุทธศาสตร์ทางเศรษฐกิจของสาธารณรัฐเกาหลี : กรณีศึกษาอุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์

นภควัฒน์ วันชัย

พัฒนาการวัฒนธรรมแฟนคลับซีรีส์วายไทยในประเทศไทย

หลานชิน หลี, กীরติพร จูตะวิริยะ และ ธนันท บุนนรรณา

Academic Articles

Differences between Chinese and Western cultures: Analyzing the concepts of “division” and “combination”

Ha Trinh Le

Integration concept of Taoist sites in Jiangxi province: Interpretation, analysis and sustainable tourism

Xin Liu

Book Review

Modern Japan: A Very Short Introduction

Muskan Jha